

ЧЕТВЪРТЪК, 17 СЕПТЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,00 ч.)

2. Криза в сектор млекопроизводство (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването на въпроса, изискващ устен отговор, внесен от г-н De Castro, от името на комисията по земеделие и развитие на селските райони, към Комисията (B7-0208/2009) относно кризата в сектор млекопроизводство (O-0085/2009).

Paolo De Castro, автор. – (IT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, секторът млекопроизводство изживява една от най-дълбоките и сериозни кризи за последните няколко десетилетия: спадът на цените на млякото и всеобщата криза на пазара на млечни продукти безпокоят цяла Европа. Кризата е циклична, предизвикана от трудното икономическо положение, което доведе до спад в потреблението на мляко и до застои на пазарите, а цените, заплащани на производителите, падат свободно.

Цените, заплащани на млекопроизводителите, спаднаха рязко навсякъде до 24 евроцента на литър средно за Европейския съюз. Много от стопанските субекти са в още по-сериозно положение, тъй като получават по-малко от 20-21 евроцента, докато производствените им разходи възлизат поне на 40 евроцента на литър.

Други пазари, като пазарите на зърнени култури, зехтин, плодове и зеленчуци, също показват някои тревожни признаци. В тази област, на първо място, следва да продължим да използваме всички мерки, с които разполагаме, за да стабилизираме пазара и да стимулираме нарастване на потреблението, но в същото време трябва да сме подготвени за бъдещето със средносрочни и дългосрочни политики и да направим всичко възможно за намиране на приемливи и трайни решения, насочени към минимизиране на риска от колебания на цените.

В този контекст предложенията на Комисията за удължаване на интервенционния период за масло и обезмаслено мляко на прах бяха приветствани и приети в комисията по земеделие и развитие на селските райони, както показва единодушното гласуване от 2 септември. Ние считаме обаче, че тези предложения не са достатъчни за смекчаване на сериозните последици от кризата в сектора. Поради това във връзка с приемането на предложението на Европейската комисия, комисията по земеделие и развитие на селските райони прие изменение на моето предложение за възстановяване на помощта за частно складиране на сирене, която беше отменена при прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика през ноември 2008 г.

Решението беше единодушно, г-жо председател, г-жо член на Комисията, то представя по същество идентичните мнения на членовете на комисията по земеделие, на която имам честта да бъда председател, и изразява нашето желание да дадем ясен сигнал на Съвета и на Комисията в един деликатен момент за такъв изключително важен сектор на европейското селско стопанство.

Освен че това е важен знак за положителното лидерство, което ние, в качеството ни на Европейски парламент, желаем да покажем при съвместното вземане на решение в областта на селското стопанство, това е и мярка, която може да предложи незабавна помощ за млекопроизводителите, които се борят с все по-големи трудности на пазара и с явен и драматичен спад в продажбите.

Първоначалните мерки, които ще гласуваме днес, обаче не са достатъчни да подкрепят производителите в криза и поради това комисията по земеделие чрез въпрос, изискващ устен отговор, и резолюция, която се готвим да гласуваме, призовава Европейската комисия да представи нови ефективни мерки за борба с кризата и за подкрепа на сектора.

Искаме да насърчим и в същото време да подкрепим Европейската комисия в процеса на вземане на решение какво трябва да се направи, за да се сложи край на кризата в европейския сектор млекопроизводство веднъж завинаги. В този смисъл се надяваме, че Комисията ще предостави изчерпателен отговор на нашите въпроси и ще се отнесе сериозно към предложенията ни, така че междуинституционалното сътрудничество да доведе до резултатите, които европейското селско стопанство заслужава, и да покаже своята солидарност, като

предложи практическа подкрепа за европейските земеделски стопани в криза, които се нуждаят от нашата помощ днес.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, позволете да използвам малко повече от полагащите ми се три минути за изказване, защото считам, че те няма да бъдат достатъчни по този важен и сериозен въпрос.

Преди всичко искам да кажа, че се радвам на въпросите, отправени от комисията по земеделие, тъй като ми дават отлична възможност да разясня вече предприетите действия.

Искам също така да благодаря на Парламента за непрекъснатата работа в тази област. Всички ние сме ангажирани с намирането на решения. Както вие, така и аз.

Не всички са съгласни с предпочитаните от мен решения, но аз твърдо вярвам, че тези решения работят, ще работят, а също така са и решения, които можем политически да защитим.

Г-н Paolo De Castro поиска от името на комисията да кажем какво всъщност правим. Най-важното е, че имаме добри новини: цените се подобряват. Например в рамките на един месец цената на маслото се повиши с 4% във Франция, с 8% в Германия и дори с повече в Обединеното кралство.

Цената на обезмасленото мляко на прах също се повиши с 4% във Франция и Германия и средно с 2-3% общо за Европа.

Средната цена на млякото се повишава и Albert Deß ми каза тази сутрин, че цената на спот пазара вече е 30 евроцента в някои области.

Можем да видим, че интервенционното изкупуване на сирене почти е спряло, тъй като пазарната цена е по-висока от интервенционната, което е още един положителен сигнал.

Все още не сме постигнали желаното, но се движим в правилната посока. Това ме прави по-уверена от всякога, че политическият подход, който следваме от самото начало, е правилният.

Знаете ключовите елементи на това, което правим. Използваме всички налични пазарни мерки и очакваме да похарчим за това приблизително 600 млн. евро за период от 12 месеца.

Посочихме възможността държавите-членки да започнат директните плащания по схемата за единно плащане за земеделските стопани от 16 октомври вместо от 1 декември и решихме, съгласно реформата от 2003 г., да отделим премиите за млечни продукти – 5 млрд. евро годишно – и да ги включим в схемата за единно плащане.

Пакетът за икономическо възстановяване и решенията, взети при прегледа на състоянието, предвиждат още 4,2 млрд. евро за справяне с новите предизвикателства, включително реструктуриране на сектора млекопроизводство. Всичко това, разбира се, е в допълнение към възможностите, които ни предоставя политиката за развитие на селските райони.

За да поясня за Paolo De Castro, интервенцията по отношение на сиренето всъщност беше премахната през 1994 г. Мисля, че има някакво объркване между интервенция и частно складиране, тъй като частното складиране беше премахнато с решенията при прегледа на състоянието.

Както казах, настоящият ни подход изглежда работи. Ето защо съм решена повече от всякога да не се връщаме към мерки, които ще навредят на сектора млекопроизводство в дългосрочен план и ще оставят земеделските ни стопани без каквато и да е възможност за прогноза.

Иначе казано, отказът от решението при прегледа на състоянието не е възможен вариант и е нещо, от което Европейският съвет, държавните ръководители, изрично ме помолиха да се въздържа.

Така че идеята за запазване на системата от квоти след 2013 г. не подлежи на обсъждане. Замразяването на квотите не подлежи на обсъждане, нито връщането към някои скъпи, но неефективни пазарни инструменти от миналото. Те не подлежат на обсъждане.

Това със сигурност не означава, че сме си свършили работата по отношение на политиката. Мисля, че е време за по-нататъшни действия. Трябва да следваме доклада относно млечните продукти от юли тази година, да използваме мерките, предвидени в него, и след това да решим какви други действия да предприемем в по-дългосрочен план.

Ако мога да започна с доклада, първо ще спомена държавната помощ. Докладът представи идеята държавите-членки да могат временно да предложат помощ на земеделските стопани в размер до 15 000 евро според временната кризисна рамка. Комисията на практика вече я стартира, очаквайки да промени правилата през следващите седмици.

Вторият момент е рационализирането на процедурите за реагиране по отношение на цените в сектора млекопроизводство. Понастоящем млякото всъщност не е включено в член 186 от организацията на общия пазар, който позволява на Комисията да предприема бързо временни действия според правомощията си по време на сътресения на пазара. Ето защо предлагам да включим сектора млекопроизводство в член 186, което ще ни даде възможност в бъдеще да предприемаме действия при възникване на сериозни проблеми в този сектор.

Например нашето последно удължаване на интервенционния период сега трябваше да бъде одобрено от Съвета, Парламентът също го гласува, но ако секторът млекопроизводство беше включен в член 186, можехме да действаме незабавно.

В по-общ план, бихме могли да мобилизираме мерки с почти незабавен ефект за стимулиране на търсенето и/или бихме могли да ограничим търговията с мляко, като всичко това бъде приложено за определен срок и при условие че разполагаме с необходимото финансиране.

Третата точка от доклада засяга схемите за изкупуване от държавите-членки. Един от начините за реструктуриране е държавите-членки да могат да купуват квоти от земеделските стопани и да ги включват в държавния резерв.

Както знаете, държавният резерв в известен смисъл представлява част от общата квота на държавите-членки, така че ако отделни производители надхвърлят квотата си, но държавите-членки като цяло не надхвърлят своята, включително държавният резерв, тогава не се заплаща допълнителна ставка.

Това, което възнамерявам да предложа, е изкупната квота в държавния резерв да не се включва в националната квота, когато решаваме дали да добавим или да изискваме от земеделските стопани да плащат допълнителна ставка.

В такъв случай, ако все пак се събира допълнителна ставка, частта, отговаряща на изкупната квота, може да се използва за реструктуриране. Може да звучи малко сложно, но всъщност това е много ефикасно средство.

Всички тези стъпки са действия, които предприемаме сега, с почти незабавен ефект върху пазарите, но ние също така трябва да обмислим стъпки в средносрочен и дългосрочен план. Искам тук да благодаря на Франция и Германия за идеите и приноса им относно различните възможности.

Първият дългосрочен въпрос засяга използването на договорни отношения между млекопроизводителите и млекопреработвателната промишленост за постигане на по-добро равновесие между предлагането и търсенето на пазара на млечни продукти.

Считам, че това е много, много по-добър подход от системата от квоти и той вече работи в някои части на Европейския съюз.

Млекопроизводителите и млекопроизводителните стопанства имат ясни споразумения, което премахва несигурността в голяма степен. От друга страна, някои държави-членки просто не се възползват от тази възможност, но това може да се промени, като се потърси правна рамка за договорните отношения, като в същото време се защити ясно лоялната конкуренция.

Вторият дългосрочен въпрос засяга съотношението на силите и знаете, че сме го обсъждали многократно. Трябва да можем да открием къде по цялата верига от първичния производител до веригите от супермаркети се губи добавената стойност.

Ще проучим и бъдещите пазари и, накрая, считам, че може да се направи много относно производствените разходи и иновациите.

За да подходим правилно към всички тези идеи в средносрочен и дългосрочен план, искам да създадем работна група от експерти от държавите-членки и Комисията, така че те да могат да вникнат в същината на въпросите.

За мен проблемът с пазара на млечни продукти не е само между Комисията и държавите-членки. Парламентът действително също играе важна роля и аз очаквам днешното разискване по този важен въпрос.

Благодаря ви за търпението.

Albert Deß, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, разбира се, много е трудно да се обобщи въпросът в две минути, но ще се опитам да го представя под формата на няколко точки.

Секторът млекопроизводство изпитва затруднения. Много млекопроизводители виждат заплаха за съществуването си. Основната причина за това е огромният спад на продажбите. Комисията наистина трябваше да реагира по-бързо по този въпрос.

Също така бих предпочел да видя по-сериозни мерки за насърчаване на продажбите вместо по-голяма интервенция, като например отново да се използва маслото при производството на сладолед. Миналата година, когато цената на маслото достигна за кратко над 4 евро, голяма част от производителите на сладолед спряха да преработват масло. Имам информация за Германия, според която около 100 000 тона вече не се преработват от хранително-вкусовата промишленост, което отговаря на един милион тона мляко. Трябва да се опитаме да стимулираме продажбите отново, за да изчистим тези количества от пазара.

Искам да благодаря на групите, които помогнаха за изготвянето на нашето предложение за обща резолюция. За съжаление, групата на Зелените/Европейски свободен алианс не участва в това обсъждане.

Г-жо член на Комисията, като краткосрочна мярка призоваваме за увеличаване на субсидиите *de minimis* в допълнително предложение, внесено с подкрепата на 40 подписа, защото това ще даде възможност да се помогне на малките млекопроизводители в частност. Би било разумно и въвеждането на регламент за ранно пенсиониране. Познавам много земеделски стопани, които са на 58 години и биха искали скоро да спрат да работят. За това ще е нужен подходящ регламент.

Г-жо член на Комисията, искам искрено да Ви благодаря за Вашата работа. Моля за въвеждането на подходящи регламенти за подобряване на положението на нашите млекопроизводители. Може би все още имате възможност да промените положението в близко бъдеще.

(Председателят отнема думата на оратора)

Luis Manuel Capoulas Santos, *от името на групата S&D*. – (PT) Г-жо член на Комисията, на Комисията и на Съвета им отне дълго време да реагират на сериозната криза в сектора. Всички сме съгласни с това. Тежката ситуация, пред която е изправен секторът, изисква бързи, решителни действия или рискуваме да станем свидетели на разорението на много хиляди земеделски стопани в цяла Европа.

Моята политическа група положи големи усилия, за да ни даде възможност да постигнем компромиса, съдържащ се в резолюцията, която обсъждаме тук днес. Надявам се, че предложенията заслужават Вашето внимание, г-жо член на Комисията, защото само чрез действия за намаляване на предлагането и едновременно с това за стимулиране на търсенето ще бъде възможно да се възстанови равновесието на пазара и цените да бъдат доведени до нива, при които производителите ще имат печалба.

Съжалявам, че компромисът не включи временно преустановяване на увеличените квоти или въвеждане на временна премия за намаляване на производството. Все пак мерките, които предлагаме, са полезен принос за по-скорошното преодоляване на кризата. Остава Вие, г-жо член на Комисията, надлежно да ги приложите.

George Lyon, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-жо председател, както чухме от други оратори, налице е криза в сектора млекопроизводство. Няма съмнение, че трябва да предприемем действия за облекчаване на трудностите, но искам да изясня, че това е краткосрочна криза, която изисква краткосрочни пазарни мерки от страна на Комисията, както е посочено в резолюцията.

Също така трябва да сме наясно, че прекалено дълго европейските потребители плащат за неправилна селскостопанска политика, която провали и земеделските стопани, и потребителите. Следователно кризата не трябва да се използва като оправдание да загърбим по-нататъшните реформи и либерализацията на Общата селскостопанска политика. Ето защо внесохме изменения в тази насока и приветствам вашата увереност по въпроса.

Искаме също така Комисията да се съсредоточи върху пазара, който очевидно губи. Потребителите губят, тъй като не успяват да извлекат полза от спада в цените на млякото. Земеделските стопани губят, защото не получават справедлив дял от цената на дребно на млякото. Приветстваме разследванията на Комисията по хранителната верига, но, г-жо член на Комисията, искаме да стигнете по-далеч.

Ще се ангажирате ли с действия за изкореняване на злоупотребите на супермаркетите с монополното им положение? Ще се ангажирате ли с конкурентен пазар, който осигурява справедлив дял на производителите,

и ще се ангажирате ли с функциониращ пазар на мляко, който предоставя справедливост за земеделските стопани и справедлива цена за потребителите?

Очаквам с нетърпение отговора Ви, г-жо член на Комисията.

José Bové, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, вече от няколко месеца животновъдите предупреждават Комисията и Съвета за сериозността на кризата. Десетки хиляди работни места бяха унищожени в селските райони. Европейският съюз разчиташе на увеличаване на световното търсене. Неговите експерти сериозно стресиха. Настоящата финансово-икономическа криза засегна пряко селското стопанство и потреблението.

Решението на г-жа Бюл, член на Комисията, отговарящ за земеделието, да запази увеличаването на квотите и желанието на Съвета да ги премахне до 2015 г. са провокация към млекопроизводителите. Времената се промениха. Европейската политика трябва да се приспособява към нови световни условия. Цените на млякото, наложени на производителите, не покриват производствените разходи. На всеки литър мляко някои от дребните производители губят до 30 евроцента. В края на годината много от тях няма да са изкарвали и едно евро или дори ще са загубили средства. А някои от тях, както ни съобщават регионални служители, вече стигат до там, да отнемат живота си.

Изправен пред безпрецедентна криза, Европейският съюз трябва бързо да предприеме съществени стъпки. Призоваваме държавните и правителствени ръководители, които ще проведат среща тази вечер в подготовка за Г-20, да включат в дневния ред на срещата си въпроса за кризата с млекопроизводството, така че да бъдат предприети подходящи мерки в отговор на животновъдите.

Европейският съюз трябва да засили ролята на млекопроизводителните стопанства при преговорите, за да не подлежат вече на диктата на селскостопанската и хранително-вкусовата промишленост. Също така следва да въведе мрежа на сигурност, за да гарантира изгодна цена, така че тя да не пада под производствените разходи. Европейският съюз трябва да сложи край на програмата за възстановяване при износ. Току-що хвърли огромната сума от 480 млн. евро с подкрепата на различни парламентарни групи и от десницата, и от левията, за да продаде излишъците си евтино на световните пазари. Унищожава стотици хиляди работни места в земеделието на юг и цинично принуждава земеделските стопани да оставят земята си или да емигрират.

Преди всичко Европейският съюз трябва незабавно да намали драстично, с 5%, европейските квоти за мляко, обратнопропорционално на обема, предоставян от дребните производители, за да възстанови бързо баланса между търсенето и предлагането. Политиката на ненамеса е неприемлива. Тя има ужасни последствия по отношение на заетостта и моделите на използване на земята.

Без дребните земеделски стопани няма да има Европа.

James Nicholson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, категорично считам, че Комисията закъсня много с действията си по този конкретен проблем. Стояха безучастно дълго и много земеделски стопани пострадаха тежко заради това. Можем да решим или да помогнем на сектора, или да оставим в крайна сметка земеделските ни стопани да спрат да работят. Тогава можем да внасяме от чужбина, с всички проблеми, които произтичат от това.

Приветствам бележките Ви за в бъдеще, г-жо член на Комисията, но не съм доволен от бележките Ви в краткосрочен план. Считам, че трябва да направим повече в краткосрочен план, за да помогнем на отрасъла в настоящата криза. Краткосрочните мерки изискват незабавни действия.

Разбира се, помня времето на реките от мляко и планините от масло и не искам да се връщам към него. Не мисля, че някой в отрасъла иска да се върне към това положение: нито земеделският стопанин, нито обработващата промишленост, нито Комисията, нито ние в Парламента. Не искаме да се връщаме към него, но един от основните проблеми, които виждам в настоящия момент, е, че докато млекопроизводителите получават драстично по-малко за млякото си, потребителите плащат почти същото, както досега.

Докато не се справим с властта на супермаркетите в тази област, няма да имаме решение. Те трябва да бъдат контролирани. Нужен ни е омбудсман, някой, който може да каже на супермаркетите, че прекаляват, че ограбват хората, ограбват земеделските стопани и така ги погубват.

Ilda Figueiredo, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-жо председател, отново мога само да съжалявам за становището на Съвета и за казаното тук от члена на Комисията, която продължава да не се задълбочава в проблема и да не признава необходимостта от преглед на решенията относно премахването на квотите за

мляко. Вместо това тя иска да продължи дерегулацията на сектора в противовес на интересите на земеделските стопани.

Затова настояваме за подкрепа на необходимостта от запазване на системата от квоти, макар и с корекции за приспособяването им към нуждите на всяка отделна държава, включително премахването на годишното увеличение от 1% до 2015 г. Тя не счита ли, че в условията на сериозна криза за сектора млекопроизводство по-важна от дерегулацията на сектора и либерализацията на международната търговия е подкрепата за земеделието и млекопроизводството в държавите-членки с цел насърчаване на селските райони и заетостта? Не счита ли за важно създаването на извънреден фонд за подкрепа на сектор млекопроизводство на равнище Общност в полза на най-засегнатите производители и държави, както и определянето на нови форми на подкрепа за производството на мляко и месо? Аз го считам за важно.

Giancarlo Scotta', *от името на групата EFD*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да наблегна върху съмненията си относно предложението за удължаване на интервенционния период за масло и обезмаслено мляко на прах за 2009–2010 г., тъй като съществува опасност от превръщане на краткосрочните мерки, предназначени за сегашната криза на пазара, в структурни мерки, които всъщност ще върнат сектора млекопроизводство в положението, в което беше преди въвеждането на квотите.

В опит да направим пазарните мерки по-балансиранни, при което ползите са не само за държавите-членки, произвеждащи масло и обезмаслено мляко на прах, призовавам за повторното въвеждане на помощ от Общността за частно складиране на сирена с дълъг период на зреене.

Накрая искам да привлека вниманието ви към въпроса с обозначаването на произхода и етикетването на млечните продукти и възможността за проследяването им: това е искане, което идва пряко от европейските потребители – все по-често – и което може да ни помогне да се справим с кризата в сектора млекопроизводство. Надявам се, че и колегите от другите групи също ще подкрепят предложението.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, искам да благодаря на члена на Комисията за изказването ѝ днес. В моята държава, в Северна Ирландия, млекопроизводството е от жизненоважно значение. Когато секторът млекопроизводство изпитва трудности, цялата икономика в селските райони изпитва трудности. Понастоящем млекопроизводителите получават малко над 20 евроцента за литър мляко на фона на нарастващите разходи. В Северна Ирландия трябваше не само да се примирим с ниските изкупни цени на млякото и високите разходи, но преживяхме и трето поредно влажно лято, което имаше пагубен ефект върху млекопроизводството ни.

Беше печално да видим снощи производителите в Белгия ядосани и безпомощни до такава степен, че да изливат мляко на полето в знак на протест срещу ниската изкупна цена на млякото и трудностите, на които и те се натъкват. Комисията предприе желаните стъпки за заздравяване на пазара, но не можем да поддържаме цените на икономически неизгодно ниско ниво.

Призовавам Комисията да вземе краткосрочни мерки, с които да окаже помощ: мерки, които ще повишат търсенето на мляко; мерки, които ще намалят производствените разходи; мерки, насочени към веригата на доставки с намаляващите цени на изхода на земеделското стопанство и високите цени на супермаркетите; както и мерки, които в дългосрочен план ще създадат устойчиво производство и бъдеще за младите земеделски стопани, които изпитват сериозни трудности с ниските цени и високите банкови такси.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-жо председател, когато жените земеделски стопани започнат да протестират, знаем, че има сериозен проблем. През почивните дни се срещнах с група жени от Ирландия, наречена „Жени земеделски стопани за справедлива цена“, и мисля, че следва да обърнем внимание на думите „справедлива цена“, защото производителите не получават достойна или справедлива цена, а точно това е предметът на настоящото разискване.

Ще бъдем неблагодарни, ако не приветстваме коментарите на члена на Комисията относно стабилността, която настъпва на пазара, макар и в много слаба степен, и признавам, че Комисията е взела мерки и е изразходвала средства за постигане на стабилност на пазара. Въпросът е, че това не е достатъчно, не се случи достатъчно бързо и изживяваме тежка криза.

Искам да кажа, че във връзка с бъдещето коментарите Ви са подходящи. Притеснявам се, че залата е разделена по въпроса за квотите за мляко, тъй като, когато имаме процедура на съвместно вземане на решение, ако Договорът от Лисабон влезе в сила, ще трябва да мислим по-съгласувано като група и да изпращаме ясни сигнали на земеделските стопани, а не отделни послания, така че нека повторя, Вашите коментари относно връзките между производството и преработването, относно производствените нива, са неща, които трябва да проучим, които трябва допълнително да разискваме.

Но трябва да Ви попитаме, г-жо член на Комисията, какъв тип мерки в подкрепа на пазара мислите, че ще съществуват при отсъствието на квоти, които да могат да гарантират справедлива и подходяща цена за нашите производители? Моля също така да се справите с пазара: той не работи. Всички казват, че не изкарват пари от млякото, включително и супермаркетите, в което сериозно се съмнявам, но имаме нужда от повече яснота и от справедливост за земеделските стопани.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, ще бъда кратък.

Мисля, че настоящото разискване се състои от две части. Налице е непосредственият въпрос как можем да се измъкнем от кризата. Всички мерки, вариращи от подкрепа за земеделските стопани до интервенционни мерки, са необходими, всъщност абсолютно необходими. Трябва да ги подкрепим и дори да призовем за разширяване на обхвата им. Това е, което ние, заедно с няколко колеги, предлагаме тук, в Парламента.

На второ място, съществува структурният въпрос по отношение на управлението на пазара на млечни продукти и точно тук нашето мнение се различава от Вашето, г-жо член на Комисията. Вие предлагате да преминем към използването на договорни отношения. Мога да Ви кажа предварително, че въвеждането на договорни отношения между предприятията и земеделските стопани ще доведе в дългосрочен план до конкуренция помежду им в европейски мащаб.

Регулирането на пазара трябва да бъде публично. Няма друго решение. Това трябва да е предметът на разискването след кризата. Мисля, че при разискването трябва да отчетем всички мнения и възможности. Боя се, че реагирахме твърде бързо при проверката на състоянието с решаването на въпрос като квотите, които досега, искам да посоча на всички изказали се, направиха възможно да запазим млекопроизводството в Европа, да гарантираме, че то е високо развито, а в същото време да задържим цените достъпни за потребителите.

Liam Aylward (ALDE). - (EN) Г-жо председател, през последните 12 месеца по-голямата част от млекопроизводителите в Ирландия и в целия Европейски съюз продават млякото си на цена, по-ниска от разходите за производство. Прехраната на млекопроизводителите е под сериозна заплаха.

Макар че решението на Комисията да удължи интервенционния период за масло и обезмаслено мляко на прах до 2010 г. е добре дошло, краткосрочните мерки няма да облекчат натиска върху млекопроизводителите в дългосрочен план. Сега трябва да предприемем действия, които не само да се справят с настоящите трудности, но и да бъдат дългосрочни и да гарантират устойчиво и успешно производство в бъдеще. Млекопроизводителите изискват финансова помощ незабавно. Спешно е необходимо създаването на Млечен фонд на ЕС в размер на 600 млн. евро, както поиска Парламентът в бюджетната процедура от 2009 г. Млекопроизводителите имат право на справедливи цени и им е нужна подходяща система за ценова подкрепа за гарантиране на разумна минимална цена на литър и разумен доход за оцеляването им. Ирландските и европейските млекопроизводители не трябва да бъдат принудително разорявани и аз призовавам Комисията и Съвета да предприемат незабавни и ефективни действия.

Г-жо член на Комисията, искам да Ви кажа, че постигнахте голям успех като член на ЕК и аз отдавам почит на огромната работа, която свършихте. Наскоро обявихте, че се оттегляте, и аз бих Ви призовал да решите проблема или да допринесете за решаването му възможно най-много, преди да си тръгнете.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). - (ES) ¡Bon dia! Обръщам се към Парламента, без да мога да го направя на собствения си език, каталонски, който се говори от над 10 милиона европейски граждани.

Днес, от името на моята група искам да изразя нашата солидарност с целия селскостопански сектор и в частност със стачката на млекопроизводителите и действията им в цяла Европа. Сегашната ситуация е неустойчива и се нуждае от политическо решение. Ясно е, че мерките, приети от Комисията до този момент, не са в състояние да облекчат кризата или да дадат надеждна алтернатива на схемата за заместване на квотите, планирана за 2015 г. В резултат на това в Испания например – Галисия, за да сме точни – 14 000 млекопроизводители трябваше да се справят с цялостно преструктуриране, за да продължат да живеят и да работят земята си, но и днес все още са на ръба на изчезването.

Поради всички тези причини Комисията трябва да се намеси и в сектора млекопроизводство, така както го е правила в други сектори, като регулира производството, разпределя квотите, предлага временно обезщетение, насърчава възможността за проследяване на продукта и спомага за сближаването на производителите и потребителите чрез коригиране на дисфункциите, предизвикани от олигопола при дистрибуцията.

Защо Комисията не се е намесила положително за предотвратяване на негативните последици от олигопола, установен от основните дистрибутори?

Защо не гарантираме оцеляването на млекопроизводителите ни в селските райони – и на земеделските стопани като цяло – чиято дейност осигурява изключително положителни икономически, социални и екологични допълнителни резултати?

Hynek Fajmon (ECR). – (CS) Г-жо председател, госпожи и господа, кризата в сектора млекопроизводство показва, че европейската система за регулиране, базирано на квоти, като цяло е погрешна и неефективна. Не ни е нужно по-голямо регулиране и манипулиране, а пълното премахване на квотите за мляко. Възможност да произвеждат мляко следва да имат главно производителите, които имат ниски разходи и които постигат печалба. Начинът да се преодолее кризата в сектора е да се премахнат квотите за мляко колкото е възможно по-бързо. Подкрепям опита на члена на Комисията за премахване на квотите до 2015 г., но няма да съжалявам, ако отпаднат и по-рано.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, слушайки изявлението на члена на ЕК, загрижеността ми се засили още повече. Изявлението не отговаря в достатъчна степен на затрудненията, изпитвани от млекопроизводителите и земеделските стопани като цяло.

Кризата е структурна и не е причинена само от настоящите обстоятелства, както казахте, а от последователната дерегулация. Затова призоваваме за извънредно заседание на Европейския съвет за спасяване на дребното селско стопанство.

Съветът трябва, първо, да вземе решение за създаване на извънреден фонд за оказване на помощ за непромишленото производство на млечни продукти; второ, незабавно да определи минимална цена за Европейския съюз, към която търговските центрове да се придържат без увеличение на цените за потребителите; и трето, да блокира националните производствени квоти и да сложи край на неправилния внос от държави извън Общността.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-жо председател, имам големи притеснения относно млекопроизводството в Обединеното кралство. Мисля, че най-големият проблем идва от търговията на дребно, която получава големи печалби на гърба на нашите млекопроизводители. Когато погледнем колко вземат супермаркетите от потребителите за мляко и какво получават млекопроизводителите в действителност, ще видим, че разликата е просто невероятна.

Работата и големите разходи при производството на мляко са за сметка на земеделския стопанин, а в същото време супермаркетите прибират огромни печалби. Минималната печалба за земеделския стопанин е толкова несправедлива. Трябва да окажем натиск върху супермаркетите да плащат справедлива цена на отрасъла, като според мен цената на млякото в супермаркетите не трябва да се променя. Потребителят няма да плаща повече за мляко. Супермаркетите трябва да намалят печалбите си. Скандално е, когато виждаме огромните печалби, на които се радват супермаркетите всяка година, а в същото време млекопроизводството ни се бори за оцеляване. Ако не предприемем действия по въпроса в най-близко бъдеще, наистина считам, че много от млекопроизводителите ни в Уелс и цялото Обединено кралство ще бъдат разорени.

Имам една бърза забележка към казаното от члена на Комисията по отношение на допълнителната ставка. Изказването ме притесни. Считам, че това ще засегне най-ефективните ни производители – тези, които се изправиха пред предизвикателството, реагираха на пазара и инвестираха усилено, следвайки подсказаното от Комисията, че квотите ще бъдат премахнати. Налагането на допълнителна ставка е в разрез със структурните промени, които и Европейският съюз, и правителството на Обединеното кралство твърдят, че подкрепят.

Димитър Стоянов (NI). – Г-жо Председател, Комисията отново е много оптимистична, носи добри новини, обаче аз не разбирам и не намирам нищо добро в това да виждам как хиляди тонове мляко се изсипват в знак на протест на досега водената политика.

Истината е, че г-н De Castro и останалите преждеговоривши са напълно прави, че Комисията и Съвета не направиха достатъчно по време на "health check"-а, за да предотвратят тази криза. Къде са между другото представителите на Съвета да вземат отношение, тъй като Съветът има решаващия глас в случая с каквито и да е било реформи?

Аз с моите колеги от Източна Европа в комисията по земеделие предупреждавахме многократно, искайки по-голямо увеличение на квотите или тяхното премахване, защото в нашите страни тази криза се усети първа, бидейки нови за системите на Европейския съюз. За съжаление нашият глас остана гласът на викация в пустинята и Парламентът има вина в това отношение.

Много съжалявам, че ние реформаторите, които искаме наистина да има реформи в селскостопанската политика, бяхме пак лошите пророци. Вземете си поуки за в бъдеще.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Мнозина искат от самото начало на кризата замразяване на увеличението на квотите за мляко. Подобна мярка не само няма да предложи решение, но ще бъде и грешка, поне с оглед на следното.

Преди всичко, не съществува основна икономическа връзка между увеличението на квотите за мляко и спада на цените на пазара. Квотите се увеличиха, а производството намаля. Не виждам връзката. Самият пазар обяснява спада на цените. Считам, че фиксирането на квотите ще доведе до повишаване на цените след време. Но бенефициерите ще бъдат отново не производителите, а преработвателите и търговците на дребно. Ако искаме да ограничим производството, може би следва да насърчим производителите да спрат доброволно да отглеждат добитък, като осигурим стимули, а не мерки, които биха могли да нарушат пазара. Да предположим, че квотите бъдат замразени, какво ще се случи, когато например търсенето на световния пазар се повиши отново? Какво ще могат да направят европейските производители? Тъй като млекопроизводството не разполага с кран, който да можем да спираме и пускаме ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Както казвах, какво ще могат да направят европейските производители, ако търсенето на световния пазар се повиши отново? Тъй като млекопроизводството не разполага с кран, който да можем да спираме и пускаме, независимо дали ни се иска или не. Ако трябва да намалим производството сега, земеделските стопани очевидно ще се откажат от отглеждането на крави, но ще бъде много трудно да се снабдят отново с добитък, когато осъзнаем, че считаното от някои за добра мярка сега в действителност е голяма грешка.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, представители на Съвета, искам първо да благодаря на колегата г-н Caroulas Santos, който направи резолюцията възможна.

Днес говорим за нашите млекопроизводители и дали ще ги изоставим в беда, или ще подходим към тях по честен начин. Не считам, че следва да ги изоставим, а да бъдем честни в отношенията си с тях. Да, спешно са необходими краткосрочни мерки за преодоляване на кризата. Да, интервенцията е напълно приемлива за кратки срокове, ако цената на млякото достигне дъното и са оправдани допълнителни субсидии, заеми и финансови средства за борба с кризата. Но е напълно неприемливо, първо, да започнем отново да обсъждаме квотите за мляко и второ, да възстановим финансираното от данъците възстановяване при доставка на продукти за развиващите се страни. Отказахме се от тази едностранна перспектива през 2003 г. и ви призовавам да запазим това положение в интерес на нашите млекопроизводители.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, световната икономическа криза извади световния пазар от равновесие. Ние, млекопроизводителите, сме потърпевши от най-ниските цени, достигани някога. Постоянно чуваме, че регламентите относно квотите за мляко следва да бъдат променени. Като млекопроизводител мога само да ви предупредя да не го правите.

Интервенционните мерки на Комисията успяха също да попречат на цените да спаднат още повече и пазарът изглежда си отдъхна. Не мисля обаче, че интервенцията е добро средство за постигането на това, защото ще доведе до натрупване на запаси, което може да затрудни възстановяващия се пазар по-късно. Ето защо призовавам Комисията да обясни как възнамерява да се справи с този проблем.

Richard Ashworth (ECR). - (EN) Г-жо председател, искам да поздравя члена на Комисията за нейната проницаелност относно бъдещето на отрасъла и да изкажа твърдата си подкрепа за намерението ѝ да премахне квотите за мляко. Считам, че това е правилното решение. Приветствам и предложенията ѝ да приемем сегашната криза като разумен и подходящ начин да подкрепим производителите в труден момент.

Искам да направя две забележки. Първо, според мен въвеждането на допълнителната ставка към този момент ще бъде неподходящо. Това е краткосрочна, спонтанна реакция. Ще изпрати грешен сигнал и единствено ще навреди на ефективните производители, които планират да останат в отрасъла в дългосрочен план.

Второ, трябва да признаем, че почти или изобщо няма пряка връзка между цената в сектора на търговията на дребно и цената на суровината на изхода на земеделското стопанство. Това аз наричам неправилно функциониращ механизъм за разпределение в ценовата верига.

Най-голямо влияние винаги ще има световният пазар и трябва да признаем, че той винаги ще е непостоянен. Затова призовавам Комисията в дългосрочен план да излезе с планове за осигуряване на някакъв механизъм за стабилност в полза не само на производителите, но разбира се и на потребителите в дългосрочна перспектива.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, завършихте изказването си с думите, че има криза в сектора млекопроизводство, а в същото време започнахте с това, че вече са взети всички възможни мерки и е намерено решение на ситуацията.

Сигурно знаете, че една жена трябва да е умна, за да признае, че греши. Това е испанска поговорка, която много подхожда на положението. От месеци секторът млекопроизводство преживява една от най-тежките кризи в историята си. Въпреки това, тъй като Европейската комисия и някои правителства – изглежда включително и моето, испанското, – не искат да позволят ръцете им да бъдат извивани, отказват да се върнат към решенията, свързани с прегледа на състоянието на общата селскостопанска политика.

Решенията бяха взети, без да се помисли за деликатността на сектора, в пазарен контекст, много различен от създалия се след постигането на компромиса. Това ви кара да смятате, че държавите-членки не са искали да видят или не са могли да видят по онова време приближаващата буря. Реформата много бързо стана безпредметна поради значителния обрат на пазара, което показва, че секторът изцяло зависи от променливостта на цените.

Фактът, че големи производители като Франция и Германия – държави, които в абсолютни стойности получиха в споразумението най-голямото увеличение на националните си квоти за производство – са тези, които сега искат преглед на решенията от прегледа на състоянието, повдига много въпроси.

Според мен държавите-членки сгрехиха и следваше да чуят по-внимателно гласа на тези от нас, които призовавахме окончателното решение за бъдещето на сектора да бъде отложено за 2011 г.

Жалко, че никой не ни послуша. Може би следва да го направите сега.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, днешното разискване е от жизненоважно значение, за да можем да изразим нашата загриженост относно кризата в сектора млекопроизводство. Трябва да намерим решение за ситуацията, която е заплаха за бъдещето на голяма част от млекопроизводителите в Европейския съюз.

Това е европейска криза, към която трябва да подходим от европейска гледна точка, с амбиция и използвайки всички налични инструменти на Общността, нещо, което Комисията в момента изглежда неспособна да направи.

Г-жо член на Комисията, не следва да прехвърляте отговорността към държавите-членки, така че те да помагат на когото могат. Трябва да намерим общи решения.

В резултат Парламентът има важната отговорност да изиска мерки, насочени към съживяване на търсенето, и не само посочените в предложението за резолюция, но и достъпните чрез общата организация на пазара.

Друг важен проблем е огромната разлика между цените, заплащани на производителите, и крайната цена за потребителите, нещо, което засяга не само сектора млекопроизводство, но и всички земеделски и животински продукти.

Има много мъже и жени, които изправени пред сегашната несигурност, се нуждаят от ясен и категоричен сигнал от нас, че дейността гарантирано ще продължи.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, вчера във Валония над три милиона литра мляко бяха излети от земеделски стопани, разочаровани от най-сериозната криза, виждана някога в сектора. Те получават едва 19 евроцента на литър. Кризата е предизвикана от свръхдоставките на мляко, което води до рязък спад в цените. Дерегулацията поражда нестабилност, а пазарните условия в момента са напълно противоположни на доскорошните.

Г-жо член на Комисията, моля спрете да се криете упорито зад миналогодишни решения и вземете предвид това, което реално се случва сега!

Съветът също има вина, първо, защото не е тук да изслуша разискването, но и защото не взема решения, тъй като е подвластен повече на чисто национални интереси, отколкото на европейска визия за селското стопанство.

Пазарът не работи. Налице е свръхпроизводство. Би било много просто да замразим увеличението на квотите от 1% или незабавно да намалим квотите с 3 до 5%, защото спешно трябва да излезем с някакви краткосрочни решения. С тази мярка ще постигнем двоен резултат: отново ще дадем прилична цена на производителите и с намаляването на производството ще спестим на Европа стотици милиони евро, изразходвани за различни намеси, включително за възстановяване при износа.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Предприетото действие – днес говорих с полски земеделски стопани и производители – показва, че има подобрение, макар и не съществено все още, в положението на сектора млекопроизводство, но няма никаква промяна в изключително тежката ситуация, пред която са изправени полските и европейските земеделски стопани. Те все още получават много малко за продуктите си, под прага на оцеляване. Това се отнася и за земеделските стопани, инвестирали големи суми, включително финансиране от Европейския съюз и кредити. Ситуацията задълбочава трудностите им и те са неспособни да изпълнят задълженията си.

С оглед на тези проблеми, искам да поговорим за бъдещето. Днес трябва да реагираме на случващото се в момента, но трябва да помислим и за предстоящото и да планираме общата ни политика, вземайки предвид и земеделските стопани. При тези обстоятелства искам да повторя следното: общата политика по отношение на млекопроизводителите трябва да включва планове за разумни инвестиции в сектора, за да избегнем разходването на средства, което в резултат на повишено производство ще ни доведе до същите проблеми, пред които сме изправени днес. Вярвам и че всички политически сили ще постигнат съгласие относно бъдещите квоти.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Ораторите преди мен правилно посочиха факта, че не следва да се връщаме към системата от квоти и субсидиране на износа, но политиката, следвана от Комисията, се провали напълно. Кризата не е отминала. Поради това г-н Le Foll и аз предлагаме да замразим временно квотите, но само временно.

Новите държави-членки все още са в особено неблагоприятно положение заради постепенното въвеждане, тъй като получават едва 60% от субсидиите от пакета от Брюксел тази година. В противовес на това унгарското правителство предложи увеличаване на субсидиите въз основа на квотите, но Комисията не реагира положително на това предложение, нито на отправеното от Франция, и по-специално от френското министерство. Накрая, призовавам колегите да подкрепят измененията, внесени от г-н Le Foll и неговите колеги. Подкрепяме и предложението на Elisabeth Jeggle за създаване на Млечен фонд в размер на 600 млн. евро и разширяването на програмата за мляко в училище.

Christel Schaldemose (S&D). - (DA) Г-жо председател, благодаря Ви, г-жо член на Комисията, за доброто начало и за доброто въвеждане към разискването. Признавам, че млекопроизводителите в Европа са изправени пред криза от голям мащаб, но просто не разбирам как колегите могат да мислят, че в Комисията не сте направили достатъчно. Определено искам да Ви призова, г-жо Фишер Бюл, да повторите направеното от вас. На мен ми се струва, че списъкът с инициативите на Комисията е дълъг, всъщност прекалено дълъг. Сякаш почти унищожаваме напредъка, който постигнахме по отношение на прегледа на състоянието. Искам също така да подчертая, че досегашните усилия от страна на млекопроизводителите очевидно не бяха отразени по отношение на заетите в автомобилната промишленост или в корабостроенето, които загубиха работата си в резултат на сегашната икономическа криза.

Така че искам да помоля да внимаваме малко как третираме кризата и да се уверим, че няма да унищожим постигнатия въпреки всичко осезаем напредък в резултат от прегледа на състоянието. Идеята да замразим квотите за мляко според мен е напълно безнадеждна. Нито можем да се върнем към старите модели, като осигурим възстановяване при износа – това чисто и просто проваля пазара за някого на друго място в света. Трябва да бъдем внимателни. Г-жо член на Комисията, все пак искам да Ви помоля да повторите дългия списък на дейностите, които вече сте започнали, за да могат колегите ми да видят, че определено няма нужда да полудяваме и да въвеждаме многобройни допълнителни мерки, с които да унищожим постигнатия осезаем напредък.

Georgios Papastamkos (PPE). - (EL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, мерките несъмнено са неподходящи. Ние предлагаме нови, по-целенасочени интервенции, особено за планинските и необлагодетелстваните области в Европейския съюз, за да могат всички държави-членки да се възползват в еднаква степен; интервенции като засилена подкрепа за обозначаването на произхода, не само в рамките на Европейския съюз, но и на международните пазари, ясно етикетирание и задължително посочване на произхода на млечните продукти, възстановяване – и защо не – на частното складиране на млечни продукти и осигуряване на задоволителна помощ, увеличение на допустимите дестинации за възстановяване при износ, пълна прозрачност във веригата за доставки и намаляване на разликата между производствените и цените за потребителите.

Ние не представяваме интересите на земеделските стопани. Тук сме, за да предадем тревогата, вика за оцеляване на съзидателните сили в европейските селски райони, а викът за оцеляване на хората от селските райони е за нас неотменно указание да действваме.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията – искаше ми се да мога да се обърна и към председателството на Съвета – госпожи и господа, както сама признахте пред комисията по земеделие и развитие на селските райони онзи ден, г-жо член на Комисията, цената, заплащана на млекопроизводителите вече не покрива текущите разходи за производство. Това означава, че нашите производители са в процес на декапитализация.

Току-що изброихте мерките, които сте предприели през изминалите девет месеца. Мерките наистина съществуват, признаваме. Те не доведоха обаче до очакваните резултати, тъй като според нас не са с достатъчно голям обхват и определено е твърде неясно колко ефективна е целта им.

Сутринта споменахте възстановяване на пазара, но производителите със сигурност ще почувстват ефекта му едва при плащанията в началото на следващата година. Пазарът на земеделски продукти не е същият като пазара на метали или енергия. Нужни са инструменти за регулация, тъй като сезоните и природата също оказват влияние върху условията на пазара.

Вашето тълкуване на прегледа на състоянието, проведен под френското председателство, ни изненадва, понеже междинните му оценки по отношение на сектора млекопроизводство оставят отворени възможности, включително и възможността за нови решения относно инструменти за регулиране на пазарите.

Френската делегация, чийто член съм и аз, е убедена, че ще е необходима обновена система от квоти след 2013 г. Напрежението, което беше налице на пазара на хранителни стоки преди настоящата икономическа криза, показва колко крехък е балансът в света между производството и потреблението.

След като частично премахнахме инструментите за интервенция, днес нямаме нито право, нито основание да премахнем средствата за производство, от които скоро ще се нуждаем.

Г-жо член на Комисията, трябва да възвърнем достойнството на земеделските стопани: това са мъже и жени, които не се боят от тежката работа.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Не можем да позволим секторът млекопроизводство да рухне. Той е от съществено значение за селските ни райони, както и за осигуряването и качеството на храната.

Пазарите на фючърси и средносрочните и дългосрочни перспективи на пазара на мляко и млечни продукти в Европейския съюз дават положителни знаци. Не трябва да допуснем те да изпаднат в неблагоприятно положение. Имаме нужда от антициклични действия и съвместни инициативи.

Сриването на цените ясно показва неадекватността на мерките за подкрепа. Нарушенията на пазара на млечни продукти означават, че нито една верига за доставки не може да функционира ефективно или справедливо.

Цената за производителите спада, но не и за потребителите, което създава дисбаланс на пазара и забавя възстановяването на сектора. Това трябва да бъде поправено. Трябва да гарантираме лоялна конкуренция и да подобрим възможността за проследяване в търговията.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Г-жо член на Комисията, споменахте, че въпросът за завръщане към системата от квоти отпада. Не видяхме ли какво се случи в сектора млекопроизводство, след като Комисията взе решение през пролетта постепенно да премахне квотите? Това беше лошо и недалновидно решение. Пълното отменяне на квотите ще бъде смъртоносно за много дребни земеделски стопанства. Такъв тип политика ли иска да прилага Комисията? Факт е, че ни е нужна рестриктивна система за сектора млекопроизводство. Ако квотите не подлежат на обсъждане, искам да Ви призова, г-жо член на Комисията, да гарантирате, че Комисията ще предложи други решения за справяне с кризата. Това е европейска криза и ние трябва да следваме селскостопанска политика, която гарантира поне разумен жизнен стандарт за земеделските стопани, без оглед на държави и региони.

Yannick Jadot (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, аз съм представител от регион в западна Франция, където има голяма концентрация на млекопроизводители, и не считам, че сте осъзнали тяхното трагично социално положение.

Г-жо член на Комисията, когато говорите за „производители“, това, което чувам, е „индустриалци“ и „дистрибутори“. Млекопроизводителите не се нуждаят от съчувствието Ви, г-жо член на Комисията. Не се нуждаят от остарелите либерални теории, които ни ввлякоха в безпрецедентна световна криза.

Млекопроизводителите се нуждаят от истинска селскостопанска политика. Нуждаят се от точни квоти. Затова призоваваме Съвета да отхвърли политиката ви и на нейно място да създаде истинска политика за подпомагане на млекопроизводителите, и да сложи край на политиката на масово унищожаване.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, разискването ни наистина протича в сянката на драматичните събития, свързани с изливането на мляко в знак на протест. Всички сме дълбоко потресени от случилото се.

Искам да обърна внимание на проблем, посочен от моя колега г-н Nicholson, а именно на начина, по който големи търговски вериги и хипермаркети злоупотребяват както с потребителите, така и в частност с доставчиците си. Искам да припомня, че Европейският парламент в своя мандат от 2008 г. прие писмена резолюция – аз бях един от съавторите – относно необходимостта да прекратим злоупотребите и Комисията да проведе цялостно проучване на въпроса. Според информацията, с която разполагам, са предприети действия, но процесът изглежда е твърде бавен. Искам да попитам дали членът на Комисията се интересува от проблема и по принцип какви са бъдещите перспективи по отношение на подобни дейности.

Има нещо наистина сбъркано в икономическата политика на Европейския съюз, щом земеделските стопани получават по-малко от 10% от стойността на продуктите си. Това трябва да се промени. Искам да призова члена на Комисията да предприеме действия по въпроса.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Г-жо член на Комисията, за Вас 3 до 8% увеличение в цената на крайните продукти, като обезмаслено мляко и масло, е напредък. Според мен това е обида за нашите земеделски стопани. Основният проблем е цената, при която млякото е изкупувано от земеделските стопани. В Чешката република, например, изкупната цена е до 25% по-ниска от производствените разходи, но цената на крайния продукт в магазина би могла спокойно да покрие всички разходи на производителите. Следователно основният проблем е, че някъде има голяма празнина. Този проблем трябва да бъде решен. В Чешката република сега имаме по-малко добитък, отколкото след войните на Наполеон. Това създава риск дори за поддържането на селските райони. Г-н Bové е напълно прав и г-н Fajmon задълбочено ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Г-н председател, очевидно са необходими спешни мерки, тъй като положението е катастрофално. Но не е ли възможно проблемът да се корени в основите? Със сигурност би бил проблемен модел или система, при които огромно количество соя се внася от Латинска Америка, например, повишавайки по този начин свръхпредлагането в Европа и същевременно нарушавайки средата в Латинска Америка. След това в последващата криза си блъскаме главите дали трябва да изнасяме селскостопанска продукция за развиващия се свят на дъмпингови цени, съсипвайки тамошния пазар, както и положението на дребните собственици и производители. Не ни ли е нужен нов модел, като например продоволствен суверенитет, вместо да налагаме на селското стопанство логиката на свободната търговия, диктувана от Световната търговска организация? Вторият ми въпрос е следният. Искаме конкретен съвет или предложение как... *(Председателят отнема думата на оратора)*

Astrid Lulling (PPE). – (DE) Г-н председател, спасихме банките, защото трябваше да го направим. Сега сме изправени пред ситуация, в която трябва да спасим хиляди земеделски стопани от фалит в кратки срокове, тъй като цените вече не покриват производствените разходи.

Трябва да гарантираме, че ще запазим производствения си потенциал, за да доставяме на населението хранителни продукти с високо качество. Аз принадлежа към поколение, преживяло времена на хранителни дажби. Помня как трябваше да измина с колело осем километра през зимата на 1944 г. само за да взема две яйца. Да се надяваме, че няма да се стигне до там, но сигурността на доставките – не само в енергийния сектор – също е от значение.

Ако не сме готови да предприемем мерките, за които призоваваме в резолюцията си, цената с оглед на последствията от социалната политика, икономическата политика и политиката в областта на околната среда в Европейския съюз ще бъде многократно...

(Председателят отнема думата на оратора)

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, както Европейската комисия посочи в своето съобщение от 22 юли, положението в сектора млекопроизводство се влоши драстично през последните 12 месеца.

При все това, имайки предвид голямото влияние на кризата върху цените на млечните продукти и в частност върху дохода на производителите, мерките, предложени към днешна дата от Комисията и разисквани от Съвета на министрите, са недостатъчни да се противодейства на спада в търсенето и на последствията от него.

Настоящата криза ни отправя не само предизвикателството да обърнем спада в търсенето, но ни дава и възможност да насърчим потреблението и популяризирането на млечните продукти. Трябва да гарантираме също така, че безспорното качество на първичния продукт се запазва, докато стигне до крайния потребител.

Във връзка с това действия, като подобряване на етиктирането, увеличаване на потреблението на мляко сред определени групи от населението или хранене на телета с мляко, могат да помогнат не само за подобряване на сегашното положение, но и на цялото структурно състояние на сектора.

Мариан Фишер Бюл, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко искам да благодаря на членовете на Парламента за всеотдайното разискване. Наистина слушах много внимателно. Разбира се, забелязах и различните мнения, които чух от отделните членове на Парламента.

Относно системата от квоти, тя изглежда става изкупителна жертва на общото положение, в което се намираме. Не подценявам факта, и тук бях много точна от самото начало на разискването, че секторът млекопроизводство не само в Европа, но и в световен мащаб се намира в безпрецедентна криза. Това трябва да е съвсем ясно. Така че със сигурност разбирам недоволството, която виждам сред земеделските стопани в различни части на Европа, не навсякъде, но в отделни части.

Решението за премахване на системата от квоти беше взето през 2003 г., а не в рамките на един ден, докато никой не е знаел какво се случва. След това, при прегледа на състоянието, проведохме обсъждане относно увеличаване на квотите в опит да смекчим последствията за млекопроизводителите.

Мисля обаче, че онези, които сочат системата от квоти като причината за всички проблеми на млекопроизводителите, грешат. Зашто виждаме, че дори и с действаща система от квоти не успяхме да задържим високи цени и все пак настъпиха структурни промени в сектора млекопроизводство. Ако погледнете 1984 г., когато беше въведена системата от квоти, имахме 1,6 милиона млекопроизводители в стария ЕС-10. Днес в ЕС-10 имаме 300 000 млекопроизводители: по-малко от една пета от броя на млекопроизводителите днес в сравнение с 1984 г. при действаща система от квоти. Така че структурните промени настъпват независимо от всичко.

Не считам, че връщането или отменянето на решението от прегледа на състоянието е правилната политика и тук съм подкрепена от всички държавни ръководители, които заявиха ясно с решенията си на срещата през юни, че трябва да се придържам към решенията от прегледа на състоянието. Никога в разискванията при прегледа на състоянието не съм сигнализираща възможност за отмяна на решенията, защото това със сигурност би застрашило предсказуемостта за земеделските стопани в Европейския съюз.

Но, José Bové, струва ми се Вие казахте, че действията ми не са прецизни, т.е. политиката на ненамеса. Не мисля, че е честно да твърдите, че не правим нищо. Няма да повтарям всички отделни мерки, които предприемаме. Считам, че ако държавите-членки искат да обърнат специално внимание на сектора млекопроизводство, сега имат възможност с прегледа на състоянието да пренасочат директните плащания, за да отдадат преимущество на площите с пасища. Това е една възможност и знам, че поне една голяма държава-членка се е възползвала от нея, а за планинските райони има много различни възможности.

Днес в Европа имаме производство, което е 45% под квотата, така че какво ще се случи, ако наистина искаме да намалим квотата с 5%? На практика ще влошим положението на младите земеделски стопани, които са инвестирали в бъдещето.

Ето защо ще препоръчам на онези държави, онези държави-членки, които наистина искат да помогнат на млекопроизводството си, да изкупят квотите на напускащите сектора. Това е много по-добър начин за осигуряване на подкрепа за инвестителите и помощ за напускащите сектора. Това е за мен правилната политика.

Сега да изясня недоразумението относно допълнителната ставка. Ние не въвеждаме нова система за допълнителни ставки. Просто предоставяме възможността, ако държавите-членки изкупуват квоти от земеделски стопани, да могат да намалят броя килограми или тонове, но това не е нова допълнителна ставка, която да „наказва“ земеделските стопани.

Няколко думи за програмата за насърчаване. Вече заделихме 14 млн. евро за нея до края на годината. Съгласихме се да разширим схемата за мляко в училище; тя вече ще включва кисело мляко с ниско съдържание на захар, т.е. съдържащо не повече от 7% захар. Етиктирането – чувам от различни членове на Парламента, че има

интерес към система за етикетиране. Нека я обсъдим в контекста на книгата относно качеството, която е внесена за обсъждане в момента. Така че считам, че има много възможности.

И накрая, относно хранителната верига, напълно съм съгласна с вас, че няма прозрачност по нея и не можем да видим къде се губи добавената стойност. Ето защо очаквам с нетърпение представянето на доклада до края на годината, за да разберем какво реално е положението.

Трябва да кажа, че ако погледнете супермаркетите в цяла Европа, ще видите, че има големи различия. Германия има традиционни или определен брой дискаунт супермаркети. Тези супермаркети използват млечните продукти, пряното мляко като рекламен продукт, за да привлекат клиенти, и предлагат много ниска цена, но го правят за сметка на земеделските стопани, на които заплащат малко. Ето защо смятам, че ще е много интересно и необходимо да видим какво реално се случва по веригата, така че нека поставим прозрачността на преден план и нека ние в Комисията, но и органите за защита на конкуренцията в държавите-членки, проучим пазара.

Днешното разискване беше много интересно. Надявам се, обърнахте внимание на краткосрочните и дългосрочните мерки, разработени заедно с Франция и Германия. Сигурна съм, че ще проведем интересни обсъждания за бъдещето на сектор млекопроизводство в Европа, защото всички ние искаме нашето млекопроизводство да има бъдеще.

Paolo De Castro, автор. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на Комисията за решението да присъства днес в Парламента, за да представи нови предложения относно кризата в сектора млекопроизводство. Важно е току-що започналият парламентарен мандат да се характеризира с междуйнституционален диалог между Комисията и Парламента, позитивен диалог, който всъщност вече стартира процеса на съвместно вземане на решение.

Ще преценим новите Ви предложения много внимателно, г-жо член на Комисията, и моя задача ще бъде да поискам от комисията по земеделие и развитие на селските райони да изготви становище по новите идеи незабавно, без отлагане.

В заключение обаче искам да посоча, че ако изменението, прието единодушно в комисията по земеделие и развитие на селските райони, бъде прието и на пленарно заседание, ще възникне политически проблем, ако Съветът, след ратификацията на Договора от Лисабон, го отхвърли. Ето защо приканвам вас и Съвета да го обмислите сериозно.

Председател. – В заключение на разискването, внесени са седем предложения за резолюции⁽¹⁾ на основание член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе днес от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Аз съм от един от най-отдалечените региони, Азорските острови, където млекопроизводството е стълбът на икономиката, обществото и околната среда. През последните седмици се срещнахме с производителите, техните организации и преработвателната промишленост. Всички са единодушни. От решаващо значение е Комисията да даде по-ефективен и бърз глобален отговор, за да се справи с настоящото положение.

Паричният поток в сектора пресъхва. Жизненоважно е Европейският съюз да погледне внимателно към най-отдалечените региони и да ги включи в обхвата на действията си, за да смекчи последствията от настоящата криза.

Всички са на мнение, че трябва да спрем увеличението на квотите. На пазар, изваден от равновесие заради излишъци, всяка държава, повишаваща производството си, застрашава останалите. Също така смятат, че следва да запазим квотите като механизъм за регулиране на доставките, който стабилизира дейността им.

Спешно трябва да бъдат проучени социалните, екологичните и икономическите последствия за тези региони при сегашния сценарий на пълно либерализиране. Трябва да бъдат разработени специални мерки, за да се

(1) Вж. протокола.

предотврати разпадането на тази дейност, която е отговорна за красивата ни природа, качеството на околната ни среда и селските ни райони, икономическия напредък и конвергенцията, които постигаме.

Béla Glattfelder (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Настоящата криза на пазара на млечни продукти е предизвикана главно от увеличаването на квотите за мляко. Европейската комисия и правителствата на държавите-членки също са отговорни за тежкото положение на сектора млекопроизводство, тъй като през 2008 г. подкрепиха увеличаването на квотите, което доведе до създаването на излишъци от мляко и до срива на цените.

Решението се основаваше на погрешните прогнози на Европейската комисия по отношение на пазара. Европейската комисия обаче не се откажа от намерението си, дори когато стана очевидно, че увеличаването на производството е в противоречие с пазарните тенденции.

Ето защо Европейският съюз трябва да изостави незабавно мерките, които водят до увеличаване на млекопроизводството. Освен това се противопоставяме и на трайното отстраняване на квотите след 2015 г. Важният урок, който трябва да научим от сегашната криза, е, че пазарът на млечни продукти трябва да бъде регулиран. В противен случай цените ще станат непредсказуеми. Европейските млекопроизводители не могат да понесат загуби, причинени от широкомащабна нестабилност на цените.

Радвам се, че с цел облекчаване на кризата комисията по земеделие и развитие на селските райони гласува в подкрепа на моята инициатива, която ще повиши сумата на експортните субсидии от 450 млн. евро на 600 млн. евро. Без експортните субсидии част от излишъците ще останат на вътрешния пазар на Европейския съюз, което ще доведе до още по-голям спад на цените.

Jim Higgins (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Квотите за мляко трябва да се намалят с 5 до 10 процента, за да се повишат цените до устойчиви нива. Само с квотите обаче не може да бъде спасен секторът млекопроизводство. Комисията с право възприема дългосрочен подход, но в същото време не бива да се откъсва от действителността, а суровата действителност е, че селското стопанство и особено секторът млекопроизводство са в много опасно положение. Цената на млякото е най-ниската от 1983 г. насам, производствените разходи са големи, климатичните условия са неблагоприятни и кредитирането е недостатъчно – всичко това причини през 2009 г. безпрецедентна криза в паричните потоци и приходите на семейните млекопроизводителни стопанства. Има признаци, че пазарните цени вече престават да падат, но крайно необходимото повишаване все още изглежда далечно и поради това е необходима намеса от Европейския съюз. Съгласен съм с Падриг Уолш, президент на Асоциацията на ирландските земеделски стопани (IFA) и с председателя на нейния комитет по млекопроизводство Ричард Кенеди, че най-бързият начин да се възстановят нивата на цените е Комисията на ЕС да прилага по-агресивно всички мерки в подкрепа на пазара, а именно:

- възстановяване при износ,
- помощи за преработване,
- удължаване на срока за прилагане на пълна интервенционна цена,
- по-продължително прилагане на схемата за частно складиране на масло,
- внимателно управление на запасите.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, през миналата година състоянието на сектора млекопроизводство значително се влоши. Цената, заплащана на млекопроизводителите спадна и сега много от тях са принудени да продават млечни продукти на цени, които не съответстват на производствените разходи. Понастоящем оцеляването на млекопроизводителите е под въпрос. Мерките, прилагани от Комисията, все още не успяват да се справят с кризата в този отрасъл. Време е да се заемем сериозно и да предложим нови решения. Комисията трябва бързо да стабилизира европейския пазар на млечни продукти. Същевременно тя следва да оцени задълбочено, заедно с представители на отрасъла и с държавите-членки, бъдещето развитие на млечния отрасъл. Благодаря за вниманието.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) За да може секторът млекопроизводство да се справи с особено трудната икономическа обстановка, необходими са спешни и твърди мерки от страна на Европейския съюз. Считаю, както и повечето държави-членки, че предложените от Комисията решения са незадоволителни. Разбира се, подкрепям гъвкавостта, която осигурява решението таванът за помощите на национално равнище да се повиши от 7 500 евро на 15 000 евро за производители в много тежко положение. Въпреки това е жизненоважно да приемем по-ефективни инструменти за интервенция. За да се справим с нарастващата нестабилност на цените, трябва в по-голяма степен да регулираме нашите пазари. Съвместното изявление на

16 държави-членки относно състоянието на европейския пазар на мляко и млечни продукти предлага на Комисията ценни идеи за подобряване на регулирането на този пазар. Счита за необходимо, както поискаха седем държави-членки, да се обсъди временното отлагане на увеличаването на квотите. Бих искала отново да изразя подкрепата си за създаването на Млечен фонд, който ще помогне на организациите и кооперациите на производителите, и да подкрепя инвестициите в селското стопанство, модернизацията и диверсификацията на млекопроизводството, мерките, свързани с географското разположение, и пазарните мерки по отношение на млечните продукти.

Ivari Padar (S&D), в писмена форма. – (ET) Настоящото състояние на пазара на млечни продукти ясно показва, че нашият отрасъл все още не е в състояние да се справи с последствията от глобалната икономическа криза. Поради това разработването на обща селскостопанска политика следва да е все така насочено към подобряване на конкурентоспособността и, в дългосрочен план – към намаляване на регулирането на пазара. Прегледът на общата селскостопанска политика е крачка в правилната посока; тя трябва да се запази и при разискванията относно общата селскостопанска политика за периода след 2013 г., защото това е единственият начин да се заздравят отрасълът.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), в писмена форма. – (RO) В момента сме свидетели на най-сериозната криза в сектора млекопроизводство, причинена от глобалната криза, която е в основни линии следствие на несъответствията между търсене и предлагане. Намаляването на цените на млякото и млечните продукти влияе най-силно върху стопанствата с малки приходи. Поради това не считам, че квотите следва да се замразят във всички държави-членки, а по-скоро всяка държава трябва сама да решава какви квоти да въведе. Проблемът е в това, че в сравнение с периода 1983–1984 г. на пазара са останали само около една пета от производителите и сега съществува опасност да бъдат затворени още земеделски стопанства. Ето защо трябва да приемем спешни мерки и да не допуснем това да се случи. За да сложим край на кризата в сектора, би следвало да направим следното: да удължим срока на действие на мерките, предвиждащи складиране на масло, мляко на прах и сирена; да ускорим създаването на фонд за млечни продукти, който да отговори на потребностите на малките производители и на младите земеделски стопани, и да постигнем споразумение със супермаркетите относно установяването на цени, които да са справедливи както за земеделските стопани, така и за търговците на дребно.

3. Енергийна сигурност (Набуко и Дезертек) (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявлението на Комисията относно енергийната сигурност във връзка с проектите „Набуко“ и „Дезертек“.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, през следващите пет години енергията със сигурност ще продължи да бъде в центъра на вниманието на Парламента. От друга страна, през изминалите пет години постигнахме значителен напредък в създаването на стабилна европейска политика в областта на енергетиката с три основни цели: сигурност на доставките, устойчивост и конкурентоспособност.

Външното измерение има голямо значение за постигане на тези цели по две причини. Първо, поради зависимостта на Европейския съюз от вноса – в момента 50% от енергийните ресурси постъпват от източници извън Европейския съюз и тенденцията е този процент да продължи да нараства.

Второ, поради проблемите с устойчивостта. Целите, свързани с изменението на климата не могат да бъдат постигнати никъде по света, ако енергията не се произвежда чрез по-чисти технологии и не се използва по-ефективно. Поради това е изключително важен диалогът с държавите, които произвеждат, транзитират и консумират енергийни ресурси.

Двата проекта, които се обсъждат днес на пленарно заседание в известен смисъл се допълват взаимно и същевременно отговарят напълно на общата стратегия.

Първо, относно „Набуко“. Вчера се върнах от Баку и мога да кажа, че определено напредваме във връзка с реализирането на този проект. През юли постигнахме важен успех. Беше подписано междуправителствено споразумение на четири европейски държави с Турция, което означава, че през следващата година можем окончателно да вземем решение за инвестиране с цел да започнем доставките на газ през 2014 г.

Определихме три доставчика, които имат готовност да осигуряват газ. Първо, Азербайджан, където съвсем скоро следва да се приеме окончателно решение за инвестиране в Шах Дениз 2; освен това има и находища в Туркменистан и Ирак, които на този етап са най-големите доставчици.

Какви са проблемите? Винаги съществуват проблеми, свързани с нашия начин на работа в областта на енергетиката и с организацията в много от държавите производителки. В Европейския съюз проектите са предназначени за промишлеността, което означава, че винаги много точно се определят всички търговски рискове. От друга страна, държавите, които притежават ресурсите, очакват авансов подход. Това означава например, че ако ЕС иска да построи газопровод, нека го построи, а ние после ще доставяме газ. Философиите са различни. Същевременно е ясно, че европейските дружества са готови да купуват газ и ние напредваме в тази посока.

Считам, че проблемът с транзита е в една или друга степен решен. Все още очакваме ратифицирането на междуправителственото споразумение, но аз не очаквам особени затруднения. За да улесним закупуването на газ от държави, които имат специфични методи за продажба, разработваме идеята за „Каспийска развойна корпорация“, която ще позволи да се намали рискът за дружествата, които закупуват газ например на туркменската граница или които инвестират в райони със значителен политически и икономически риск.

Напредваме стабилно и смятам, че даваме добър пример за сътрудничество между проекти на промишлеността, които получават политическа подкрепа от институциите на ЕС.

Заделили сме средства и за южния коридор и по-специално за проекта „Набуко“. Започнахме процедура за представяне на предложения. На този етап не мога да кажа дали тя е успешна и достатъчно добра, но поне отправихме поканата.

„Дезертек“ също е инициатива, предназначена за промишлеността, която в момента е на начален етап. Идеята да използваме потенциала на слънчевата енергия в Африка и да я транспортираме до Европейския съюз изглежда много интересна, но за да реализираме този проект, трябва да предприемем някои мерки в негова подкрепа.

Първо, технологиите, чието разработване ние подпомагаме от много години. През този месец в Севиля ще бъде открита голяма електроцентрала с концентриране на слънчевата енергия. Тази технология може да се използва в проекта „Дезертек“ и аз считам, че без подкрепата на ЕС не бихме напреднали толкова много с нейното разработване.

Второ, трябва да работим с партньори, защото е ясно, че не можем просто да заявим, че ще заемем нечия територия, ще монтираме там слънчеви панели и ще транспортираме електричеството в Европейския съюз. Собствеността при тези проекти следва да е обща, ако искаме те да се реализират. Поради това през октомври, заедно с държавите от Средиземноморието и от Персийския залив, ще проведем конференция по използването на възобновяеми източници на енергия. Ясно е, че за да имаме успех с „Дезертек“, собствеността трябва да е обща, в противен случай е невъзможно да постигнем успешен резултат.

Не на последно място определено е проблемът с връзките. Трябва да разграничаваме два вида връзки. Едните се отнасят до философията и пазарите. От известно време ние подкрепяме интегрирането на пазарите в Северна Африка. Постигнат е напредък, но трябва да засилим тези мерки. Вторият тип връзки е физическото свързване с Европейския съюз чрез далекопроводи.

Смятам, че инициативата „Дезертек“ ще се реализира на етапи. Това няма да бъде един голям проект, но считам, че ще има компоненти, отговарящи в края на краищата на нашите цели: осигуряване на екологично чиста енергия за участващите държави и допълнителен износ за Европейския съюз.

Осигурили сме и търговски стимули. В Директивата за енергия от възобновяеми източници сме предвидили възможност държави-членки на ЕС да инвестират в трети държави и да транспортират електроенергията в Европейския съюз, като произведената в третата държава електроенергия се взема предвид при отчитане на изпълнението на заложените цели.

Предвид казаното дотук, ясно е, че на този етап определено е трудно да се говори за срокове относно „Дезертек“. Това е нова инициатива, все още в начален етап и не можем да кажем, че е част от стратегията ни за сигурност на доставките. Тя е перспективен ход към стратегия относно изменението на климата, който трябва да насърчим, но за сигурността на доставките е предвиден проектът „Набуко“ и на този етап е твърде рано да разчитаме за това на „Дезертек“.

В заключение искам да кажа, че най-добрите мерки за гарантиране на сигурността на доставките можем да предприемем на територията на Европейския съюз. Парламентът винаги силно е подкрепял енергийната ефективност. Тя не е свързана само с изменението на климата, а всъщност е и много важен елемент на сигурността на доставките. Бих казал, че е по-важна от проектите „Дезертек“ и „Набуко“, плюс „Южен поток“ и „Северен поток“, взети заедно. Енергийната ефективност всъщност е най-значителният елемент на енергийната

сигурност. Със Съвета обсъждаме три правни инструмента и бих искал да подчертая, че по тях трябва да работим амбициозно и да постигнем успех.

Във връзка с генерирането на енергия от възобновяеми източници искам да изкажа благодарност на Парламента, който подкрепи плана за възстановяване и да изразя увереността си в бъдещето използване на вятърна енергия от разположени в морето инсталации. Вероятно всички средства, предвидени за подкрепа на използването на вятърната енергия от разположени в морето инсталации, ще бъдат усвоени. Това не са пари само от Европейския съюз, защото общата предвидена сума беше около 600 млн. евро, а целият проект е на стойност 4 млрд. евро, т.е. промишлеността инвестира по-голямата част от средствата. Считам, че това е много добра комбинация, тъй като енергията от възобновяеми източници гарантира и сигурност на доставките.

Не на последно място искам да отбележа, че понякога възниква въпросът за улавянето и съхранението на въглероден диоксид (CCS). Това обикновено се налага по две причини. Едната е нашата глобална реакция на изменението на климата, но от друга гледна точка, ние ще продължим да използваме също така кафяви и лигнитни въглища, за да гарантираме сигурността на енергийните доставки. Постигнат е много добър напредък и по заявленията за финансиране, предоставено по плана за възстановяване, ето защо считам, че той беше успешен. След като обявим резултатите, ние – Комисията, Съветът и Парламентът – определено трябва да направим преглед на възможностите за използване на фондовете на ЕС за повишаване на сигурността на енергийните доставки. Сигурен съм, че ще трябва да се предприемат още много други мерки за укрепване на сигурността на енергийните доставки в Европейския съюз.

Ioannis Kasoulides, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-н председател, ние всички сме единодушни по отношение на общата външна политика в областта на сигурността на енергийните доставки.

Разбираме, че енергийният микс и енергийните доставки са различни в отделните държави-членки и зависят от географски и други специфични фактори. Поради това диверсификацията обхваща и доставките.

Диверсифицираната и взаимосвързана мрежа с възможности за подходящо пренасочване може един ден да бъде в основата на сигурността на доставките за всички държави-членки. Ние сме съгласни, че е необходим южен коридор и поради това „Набуко“ е общоевропейски проект.

От друга страна, възникват въпроси относно неотдавнашното споразумение между г-н Путин и Турция; количествата газ от Азербайджан, като се имат предвид необходимите инвестиции; предложението на „Газпром“ да изкупува целия износ на Азербайджан; надеждността на доставките от Ирак; както и обещанието на Русия да транспортира два пъти повече газ през „Южен поток“.

Енергийният диалог с Русия е нужен поради прагматичния и справедлив принцип за сигурност на доставките и сигурност на търсенето. Всякакви други геополитически съображения трябва да бъдат оставени на заден план.

Относно солидарността, необходими са ни реални планове за действие в извънредни ситуации, например хранилища и новата технология за втечнен природен газ (LNG). Кипър например инвестира половин милиард евро във втечнения природен газ и мога само да съжалявам, че подкрепата на Европейския съюз е едва 10 млн. евро.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря за Вашия доклад. Въпросът за сигурността на доставките за нашето население става все по-важен. Във връзка с това Вашият ресор в бъдеще ще има все по-значима роля, включително и за европейската идентичност.

Както съвсем правилно отбелязахте, необходима ни е и диверсификация. Напълно съм съгласен с г-н Kasoulides, че сътрудничеството с Русия винаги ще е от значение, тъй като тя е важен партньор по отношение на доставките на газ. Но ние не трябва твърде много да зависим от една държава, която и да е тя, а следва да диверсифицираме доставчиците и в това отношение „Набуко“ е добро решение.

Третият момент, който искам да изтъкна е свързан със солидарността в Европейския съюз. Вие предложихте няколко начина за укрепване на солидарността и засилване на ролята на Европейския съюз като посредник в конфликти, които ни засягат, например между Русия и Украйна. Говорихте също така и за инициативата „Дезертек“. Считам, че и двата проекта са важни, тъй като мащабите им във времето са различни.

Освен това трябва да обсъдим – и това ще е задача за Вашия наследник, независимо дали ще сте пак Вие или някой друг – как в Европа, от една страна, можем да поддържаме големи проекти като „Набуко“ и „Дезертек“ и същевременно да подкрепяме децентрализацията на производството на електрическа и друга енергия.

В момента се разработват няколко проекта, също предназначени за промишлеността, които позволяват на потребителите и дори на отделните домакинства да се включат по-активно в производството на енергия по начин, който подобрява енергийната сигурност. Възможностите варират от използване на интелигентни средства за измерване на потреблението до действително производство на енергия от домакинствата. Във връзка с това подходът на Европа би следвало да бъде „да, разбира се, че се нуждаем от външни доставки, сигурност на доставките и иновационни проекти като „Дезертек“, но същевременно трябва да направим така, че хората, дружествата, предприятията и отделните домакинства да контролират по-добре своите енергийни разходи – като цена, икономии и опазване на околната среда“.

Johannes Cornelis van Baalen, *от името на групата ALDE.* – (NL) Г-н председател, като новоизбран член на Парламента за мен е чест за първи път да се изкажа на пленарна сесия. Правя това и в качеството си на бивш член на Долната камара на Парламента на Нидерландия, и като заместник-председател на Либералния интернационал, тъй като за мен европейската политика, националната политика и международната политика са единно цяло. Тези форми на политиката са пряко свързани, особено в областта на енергетиката.

Г-н председател, що се отнася до нашето положение, положението на Европа в света, в момента ние можем да бъдем изнудвани. Зависими сме от нестабилни региони и държави с недемократични режими. На това трябва да се сложи край. Ето защо моята група, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, подкрепя проектите „Набуко“ и „Дезертек“; тук искам да ви напомня за важната роля в този проект на г-н Ван Артсен, бившият парламентарен лидер на моята национална партия.

Г-н председател, искам да коментирам два въпроса. Радвам се, че Комисията осъзнава важната роля на стопанския отрасъл. Не само органите на властта – националните правителства, Европа или международните организации – имат отношение към енергийните проблеми. Стопанският отрасъл определено има значима роля. На второ място, г-н председател, за нас в тази зала не следва да е табу отново да включим атомната енергия сред използваните енергийни източници. Това се отнася и за нашите международни отношения. Атомната енергия, деленето на ядрата и ядрения синтез са жизненоважни. Проблемът с радиоактивните отпадъци е сериозен, но трябва да създадем възможност научноизследователските и развойни дейности и обменът на знания да намерят неговото решение. Атомната енергия ще играе важна роля, защото може да помогне в борбата с парниковия ефект. Бих искал пак да кажа, че и моята група няма определено становище по този въпрос. Ние също трябва да подновим дискусията, но в тази зала атомната енергия не трябва да е табу. Ето защо бих искал да чуя мнението на Комисията по този въпрос.

Reinhard Bütikofer, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, обсъждайки днес външната политика за енергийна сигурност трябва да сме наясно с една основна истина, която г-н Пиебалгс вече спомена – фронтовата линия за гарантиране на енергийна независимост е вътре в Европейския съюз. Казано по-точно, ако въведем стандарти за ниски или нулеви разходи на енергия от сградите, ще спестим повече природен газ, отколкото можем да внесем по „Набуко“, „Южен поток“ и „Северен поток“, взети заедно. Важно е в нашата резолюция да отбележим, че рентабилната енергия от възобновяеми източници, стратегията за енергийна ефективност и енергоспестяване трябва да са в центъра на енергийната политика. Ако направим това, според нас няма да се налага въобще да прибегваме до използването на атомна енергия.

Второ, едно от важните послания на резолюцията е, че Европейският съюз се нуждае от обща външна политика в областта на енергийната сигурност, каквато в момента липсва. Тази политика следва да насърчава енергийната ефективност и производството на енергия от възобновяеми източници в рамките на политиката за съседство, а също да включва обща позиция на ЕС в преговорите с транзитиращите държави. Комисията следва да си осигури възможност да работи в това направление, както беше призована да направи в резолюция на Парламента по този въпрос отпреди две години.

Според нас „Набуко“ е проект с висок приоритет, защото може да укрепи енергийната ни независимост, особено по отношение на Русия, въпреки че съм съгласен и с г-н Kasoulides, който каза, че в това отношение още много въпроси чакат своя отговор. Трябва обаче да съжаляваме, че някои държави-членки подкрепят проекта „Южен поток“, който е очевиден конкурент на „Набуко“ и по този начин подкопават политиката на енергийна независимост.

По отношение на енергийната политика, ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс считаме също така, че е важно да не се забравя за правата на човека и да не се пренебрегва диалогът в тази област, когато се обсъждат енергийните проблеми. Когато разширяваме перспективата си с проекта „Дезертек“ или дори в Арктика – както е предложено в проекта ни за резолюция – важно е да правим това в дух на партньорство, а не на неоколониализъм.

Geoffrey Van Orden, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, бих искал накратко да коментирам три въпроса.

Първо, отстъпчивостта ни в политиката в областта на енергетиката ни поставя във все по-опасно положение на зависимост от Русия. Когато е възможно, очевидно трябва да съгласуваме усилията си, но всяка обща политика на Европейския съюз неизбежно би била компрометирана от тези държави, които вече тясно си сътрудничат с „Газпром“ и свързаните с него интереси. Освен това не бива да предаваме още една област от жизненоважно национално значение на Европейската комисия, която разглежда всяка криза като възможност да разшири своите полномощия. Няма нужда да повтарям, че мнозина от нас биха гласували против Договора от Лисабон или други опити да се засили политическото интегриране, като се използват различните енергийни проблеми на нашите държави.

Второ, диверсификацията на източниците на доставки налага да посветим повече усилия на проекта „Набуко“. Този тръбопровод не може да успее без сътрудничеството на Турция, но въпреки това отварянето на глава „Енергетика“ в преговорите между ЕС и Турция се блокира. Какво правят Съветът и Комисията, за да излезем от това неблагоприятно положение?

Трето, забелязвам, че думата „атомна“ не фигурира в резолюцията. Очевидно е, че за осигуряване на устойчиви и разнообразни източници на енергия трябва в по-голяма степен да се разчита на атомната енергия и в това отношение съм съгласен с нашия колега г-н van Baalen.

Helmut Scholz, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, енергийната сигурност заслужено е в дневния ред на днешното разискване на външната политика. Но вместо да си осигуряваме мощ и влияние, и последни запаси от изкопаеми горива, вместо упорито да даваме приоритет на зависимостта, трябва, според мен, да решим съвсем други проблеми, за да създадем устойчива политика в областта на енергетиката.

Първо, необходимо е глобално преминаване към използването на повече възобновяеми източници на енергия, повишаване на енергийната ефективност и енергоспестяването. С други думи, не са ни нужни спорове за външната енергийна политика – особено, ако няма да направим нищо повече, а ни е нужна интелигентно произведена и общодостъпна енергия.

Второ, енергийната сигурност трябва да е част от отговорната политика на Европейския съюз за мир и развитие. Достъпът до енергия е жизненоважен за всеки отделен човек, за икономическото развитие и за борбата с бедността. Затова проект като „Дезертек“ не бива да се превръща в средство за използване на политиката в областта на енергетиката с цел продължаване на колониализма. Какво ще получат от този проект народите на африканските държави, където населението се увеличава и нарастват потребностите от енергия? Защо те все още не участват на равноправни начала в процесите на планиране и вземане на решения?

Глобалното снабдяване с енергия също е елемент на мерките за предотвратяване на кризи и на политиката за мир. Този подход не се прилага в отношенията на Европейския съюз с Южен Кавказ и Централна Азия. Като доставчици на енергия – например за проекта „Набуко“ – значението на тези държави за Европейския съюз нараства, но на местно равнище към тях не се прилагат идеите за предотвратяване на конфликти и устойчиво развитие. Време е ЕС да прекрати тази външна енергийна политика, която просто засилва конкуренцията за достъп до запасите от нефт и газ или разширява използването на атомните технологии. Това, което ни е необходимо днес, е истинско партньорство за използване на енергия от възобновяеми източници и за децентрализирани доставки.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, със сигурност знаем, че търсенето на енергия ще нараства, а европейското производство на газ постоянно намалява. За държавите-членки, а следователно и за Европа, е от решаващо значение да провеждат политика, която ще им осигури достатъчни и сигурни доставки. Диверсифицирането на източниците и на преносните мрежи отговаря на това изискване.

От тази гледна точка различните разработвани проекти, например „Набуко“ и „Южен поток“, не се конкурират. Тази политика на диверсификация означава, че през последните години зависимостта на Европа от основните доставчици е отслабнала. Например доставките на руски газ за Европа намаляха от 75% през 1990 г. до 45% днес. Поради това и проектът „Набуко“, и проектът „Южен поток“ са добри за Европа.

Докато Европа не възприеме обща политика в областта на енергетиката, Италия има не само правото, но и задължението да предприема всички възможни действия, от енергоспестяване до използване на атомна ...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) На 13 юли в Анкара по време на подписването на споразумението за „Набуко“, г-н Барозу заяви, че газопроводите се правят от стомана. Но „Набуко“ „циментира“ отношенията между държавите, участващи в този проект, и създава стратегическа връзка между Европейския съюз и Турция. Министър-председателят Путин каза, че всеки може да полага в земята толкова ръждиви железни тръби, колкото пожелае, но ще му трябва нещо, с което да ги напълни. Именно неяснотата относно източниците на газ е най-големият проблем на този проект. Единственото сигурно нещо е, че инвестицията от 8 млрд. евро ще е добра сделка за тези, които участват в него.

Всъщност, както Украйна е източник на проблеми като транзитираща страна за руския газ, така и Турция може да създава аналогични проблеми. Мнозина от нас не са съгласни да се циментира връзката между Турция и Европейския съюз. Каква ще е ползата от „Дезертек“? Северна Африка, въртящи се огледала, слънчеви клетки, постояннотокови линии за пренасяне на електроенергия и удовлетворяване на 15% от енергийните потребности. Понастоящем това е повече мираж, отколкото реалистичен план. „Дезертек“ няма да бъде основното блюдо в менюто на потребителите от Европейския съюз. Много по-вероятно е да бъде само скъпоструващ десерт. Ето защо предлагам да се заемем с разработки за повишаване на безопасността на атомната енергетика, защото атомната енергия е чиста и същевременно евтина. Това е важно съображение, защото енергийната сигурност завършва при потребителя или по-скоро със сметката за енергия и дали той може да я плати.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, енергията е важна за цялото общество, за отделните хора и за икономиката. Поради това за нас в Европа е от значение да намерим общи решения, въпреки че е правилно енергийният микс да остане в областта на компетентност на отделните държави. Това означава, че в общите ни разисквания не трябва да спорим за атомната енергия, енергетиката с ниски емисии на въглероден диоксид и за другите видове енергия, по което мнението ми се различава например от мнението на г-н Bütikofer.

Вместо това ние трябва да се опитаме да постигнем обща позиция по външнополитическите аспекти на енергийната сигурност. Що се отнася до вътрешната политика, напълно съм съгласен с г-н Пиебалгс, че проблемите относно производството на енергия от възобновяеми източници и икономичното използване на енергията са по-важни, също както и изследванията за търсене на нови възможности.

Нужна ни е диверсификация, за да намалим зависимостта си от външните доставчици. В това отношение „Дезертек“ и „Набуко“ са важни инструменти. Необходимо е също така да преговаряме с Русия във връзка с въпросите относно споразуменията за партньорство и сътрудничество и относно сигурността на енергийните доставки, след като тя – без основание – се оттегли от енергийната харта. Това също е наша важна задача. Същевременно трябва да помним, че имаме работа с държави, които не винаги са надеждни, и че, за съжаление, не можем да различаваме надеждните от ненадеждните държави.

Поради това на силата на доставчиците трябва да противопоставим силата на потребителите в Европейския съюз. Взаимната свързаност, проблемът с общите хранилища за газ – всичко това е важно, за да се изключи възможността доставките за която и да е отделна държава да бъдат прекъснати. Ако всички ние си помагаме взаимно, ще сме толкова силни, че никой няма да е в състояние да ни раздели. Това е критичният въпрос, който трябва да изясним.

Във връзка с това трябва да сме наясно, че частните инвестиции са необходими, защото без тях решение би било невъзможно. Много вече е направено, но нашите общи интереси относно сигурността трябва да се съгласуват с икономическите интереси, за да се постигне най-доброто решение. Това не следва да се разглежда като противоречие. Считаю, че по този начин наистина ще можем да намерим подходящо решение. Това означава, че трябва да разгледаме и въпроси, свързани със законодателството относно конкуренцията, като по-конкретно имам предвид, че мощта на големите дружества, например „Газпром“ или дори други дружества...

(Председателят отнема думата на оратора)

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Г-н председател, искам да подчертая, че това предложение за резолюция идва точно навреме и също така приветства усилията, които положили всички политически групи за изготвяне на общо предложение.

Госпожи и господа, за да не се повтори безпомощното положение, в което изпаднаха много от нашите граждани, когато Русия реши да прекъсне доставките на газ през Украйна, очевидно е много важно максимално да диверсифицираме енергийните си източници и транспортирането на газ. Във връзка с това трябва спешно да построим нови газопроводи, например „Набуко“ и други, които ще подобрят сигурността на доставките за

Централна Европа. Но за да гарантираме доставките за всички държави-членки на Европейския съюз, трябва допълнително да осигурим доставки от южната част на континента.

Във връзка с това искам да подчертая, както вече направи и г-н Пиебалгс, че този проблем има и друг аспект. Неотдавнашната криза ни показва, че Европейският съюз има достатъчно запаси, но недостатъчно възможности за транспортиране на газ. Ето защо е важно да съсредоточим усилията си върху подобряването на връзките в границите на ЕС. Госпожи и господа, вярвайте ми, наистина в това отношение има нужда от още много подобрения.

Ще ви дам за пример моята страна. Както знаете, Испания би могла да стане важно транзитно направление за Европа поради връзката с Алжир чрез газопровода „Медгаз“, чието строителство вече е много напреднало, и поради шестте завода за втечнен природен газ, чиято производителност може да се удвои, ако изпаднем в друго кризисно положение. Но Испания не може да помага, ако не се подобри връзката през Пиренеите.

И накрая, следва да помним, че строителството на основната инфраструктура е само част, макар и важна, от политиката на ЕС за сигурност на доставките. Сигурността в голяма степен зависи и от енергоспестяването, и от използването на възобновяеми източници. В този контекст ние считаме за жизненоважно сътрудничеството с държавите от Северна Африка за разработване на възобновяеми източници на енергия. А това има връзка и с моя призив да засилим доставките през Южна Европа.

Ето защо, г-н член на Комисията, Средиземноморският план за слънчева енергия, ръководен от Съюза за Средиземноморието, е привлекателна идея, която ние в Парламента желаем да подкрепим.

Graham Watson (ALDE). – (EN) Г-н председател, в тази област сме изправени пред три големи предизвикателства – сигурността на енергийните доставки, неефективността на вътрешния ни енергиен пазар и необходимостта от мерки срещу изменението на климата. Проектите „Дезертек“ и „Набуко“ са от съществено значение за справянето с тези проблеми.

Ако успеем да разработим в Северна Африка проект за получаване на електричество с високо напрежение от слънчева енергия, ще придадем смисъл на Съюза за Средиземноморието, ще помогнем за снабдяването с прясна вода на държавите по южното крайбрежие на Средиземно море и ще притежаваме технология за производство на електроенергия, за която съществува обширен световен пазар. Ако успеем да убедим държавите-членки в политическата необходимост от по-голяма енергийна независимост, а Берлин и Париж престанат да я подпопават при всяка възможност, „Набуко“ ще може да ни помогне да диверсифицираме доставките си на нефт и газ.

В предложението за резолюция, което е пред нас днес, не се споменава почти нищо за това, което трябва да направим тук, в Европейския съюз. Необходимо е да развиваме производството на енергия от възобновяеми източници – слънчева топлина и други. Трябва да построим високоволтови постояннооточкови интелигентни мрежи за пренос на електроенергия – инвестиция за около 50 млрд. евро, но създаваща много работни места; нуждаем се и от хранилища за нефт и газ, а не по-малко и от политика на запасаване, която да намали опасната ни зависимост от Русия.

За снабдяването ни с енергия ще продължим да разчитаме на нефта и атомната енергетика, но подготвяйки се за Световната конференция по изменение на климата в Копенхаген, единствената ни голяма идея е да преминем към използването на възобновяеми източници. Вятърната енергия може да задоволи всички нови потребности от електричество на Китай през следващите 20 години и да замени 23% от неговото електропроизводство на базата на въглища. За шест часа пустините получават повече енергия от Слънцето, отколкото човечеството използва за цяла година. Г-н член на Комисията, Вие казахте, че това не е част от нашата стратегия за сигурност на енергийните доставки. Е, би следвало и трябва да бъде част от тази стратегия.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, както мнозина вече споменаха, за нас енергийната сигурност е в голяма степен въпрос за енергийна независимост и г-н Пиебалгс беше прав да заяви, че най-добрата стратегия е ефективното използване, енергоспестяването и възобновяемите източници.

Ние, от групата на Зелените, сме също така реалисти и разбираме, че в средносрочен план ще са ни нужни доставки на газ. Поради това подкрепяме диверсификацията и считаме, че проектът „Набуко“ е приоритетен за Европа.

От друга страна, искам да ви кажа, защо ние не считаме, че атомната стратегия е стратегия на независимост и, по-специално, на енергийна независимост. Уранът също се внася и то не само от държави, които ни харесват. И ако говорим за сигурност, не трябва да забравяме проблемите със сигурността, специфични за атомната енергетика, а именно разпространяването на ядрените оръжия – известни са ни проблемите, които то причинява

в други важни области на сигурността. Не можем да пренебрегнем този проблем и да заявим, че атомната енергетика няма нищо общо с въпроса за разпространяването на ядрените оръжия.

И накрая, нашата група категорично счита, че всички проекти трябва да отговарят на изискванията за прозрачност и липса на корупция и не трябва да препятстват открития и възпитателен диалог по проблемите на правата на човека в държавите, с които си сътрудничим, както и цялостния и политически подход към тях.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: PÁL SCHMITT

Заместник-председател

Konrad Szymański (ECR). – (PL) С подписването на споразуменията за строителството на газопроводите „Набуко“ и „Южен поток“ се сложи началото на голяма надпревара. Времето ще покаже, дали „Набуко“ ще има роля във външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз. Ето защо съм изненадан от политиката на Европейската комисия спрямо Русия по този въпрос.

Комисията дълбоко греши, като приема, че „Южен поток“ не е конкурентен проект на „Набуко“. Комисията греши, когато не реагира на все по-значимото навлизане на „Газпром“ на европейския енергиен пазар. И освен това, Комисията греши, когато мълчаливо се съгласява с реализирането на проектите на „Газпром“ в Балтийско и Черно море.

Проектът „Набуко“ ще успее само ако получи дългосрочни политически гаранции. За целта ни е нужна активна политика в Централна Азия и Черноморския регион. Създаването на връзки в енергийния сектор между тези държави и Европа ще укрепи техния суверенитет, ще подобри сигурността на Европа и може би дори ще отвори вратата към реформи, които бихме искали да се проведат.

Ако Афганистан е пробен камък за НАТО, то енергийната сигурност определено е пробен камък за твърдостта на характера и зрелостта на Европейския съюз. Успехът на тези планове зависи единствено от политическата ни воля. Измененията на договорите са по-малък проблем.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, независимостта на енергийните доставки за нашия регион и сигурността на енергийните инсталации и потребителите не трябва да се съпровождат с отричане на интересите на народите в държавите производителки на газ и в транзитиращите държави, защото в противен случай рискуваме да предизвикаме конфликти. Конкуренцията между проектите за газопроводи не само е причина за тревога, но е и фактор за напрежение в Източна Европа, Кавказ и Централна Азия. Ако чрез тарифни споразумения, зачитащи интересите на държавите, които произвеждат или транзитират газ, и създаващи сигурност за европейските потребители, предпазим газа и другите енергийни ресурси от сериозните проблеми, предизвиквани от спекулативните пазари, ще бъде възможно да гарантираме сигурност за всички.

Тази задача може да се възложи на една Европейска енергийна агенция под контрола на Парламента и на Съвета, чиято единствена политика да бъде сътрудничеството и защитата на обществените интереси. Тогава защо имаме чувството, че в този случай търговските интереси вземат връх над интересите на европейските народи?

Искам също така официално да предупредя Комисията да не се поддава на изкушението да използва проекта „Набуко“ като троянски кон за насилствено гарантиране на присъединяването на Турция към ЕС. Зачитането на светските възгледи, правата на жените и правата на кюрдите, както и признаването на геноцида над арменския народ трябва да останат критериите, по които ще се решава въпросът за евентуалното присъединяване на Турция.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, Вие сте известен със своя прагматизъм и реализъм, но с цялото ми уважение към Вас трябва да кажа, че според мен бъдещето на газопровода „Набуко“ съвсем не е толкова ясно и сигурно. След като проучихме капацитета на газопровода, стигнахме до заключението, че за да е обещаващ и ефективен, са му нужни 31 милиарда кубически метра газ годишно.

Вие неотдавна се върнахте от Азербайджан и сте сигурен, че тази държава ще доставя газ. Азербайджан обещава газ на всички. Въпросът откъде ще намери газ, за да запълни капацитета на газопровода, продължава да тревожи държавите, които участват в проекта „Набуко“. Засега Баку казва „Ще ви дам газ“, но без да има възможност да гарантира дори безопасното му транспортиране. Що се отнася до споменатия от Вас Иран, г-н член на Комисията, очакват го продължителни бурни и може би взривоопасни отношения с Европейския съюз, преди да се превърне в доставчик на газ.

Международният енергиен пазар счита, че зад Азербайджан стои Русия и ние ще се окажем лице в лице с нея. Въпросът ми е, можете ли да осигурите доставките на газ, преди да се ангажирате с финансови средства?

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Г-н председател, „Набуко“ е първата опера на Джузепе Верди, пожънала огромен успех. Енергийният проект с това име обаче е застрашен от забравя на фона на новата италиано-руска версия, наречена „Южен поток“. Като имаме предвид, че известният като член на Зелената партия Йошка Фишер е подписал лобистки договор за шестцифрена сума, цялата композиция започва да звучи повече като безсмислена популярна песничка, предназначена за ограничен пазар, а не като симфония на устойчивостта и икономиката.

През следващите няколко години електричеството, произвеждано от слънчева енергия, значително ще поевтинее. Цялата инвестиция може да се използва за генериране на 8000 мегавата от вятърна енергия. Ако находищата на природен газ в Иран и Ирак също станат недостъпни за Европа, вероятно ще споделим съдбата на Верди, който не можал да намери мир години след създаването на Набуко.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за ясното описание на текущото състояние на проекта „Набуко“, на неговия потенциал и перспектива, както изглежда в краткосрочен план, в съответствие с това, което казахте, а също така и за информацията относно проекта „Дезертек“.

Несъмнено Слънцето е изключителен източник на енергия. Преобразуването ѝ във вид, удобен за използване от хората, е област, която интензивно се развива през последните 20 години. Същевременно няма съмнение, че предстои още много работа, преди да създадем технологии за пълно използване на потенциала и възможностите на този източник на енергия, в частност чрез проекти като обсъждания тук „Дезертек“. Този проект е много уместен и поради това трябва да го подкрепяме и придвижваме, за да успеем да решим технологичните проблеми.

Същевременно искам да насоча вниманието ви към факта, че при обсъждането на енергийната ефективност и особено на сигурността на доставките и свързаната с тях диверсификация на енергийните източници ние в известна степен пренебрегваме един източник на енергия. Имам предвид, разбира се, атомната енергия. Този източник на енергия систематично е дискриминиран, защото не подхожда на настроението в много от държавите-членки на Европейския съюз или на глобалните тенденции, или на текущите потребности на човечеството от енергия.

Това положение трябва да се промени. Ние трябва да възприемем подход, при който да обсъждаме всички възможни източници на енергия в съответствие с ролята, която могат да изпълняват. Тук, в Парламента, не можем така открито да обръщаме гръб на действителността.

Кристиан Вигенин (S&D). - Г-н Комисар, колеги, не е случайно, че темата за енергетиката и за енергийната сигурност занимава нашия парламент доста често, особено след ситуацията от началото на тази година, когато няколко страни в Европейския съюз на практика останаха без никакви доставки на газ. Може би това беше и една точка на пречупване в отношението на Европейската комисия и на страните-членки като цяло към този важен въпрос.

Днес ние дискутираме не толкова техническите въпроси и детайлите, свързани с развитието на енергетиката в рамките на Европейския съюз, а повече външните аспекти на тази енергийна сигурност и на развитието на Европейския съюз в тази сфера, защото в края на краищата този въпрос има две страни. И той е важен, защото засяга всеки един гражданин в края на краищата.

Ние трябва да си дадем ясна сметка, дискутирайки и „Набуко“, който безспорно е едни от най-важните приоритетни проекти в тази сфера, както и „Дезертек“, но трябва да си даваме ясно сметка, че има страни в Европейския съюз, които са зависими не само от един единствен доставчик, но са зависими от едно единствено трасе.

В този смисъл аз не мога да приема противопоставянето на „Набуко“ на проекти като „Южен поток“, а и в някакъв смисъл и „Северен поток“, които са проекти, които целят да докарат газ от Русия директно в страна-членка на Европейския съюз, така че Европейският съюз да не бъде зависим от транзит през страни, които са нестабилни и политически, и икономически.

В този смисъл Европейската комисия е права, заявявайки, че няма противопоставяне и че ние трябва да се опитаме да интегрираме всички тези проекти в една обща стратегия, където подчертавам, разбира се, „Набуко“ има своя важен приоритет.

Ние очакваме Комисията да излезе със свое предложение, свързано с повишаването на резервите от газ в рамките на Европейския съюз, което е много важно, както и развитието на една система от връзки между страните-членки с по-висок капацитет, което е много важен елемент от гарантирането на сигурността, както на гражданите, така и на бизнеса в рамките на Европейския съюз.

И разбира се, не бива да подценяваме въпроса за енергийната ефективност, който също е важен елемент от нашата политика по гарантиране на енергийната сигурност на Европейския съюз.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Г-н председател, искам да благодаря на члена на Комисията за това, че ни напомни за съществуването на сигурност на търсенето, като част от енергийната сигурност. Решението да не се допускат за продажба на европейския пазар крушки с нажежаема жичка ще спестява годишно толкова електроенергия, колкото произвежда Финландия.

Тази есен ние работим за съгласуване със Съвета на пакет от мерки за енергийна ефективност. Четиридесет процента от използваната енергия се консумира в сгради, поради което за бъдещето на енергийната сигурност е от голямо значение да въведем високи изисквания към енергийната ефективност на новите и на вече съществуващите сгради. Надявам се държавите-членки да подкрепят в Съвета предложенията на Парламента, които целят да се прекратят значителните загуби на енергия при използването ѝ за отопление, охлаждане и осветление. Ако не по други причини, министрите би трябвало да подкрепят тези предложения поне от личен интерес, защото те значително ще облекчат работата и отговорността им да гарантират, че лампите винаги ще светят и газът ще тече по тръбите.

Indrek Tarand (Verts/ALE). – (EN) Г-н председател, три проблема във връзка с проекта „Набуко“ предизвикват загриженост у нас. Той се развива твърде бавно и вяло и на нас не ни харесва позицията на Комисията, потвърдена преди седмица от г-н Landaburu, който заяви, че Комисията е неутрална по отношение на проектите „Южен поток“ и „Набуко“. Комисията следва да подкрепя „Набуко“.

Второ, ние желаем Комисията да действа по-активно по отношение на правителствата на тези държави-членки, които нееднократно се опитват да се възползват и да печелят преимущество за сметка на останалите държави-членки. Днес няма да назовавам тези държави, само ще спомена, че столицата на една от тях се нарича Рим.

Ако не придвижим бързо проекта „Набуко“, ще станем свидетели на неприятни събития, подобни на тези в Унгария, където дружеството „Сургутнефтегаз“ придоби критично количество дялове в унгарското дружество „MOL“. Подобна ситуация съществува и в Баумгартен, Австрия.

Като изключим това, г-н член на Комисията, ние Ви желаем успех в създаването на обща политика в областта на енергетиката, каквато все още Европейският съюз няма.

Sajjad Karim (ECR). – (EN) Г-н председател, бъдещето на Европа зависи от осигуряването на енергия. Споразумението за „Набуко“ и инициативата „Дезертек“ показват, че Турция е важен кръстопът и в това отношение поддържам казаното от г-н Van Orden. Сега е от съществено значение да изграждаме доверие и здрави връзки с държавите, които ще бъдат наши партньори в енергийната област, включително държавите от Близкия изток и Северна Африка. В много от тези държави съществуват проблеми с развитието. Машабното производство на електричество от слънчева енергия по инициативата „Дезертек“ ще бъде уникална възможност за генериране на приходи, които трябва да се използват и за благото на техните народи. Тази възможност не бива да се пропилява.

За съжаление, някои държави-членки, включително и моята, не използват недалечното минало, за да изградят последователна енергийна стратегия. Моят избирателен район – Северозападна Англия – е много подходящ за изграждане на ветрогенератори, но пречат нормативните разпоредби на Обединеното кралство за издаване на разрешения за строеж. Независимо от това, че ни се налага да търсим външни източници на енергия, държавите-членки трябва да използват по най-добрия начин ресурсите и потенциала, с който разполагат.

Marisa Matias (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, внимателно слушах изказванията и искам да повдигна три въпроса. Първо, за какво всъщност става дума, когато говорим за енергията и енергийната сигурност? Дали говорим за хората, на които трябва да гарантираме равен достъп до енергия и сигурност, така че да не останат без енергия през зимата? Дали, в края на краищата, не говорим за отношенията между великите сили, или още по-зле, просто използваме проблема с енергийната сигурност и проектите „Набуко“ или „Дезертек“ като претекст, за да изпращаме послания до други части на света или до други държави? И ако изпращаме послания, какво е моралното ни право за това?

Вторият ми въпрос е свързан с това, че когато критикуваме непрозрачните сделки на чуждестранни субекти на европейския пазар, искаме Комисията незабавно да предприеме мерки. Бих искала да знам как това наше искане се отнася и за непрозрачните сделки, извършвани на европейския пазар от самите европейци. В заключение, г-н председател, бих искала да формулирам и третия проблем. Считам, че пропуснахме много добра възможност да установим средносрочна и дългосрочна политика. Избрахме краткосрочното решение и за пореден път резултатът е укрепване на интересите на вътрешния пазар и на големите промишлени предприятия.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, сигурността на доставките отдавна е призната за ключов проблем на енергийната политика. За съжаление, проблемът не е така елементарен, както понякога изглежда в политическите разисквания. Днес обсъждаме два проекта: „Набуко“, който е съвсем реален и може да се разработва, и „Дезертек“, който е интересен проект, интересна идея или визия, но никой все още не може да каже точно дали, къде и как може да заработи.

Ние трябва да се занимаваме с конкретни проблеми и да работим по тях. Трябва да насърчаваме и визиите за бъдещето, но без да забравяме, че съществуват различни начини и стратегии за решаването на всеки отделен проблем. Ето защо са прави колегите, които в изказванията си подчертаха, че отговорът не е само един и че тези проблеми имат много решения.

Това се отнася например за факта, че не бива да допускаме разгорещеният дебат относно проблема с въглеродния диоксид да ни прави все по-зависими от газа, което създава нови проблеми, защото ни трябва повече тръбопроводи. Трябва да кажем „да“ на политиката за използване на въглища и поради това ни е нужна нова технология в електроцентралите. Трябва да кажем „да“ на улавянето и съхраняването на въглеродния диоксид, „да“ на атомната енергия и на възобновяемите източници, „да“ на енергоспестяването. Въпросът не е коя от възможностите да изберем, а да използваме всички заедно. Всичко друго би било неморално и безотговорно, и по мое мнение няма да е в наш интерес.

Същото се отнася и за източниците на доставки и маршрутите за пренос. И тук отговорът не е само един. Всеки, който счита, че с разискването за тръбопроводите проблемът ще се реши, очевидно греши, защото ако искаме да намалим зависимостта си, трябва да можем да използваме много варианти, в това число втечен природен газ, и да се захванем да работим по тях. И тогава остава въпросът – и той е много важен – как ще осигурим средства за изпълнение на нужните проекти. Каква полза има от прекрасни планове, в които никой не желае да инвестира?

Поради това е важно как изпълняваме нашата политика в областта на енергетиката и как работим с тези, от които очакваме да инвестират в проектите. Дружествата трябва да бъдат окуражавани. Не трябва да мислим, че можем да направим всичко и да определим предварително всички подробности. През изминалата зима много правилни мерки бяха предприети без политически решения, защото умни хора от различни места си сътрудничеа компетентно, а Комисията осигури полезно посредничество.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Г-н председател, очевидно е неприемливо хората в Европа да остават без енергия в средата на зимата или да бъдат уволнявани, защото предприятията, в които работят, не могат да плащат високата цена на енергията и са принудени да съкращават персонал или дори да прекратяват дейността си. Поради това е изключително важно да мъдри решения за гарантиране на сигурността на енергийните доставки.

Същевременно трябва ясно да знаем какви ще са последствията от предлаганите големи инфраструктурни проекти за околната среда и независимостта на държавите. Държавите-членки не бива да попадат в положение, при което да са изложени на риска да зависят от благоволенieto на друга държава. Оценките на въздействието върху околната среда трябва да се извършват от надеждни и независими структури, преди да започне изпълнението на големите проекти.

Разбира се, това се отнася за всички големи проекти, но искам конкретно да спомена Балтийско море, което е голямо и неустойчиво вътрешно море. Необходими са ни анализи и решения, които гарантират, че Балтийско море няма да се превърне в мъртва зона само защото ние в Европейския парламент не сме били достатъчно далновидни и вискателни при вземането на решения. Дължим това на нашите деца и внуци.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – (EN) Г-н председател, след като всички искат енергийна сигурност, защо тогава тя не е факт? Може би защото има 27 мнения за това, какво представлява енергийната сигурност.

Лично аз считам, че освен всичко друго, енергийната сигурност означава диверсифициране на източниците и отслабване на зависимостта ни от Русия за снабдяването с природен газ. Няма нужда да търсим далече

подобни примери – някои от държавите-членки са твърде отдалечени от Русия, за да са свързани с газопровод с нея и нямат проблемите, произтичащи от зависимостта.

Считам, че следва да се съсредоточим върху втечнения природен газ, да разработваме технологии, терминали и да го внасяме от целия свят. Трябва също така да работим за създаването на глобален пазар за втечнения природен газ, какъвто съществува за нефта и стоките.

По отношение на газопровода „Набуко“ считам, че проектът спешно следва да се промени, за да обхваща газ от повече източници и да използва по-кратък маршрут, например през Грузия, Украйна и по дъното на Черно море до Румъния. Трябва само да погледнем картата.

Фактът, че държавите-членки имат различни тълкувания или интереси относно енергийната сигурност се потвърждава и от това, че някои държави, участващи в „Набуко“ подкрепят и „Южен поток“, като по този начин подкопават доверието в „Набуко“ и възможността за създаване на обща европейска политика в областта на енергетиката. „Южен поток“ определено означава увеличаване на зависимостта от руския газ.

Paweł Robert Kowal (ECR). - (PL) Като слушам изказванията на колегите, си мисля дали гражданите на Европейския съюз са обречени да слушат само нашите думи. Имахме възможност да проверим това по време на енергийната криза през януари тази година. В края на краищата, ние приемаме резолюции, защото смятаме, че Съюзът не може да се справи с проблема за енергийната сигурност. Забелязваме също така, г-н член на Комисията, че интересът към „Набуко“ сред държавите-членки отслабва, макар това да не е така за всички енергийни проекти. На север става дума за проекта „Северен поток“, който е много сериозен ход срещу общата външна политика. На юг е проектът „Южен поток“. И тук държавите-членки на ЕС имат желание да вземат участие. Но когато става дума за „Набуко“, чуваме само обещания, а липсват достатъчно средства и политическа подкрепа.

Докато ние обсъждаме тази тема в Страсбург, на брега на Балтийско море вече пристигнаха бетоновозите, за да реализират проекта „Северен поток“. Бих искал да знам дали поддръжниците на Договора от Лисабон държат на думата си да спрат подкрепата за проектите „Северен поток“ и „Южен поток“, когато договорът бъде ратифициран. „Набуко“ може да бъде много добра стъпка към гарантирането на енергийна сигурност. Ако продължим да правим само изявления, при следващата енергийна криза гражданите на ЕС ще горят брошурите с нашите резолюции.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, подкрепям казаното от члена на Комисията Пиебалгс. Изявлението му потвърди, че „Южен поток“ не е конкурент на „Набуко“, а допълнителен принос за диверсифицирането на източниците на енергийни доставки за Европа. Европейската енергийна сигурност се основава на разнообразието на източниците, маршрутите за пренос и държавите доставчици.

При нулев растеж бъдещите потребности от газ се очаква да нараснат до 2020 г. с около 100 до 150 милиарда кубични метра. Въз основа на тези прогнози разработването на различни варианти е задължително и „Южен поток“ не е алтернатива на „Набуко“, а всъщност го допълва. Комисията разглежда южния коридор като серия проекти, включително „Набуко“, „Южен поток“ и връзката Турция-Гърция-Италия (ITG). Ето защо антируските разисквания противоречат на това, което ще се случи през следващите няколко години.

Европейският парламент трябва да призовава за прагматичност и преди всичко последователност в решенията, които вече са приети в Европейския съюз: Европейския план за икономическо възстановяване, Решение № 1364/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за определяне на насоките за трансевропейските енергийни мрежи и втората стратегия за енергийна сигурност.

Диверсификацията на източниците, маршрутите и държавите доставчици е истинският стълб на европейската политика за енергийна сигурност, и като оставим настрана политическите и икономическите интереси на различните пряко участващи държави, предизвикателството „Южен поток“ – „Набуко“ трябва да се анализира реалистично, не през кривата призма на идеологията, а с ясната представа какво е необходимо да се направи.

Anni Podimata (S&D). - (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, за да намерим надеждно и дългосрочно решение на проблема за нашата енергийна сигурност, се нуждаем от глобална стратегия, съответстваща на потребността да се диверсифицират енергийните източници и да се възприемат общи правила по отношение на транзитиращите държави, защото зависимостта ни от една транзитираща държава е също толкова лоша, колкото зависимостта ни от един източник на енергия.

Поради това ни е нужен балансиран подход, който не се състои в това да говорим с Русия с тон от времето на студената война, тъй като така или иначе сме и ще бъдем енергийно зависими от нея, или да поддържаме само

един вариант, „Набуко“, когато все още не е ясно какви количества ще се доставят през него, а политическото и икономическо положение в държавите край Каспийско море и в Кавказ е несигурно.

По отношение на „Дезертек“, съгласна съм с много от изказаните възражения и искам да добавя още едно: стратегическата цел на Европейския съюз трябва да е постепенното намаляване на зависимостта ни от вноса на енергия, а не замяната на вносният природен газ с вносна електроенергия от възобновяеми източници.

Ако действително искаме да сме самостоятелни и енергонезависими в дългосрочен план, трябва да насърчаваме енергийната ефективност и да използваме по най-добрия възможен начин националните си възобновяеми енергийни ресурси.

Toine Manders (ALDE). – (NL) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да Ви поздравя за всеобхватния подход в това предложение. Диверсификацията е много важна и затова съм съгласен с казаното от моя колега van Baalen, че трябва да имаме предвид всички видове енергия, включително и атомната. Но, както знам още от началното училище, Слънцето е източникът на всичката енергия и считам, че в бъдеще трябва да се концентрираме върху използването на слънчевата енергия.

По отношение на диверсификацията, тя трябва да обхваща не само видовете енергия, но и доставчиците. Мнозина от вас говориха за Русия. Досега Русия ни е доставяла енергия винаги, когато сме искали, но в бъдеще ще е важно да имаме повече доставчици. Как можем да гарантираме енергийната сигурност? Това е възможно само ако можем да транспортираме доставките в нашата мрежа, поради което считам, че през следващите години най-важната Ви задача – след като вече преодоляхте някои препятствия, например „Набуко“ и „Дезертек“ – ще бъде да създадете интегрирана мрежа, в която всички заинтересовани държави, всички държави-членки на ЕС да работят съгласувано и да се стремят да следват обща политика в областта на енергетиката. Средства може да поискате от финансистите на институциите или от частни инвеститори, но считам, че незабавно трябва да започне работата по интегрираната мрежа, един вид европейска супермрежа, „индукционна верига“, достигаща до всеки краен потребител.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, енергията не попада в компетентността на Европейския съюз. Г-н Пибеалгс, искам да Ви поздравя за всичко, което правите.

Енергията и достъпът до нея водят до войни – понякога истински, понякога политически или икономически. Що се отнася до газа, очаква ни газова война. Няма да разберем дали газът е причината за войната или следствие от нея, но със сигурност ще има газова война.

Статистиката ни е известна: в кавказките държави има запаси за два века, в Русия за един век, в Северна Африка за половин век, в Балтийско море за половин век и в Европа за около 20 години. Поради това трябва да сме подготвени да внасяме газ.

Да, г-н член на Комисията, „Набуко“ е обоснован проект и ние трябва да го поддържаме, но също така трябва да осигурим финансова и политическа подкрепа на разнообразните източници за доставка на енергия от север и от юг, като „Северен поток“ и „Южен поток“.

Трябва също така да разчитаме на нашите промишлени предприятия, които са компетентни и честни и спазват кодекс за поведение, но не бива да сме наивни. Г-н член на Комисията, настойчиво Ви призовавам да проучите незабавно предложенията на някои държави-членки, които искат да създадем оперативен европейски инструмент за намеса на газовия пазар, т.е. Европейски централен офис за покупки на газ – нещо, което Вие вече правите в Кавказ чрез „Каспийската развойна корпорация“.

Искам да Ви поздравя във връзка с проекта „Дезертек“. Числата са ни известни: един квадратен километър от пустинята получава енергия, равна на тази в 1,5 милиона барела нефт. Това е отличен проект за евро-средиземноморския регион. Знаем, че 0,3% от пустините на планетата могат да снабдяват с енергия целия свят.

Решението на енергийните ни проблеми ще дойде от науката и човешката изобретателност, но по етичен и морален път.

Г-н член на Комисията, Вие работите много добре, защото имаме една Европа, която създава резултати, Европа, която защитава и Европа, която действа. Това е отлично и Ви моля да продължите, ще получите подкрепата на Европейския парламент.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Газопроводът „Набуко“ ще направи Европа силна и сигурна. Но не всички държави от каспийския регион следват пътя към демокрацията и не на всички може да се има доверие.

Много неща зависят от отношенията с Турция. Дори и ако в момента няма изгледи вратата за членство на тази държава в Европейския съюз да се отвори, не трябва да я отблъскваме и да провокираме там антиевропейски настроения. Проектът „Дезертек“ е особено важен, защото е насочен към бъдещето. Когато обсъждаме енергийната сигурност, твърде малко внимание отделяме на възобновяемите източници на енергия и по-конкретно на енергийната ефективност. Радвам се, че членът на Комисията подчерта днес точно това. Следва да създадем финансови и икономически механизми на равнище Европейски съюз, които да стимулират държавите-членки и отделните дружества да пестят енергия и да преминават към използването на най-нови и чисти технологии, което ще бъде значим принос към енергийната сигурност и борбата срещу изменението на климата.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Г-н председател, г-н член на Комисията, като латвийски политик знам много добре какво означава една държава да е енергийно зависима. Въпреки че Латвия задоволява около една трета от енергийните си потребности от собствени възобновяеми източници, останалите две трети в енергийния ни микс идват основно от една държава доставчик – Русия. Като малка държава, която е силно зависима от енергийните доставки, ние много добре разбираме колко скъпо може да струва тази зависимост – както за крайния потребител по отношение на цената, която той плаща, така и за държавата като цяло по отношение на нейната потенциална политическа уязвимост. Енергийният микс на всяка държава-членка на Европейския съюз е различен, но всички се тревожим от един въпрос – сигурността на нашите доставки на енергия. Сигурност на доставките може да се постигне чрез диверсификация на източниците, защото колкото повече доставчици имаме, толкова по-слабо зависим от всеки един поотделно. Русия е важен партньор на Европейския съюз по отношение на доставките на газ. Европа внася около една четвърт от всичкия консумиран газ от Русия. Някои държави, като Латвия, са дори изцяло зависими от доставките на газ от Русия и с всяка година общата зависимост на Европа от доставките от тази държава се увеличава. Един от алтернативните източници на доставки е планираният газопровод „Набуко“, който ще транспортира газ от централноазиатските държави до Европа през Турция. Счита за особено важно Парламентът да окаже специална подкрепа на този проект, тъй като той пряко ще укрепи сигурността на доставките на газ за всички нас. Газопроводът „Набуко“ обаче е само първата стъпка към нашата обща сигурност на доставките на газ. Трябва да постигнем обща европейска политика в областта на енергетиката, която да координира дейностите ни по всички въпроси в областта на енергетиката. Благодаря ви за вниманието.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Г-н председател, преди всичко, позволете ми да благодаря за възможността да се изкажа в тази зала на унгарски език, което ми позволява да поздравя заместник-председателя на този език. Ще започна с това, че ако се върнем към изминалите пет години, можем да заявим, че г-н Пиебалгс е един от най-успешно работещите членове на Комисията поради балансираната и далновидна политика, която провеждаше с подкрепата на Парламента.

На конференцията за проекта „Набуко“, която се проведе през януари в Будапеща, Унгария, г-н Пиебалгс за първи път заяви, че Европейският съюз желае да подкрепи политически и финансово проекта „Набуко“. За построяването на газопровода с дължина 3 300 километра ще трябва да набавим около 8 млрд. евро. Поради това двете най-важни задачи пред нас са първо, да намерим 2 млрд. евро от бюджета на Европейския съюз и второ, да създадем условия за по-лесен и опростен достъп на проекта до кредити при по-изгодни условия.

Първоначално обещаната сума беше около 30 млн. евро. Трябва да разберем, че е нужно да направим повече. Уверена съм, че през оставащите няколко месеца г-н Пиебалгс ще направи всичко възможно да гарантира успеха на този проект или ще предаде задачата на следващия, който заеме този пост. Всички добре знаем, че при икономическа криза от недостатък на енергия страдат не толкова домакинствата, колкото дружествата. Става дума, колеги, за тези дружества, в които работят нашите избиратели и граждани и ако не гарантираме енергийна сигурност, ние ще застрашим техните доходи.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, енергийната сигурност несъмнено е с основен приоритет и трябва да се подобрява, на първо място, чрез повишаване на енергийната ефективност и диверсифициране на доставчиците, източниците и маршрутите за пренос, но преди всичко чрез защита на енергийните интереси на Съюза по отношение на трети държави.

На заседанието на Европейския съвет през март беше декларирано, че за да се постигнат целите на енергийната сигурност, е необходимо Европейският съюз като цяло и всяка държава-членка поотделно да бъдат солидарни и отговорни. Според мен това е най-важният въпрос – европейската политика в областта на енергетиката трябва да е неразривно свързана с външната политика, защото твърдението, че външнополитическите ни действия ще бъдат наистина ефективни само ако сме единодушни, е не по-малко вярно и по отношение на енергийната политика.

Точно тук е същината на въпроса – докато това стане факт, т.е. докато не започнем да говорим в един глас, усилията на много правителства, които участват в сложни проекти като „Северен поток“ и „Южен поток“, не трябва да се разглеждат като противоречащи на подкрепата за „Набуко“, а като част от една и съща стратегия, която съчетава прагматизма и реализма, за да постави на първо място интересите на нашите граждани.

По тази причина ние твърдо казваме „да“ на „Набуко“, но също така твърдо сме решени да подкрепяме усилията на нашите правителства да направят така, че диверсифицирането на доставките да гарантира благоденствието на нашите граждани.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) През 2008 г. Европейският съюз регистрира рекорден търговски дефицит от 242 млрд. евро, най-вече в резултат от нарастването на цените на вносната енергия. Газопроводът „Набуко“ ще преминава през териториите на Турция, България, Румъния, Унгария и Австрия и ще доставя в Европейския съюз 30 милиарда кубични метра газ годишно от Каспийско море. Предвидените в Европейския план за икономическо възстановяване 200 млн. евро са недостатъчни. Призоваваме Европейския съюз значително да увеличи тези средства. Проектът „Дезертек“ предвижда използването на слънчева енергия в Северна Африка и реализиране на средиземноморски план за използване на слънчевата енергия и изграждане на електропреносна мрежа, свързваща Европейския съюз с Близкия изток и Северна Африка. Европейският съюз трябва да инвестира повече в диверсификацията на източниците за доставка на енергия. Като докладчик по въпросите, свързани с енергийната ефективност на сградите, призовавам ЕС да създаде нови финансови инструменти за стимулиране на инвестициите в използването на възобновяеми източници на енергия и подобряването на енергийната ефективност, особено на сградите и в транспортния сектор.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) „Набуко“ ще удовлетворява голяма част от потребностите на Европейския съюз от газ. Но по-важен дори от това е политическият аспект: газопроводът ще премахне нашата зависимост от един източник. Повтарящите се кризи ни показаха, че сегашното положение, с Русия като единствен доставчик и Украйна като единствена транзитираща държава, не гарантира сигурността на европейската икономика и европейските граждани. Създаването на нови маршрути за енергийни доставки трябва да е също така важно, както развитието на отношенията с Русия. Забавянето на старта на проекта „Набуко“, за съжаление, се дължи на индивидуалните интереси на някои държави-членки. Държавите-членки трябва да разберат, че от проекта ще имат полза не само държавите, които газопроводът ще прекосява, или дружествата, които ще са ангажирани с него, а гражданите на цяла Европа, чиито национални правителства трябва да им гарантират благоденствие и безопасност.

Грешките, които предизвикаха забавянето на проекта, не бива да се повтарят по отношение на осигуряването на източници на газ. В региона има държави, например Азербайджан, Туркменистан, Казахстан, Ирак и Иран, които желаят да доставят газ за газопровода от своите находища. Комисията трябва да повтори направеното за междуправителственото споразумение, а именно да участва в предстоящите преговори и да постигне положителен резултат колкото е възможно по-бързо. Ако не се захванем с тази задача, други ще го направят и съм сигурен, че това няма да е в интерес на гражданите на Европа.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-н председател, поради зависимостта на Европейския съюз от външни енергийни доставки, тяхното осигуряване е въпрос, който трябва винаги да е включен в дневния ред на външната политика на Съюза. Освен това всички прогнози сочат, че потребностите от енергия в света ще се увеличат значително през следващите 25 години.

В Европа трябва да намалим силната си зависимост от руския газ, особено като имаме предвид кризите от последните години. Също така е ясно, че стратегията на Русия е да си осигури доминиращо положение в газовия сектор в Европа. Ето защо съществуват проектите „Северен поток“, „Син поток II“ и „Южен поток“.

Поради това трябва да диверсифицираме доставчиците си и маршрутите за пренос. Затова проектът „Набуко“ представлява интерес – той ще ни даде достъп до газ от Азербайджан и Ирак, а също и до газ от Туркменистан и ще укрепи връзките ни в областта на енергетиката с държавите от Централна Азия, която е регион с нарастващо значение.

Във връзка с това съм доволен от постигнатото през миналия юли споразумение, представено от г-н Пиебалгс, и от изричната подкрепа за „Набуко“, изразена от председателя Барозу в политическите насоки, които той наскоро представи.

Знам, че съществуват съмнения в жизнеността на проекта „Набуко“, но аз се съмнявах и в нефтопровода Баку-Тбилиси-Джейхан, който вече е реалност.

Трябва да подчертая, че държавите по южното крайбрежие на Средиземно море също ще играят важна роля при доставките на газ за Европа. Най-важната държава в това отношение е Алжир, който е значим доставчик на газ за моята страна и за Италия. Трябва да направим така, че строителството на тръбопровода „Медгаз“ бързо да приключи. Искам да насоча вниманието ви и към държави като Египет и Либия, които също са потенциални доставчици на газ.

Накратко, енергийните проблеми трябва да са приоритет на евро-средиземноморските отношения, за благото и на двете страни.

Госпожи и господа, Договорът от Лисабон разглежда енергията като споделена отговорност и постановява, че една от целите на европейската политика в областта на енергетиката ще бъде гарантирането на сигурността на енергийните доставки. Това ни стимулира да работим за създаване на все по-необходимата обща външна политика в областта на енергетиката, както се подчертава в предложението за резолюция, която ще приемем днес.

В заключение ще кажа, че постигането на тази цел няма да е лесно, което личи и от неуспеха ни да създадем в Европа, в Европейския съюз, истински вътрешен пазар на енергия, тъй като дори нямаме необходимите връзки. Ето защо съм доволен от ангажиментите в това отношение, представени от председателя Барозу, в споменатия документ.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, както колегите вече споменаха, неотдавнашната газова криза между Русия и Украйна показва, че е необходимо спешно да подобрим енергийната сигурност и независимост на Европейския съюз.

Европейският съюз все още е твърде силно зависим, особено по отношение на вноса на газ, защото до 2020 г. ще трябва да внася около 80% от необходимия газ. Това положение не може продължава, защото ще застрашава постоянно енергийната сигурност на Европейския съюз. Очевидно разработваните инфраструктурни проекти, които споменахте, са стъпка в правилната посока.

Неотдавнашната газова криза между Русия и Украйна отмина преди няколко месеца. Но какво ни очаква през приближаващата зима, г-н член на Комисията? За тези, които изпитаха недостига на енергия, и тези, които се боят това да не се повтори в бъдеще, е абсолютно наложително да знаят как Европа ще ги предпази от евентуални нови кризи.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, настоящата резолюция още веднъж ясно показва, че е необходимо да се разработи последователна европейска външна политика, включително от гледна точка на сигурността на енергийните доставки.

Днес вече говорихме много за проектите „Набуко“ и „Дезертек“. Що се отнася до диверсифицирането на източниците на доставка, искам да привлека вниманието ви върху съседен регион, който досега се отличава със стабилност и надеждност на доставките за Европа, притежава огромен потенциал и ще става все по-лесно достъпен в резултат на изменението на климата. Имам предвид Арктика. Тук, от една страна, съществува традиция за прагматично сътрудничество, включително и с Русия, а от друга страна, Европейският съюз няма присъствие в този регион, за разлика от Русия, САЩ, Канада и дори Китай.

За да защитим дългосрочните интереси на Европа в този регион, искам да предложа да разработим заедно с наши партньори, например Норвегия и Исландия, прагматична дългосрочна стратегия за сътрудничество с Русия, САЩ и Канада с цел балансиране на различните интереси в региона не само от гледна точка на общата сигурност на доставките, но и във връзка с опазването на околната среда и достъпа до нови, незамръзващи маршрути за пренос. По този начин ще избегнем и евентуалните конфликти, които биха възникнали поради надпреварата за осигуряване на оставащите енергийни ресурси.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, Турция ще играе важна роля за намаляване на зависимостта на Европа от Русия. Въпросът сега е, каква цена е готова да заплати Европа на Турция. Междувременно Турция играе двойна игра и се опитва да извлече изгода както от проекта „Набуко“, така и от „Южен поток“. Това не отговаря на интересите на Европа. Призовавам Съвета и Комисията да изберат недвусмислено проекта „Набуко“. Той пряко ще намали зависимостта ни от Русия, а като се има предвид бавното спадане на търсенето на газ в Европа, е напълно ненужно да се реализират два южни маршрута за доставки. Турция трябва открито да декларира позициите си и също да подкрепи проекта „Набуко“. Същевременно преговорите с Турция по този въпрос следва да не се свързват с преговорите за присъединяването на държавата към ЕС. Не трябва да допускаме Турция да получи входен билет за Съюза в замяна на своето сътрудничество.

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Европейският съюз има нужда от доставчици, чиито търговски дела са прозрачни и които изпълняват поетите задължения. Енергийната харта и Транзитният протокол са опит да се създаде система, основана на ясни принципи. Неотдавнашните признаци, че Русия желае да се оттегли от Договора за енергийната харта следва да ни послужат като предупреждение. Предупреждение към дружествата, които инвестират в Русия, както и към Комисията. То следва също така да насърчи Комисията да вземе колкото е възможно по-скоро мерки за създаване на европейска система за енергийна сигурност.

Можем само да се надяваме, че Русия ще продължи да се съобразява с Хартата и няма да предприема определени действия. Вътрешният газов пазар на Европейския съюз трябва да функционира без никакви ограничения, като дава възможност за изграждане на трансгранични връзки и газови мрежи. Не можем да оставим европейските потребители на газ на милостта на монополите.

(Председателят отнема думата на оратора)

Matthias Groote (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, това, което членът на Комисията днес обясни за проекта „Дезертек“ много ми хареса. Този проект има огромен потенциал и привлекателността му се дължи на факта, че се състои от много отделни малки проекти. Те ще създадат работни места и ще подготвят почвата за приемане на желаната екологично обоснована индустриална политика.

Искам да задам един въпрос на Комисията. Когато говорехте за проекта „Дезертек“, имах чувството, че в известна степен сте резервиран към него. Какви конкретни мерки се планират за инфраструктурата от преносни мрежи, която е сериозен проблем при усвояването на възобновяеми източници на енергия? Основната идея е ясна – пренос на електроенергия от пустините до Европа чрез високоволтови постояннотоккови електропроводи. Какви мерки за подкрепа може да предприеме Комисията? Има ли се вече нещо предвид в това отношение? Какво можем да очакваме от следващата Комисия в тази област?

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, групата на европейските консерватори и реформисти подкрепя необходимостта от обща външна политика на Европейския съюз в областта на енергийната сигурност, основана на солидарността между държавите-членки, но енергийният микс трябва да остане в границите на компетентност на отделните държави-членки. Разбира се, необходима е диверсификация, за да избегнем прекомерната зависимост от руския нефт и газ, който сега се внася дори и в Обединеното кралство, което традиционно използва газ от Северно море и Норвегия.

Трябва да разработим южния коридор и следва да считаме за приоритетен освен проекта „Набуко“ и проекта „Бял поток“, но заедно с маршрутите за пренос през Каспийско море и дори през Сахара като интересна бъдеща перспектива за Европейския съюз. В Европа се нуждаем от повече възможности за съхраняване на газ и по-добро свързване на газо- и електропреносните ни мрежи. В Обединеното кралство подкрепяме и строителството на нови атомни електроцентрали.

Подкрепям инвестициите във възобновяемите източници на енергия, включително проекта „Дезертек“ за използване на слънчевата енергия, който ще помогне както в борбата срещу изменението на климата, така и за диверсификацията. Необходимо е също така да подобрим енергийната ефективност, въпреки че неотдавнашната забрана на крушките с нажежаема жичка е драконоvsка мярка, която не отчита опасното за здравето въздействие на живака върху кожата и околната среда и ненужно прави ЕС непопулярен в моята страна.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Г-н председател, прогнозите показват, че до 2030 г. потреблението на газ в Европейския съюз ще нарасне с повече от 40%, а собственото ни вътрешно производство ще намалява. Това означава, че търсенето няма да се задоволява, дори и от всички проекти, които обсъждаме сега. Поради това се нуждаем от всички възможни източници и трябва да координираме действията на държавите-членки, за да оптимизираме техния принос за удовлетворяване на общите ни потребности.

Проектите Южен поток и Набуко имат много важни икономически, енергийни, исторически и политически аспекти. Трябва да ги отчитаме много внимателно и разумно, без да забравяме тревогите и потребностите на всички участващи държави. Много от сегашните ни проблеми могат да намерят решение, ако най-напред решително координираме действията на всички държави-членки, построим повече терминали за втечен природен газ, усъвършенстваме вътрешния пазар и, да напомня отново, говорим в един глас.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, приветствам текста, внесен от различните политически групи, и предходното изявление на члена на Комисията, по-конкретно признаването на необходимостта да диверсифицираме нашите енергийни технологии и да гарантираме сигурността на доставките.

Разбира се, осигуряването на доставките за нас може да стане по различни начини. Трябва да вземем предвид всички технологии. Нужно е разнообразие в енергийния микс, включително улавяне и съхранение на въглероден диоксид – аз съм от Уелс, където все още има значителни запаси от въглища.

Необходимо е да се подобри и енергийната ефективност. Ето защо считам, че следва да предвидим повече средства от европейските структурни фондове за предприемане на мерки, които подобряват енергийната ефективност, но и ускоряват развитието на икономиката.

Бих искал също да спомена накратко два други въпроса. Първо, по отношение на „Дезертек“, който е интересен проект, но, трябва да признаем, в дългосрочен план. Той не е бързо решение на проблемите.

Второ, складирането на запаси от газ е важно, но същевременно, отново трябва да признаем, и скъпо и ще са нужни средства.

Ето защо подкрепям изцяло внесените днес текстове, по-конкретно предложенията на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите, но това са важни въпроси и аз бих искал да чуя мнението на члена на Комисията по тях.

András Gyürk (PPE). – (HU) Госпожи и господа, в предложението за решение се споменава, че руското дружество „Сургутнефтегаз“, за което не е ясно чия собственост е, неотдавна придоби мажоритарен дял в унгарското нефтено дружество „MOL“. Искам да кажа нещо повече във връзка с това. Аз зададох писмено въпрос на г-н Пиебалгс след сделката. В отговора си той заяви, че счита за справедливо желанието ни да защитим по-добре европейските енергийни дружества от непрозрачни външни придобивания. Това е добра новина. Трябва също така да добавим, че действащите регламенти не позволяват да се постигне тази цел.

Разпоредбите относно прозрачността могат лесно да бъдат заобиколени. Поради това искаме Европейската комисия да излезе от удобното си състояние на бездейна самовглъбеност. Тя следва да изготви, съвместно с правителствата, правната рамка за осигуряване на ефективна защита срещу нежелателно поглъщане. Г-н председател, отвореният пазар е общоевропейско постижение. Нека не допускаме да станем уязвими точно по този въпрос.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Доволен съм, че процедурата „с вдигане на ръка“ работи добре. Всички се нуждаем от сигурни и разнообразни източници. Всички сме съгласни с това.

Считам, че твърде голяма част от днешното ни обсъждане беше посветена на една тема: предупреждения за заплаха от Русия. Такива изказвания не могат да имат конструктивни последствия за Европа и поради това за нас би било много по-добре да развиваме партньорство с Русия.

Също така ще съм благодарен на члена на Комисията Пиебалгс, ако ни информира за напредъка в диалога относно енергийната сигурност, подобряването на отношенията ни с Русия и прилагането на демократичните стандарти, на което бихме желали Русия да обръща повече внимание.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) През септември 2007 г. въз основа на решение на Европейския парламент и на Съвета от 2006 г. и във връзка – освен другото – с газопровода „Набуко“ беше назначен европейски координатор на проекта – г-н Йозиаш ван Артсен. През 2009 г. той представи интересен доклад с не по-малко интересни изводи. Един от тях се отнася до трудностите, които може да срещне изпълнението на проекта „Набуко“. Дори текущите нива на финансиране насочват към този факт.

Искам да Ви попитам дали считате, че въпреки личната Ви заинтересованост по този въпрос, назначаването на координатор за изпълнението на проекта „Набуко“ може да повиши ефективността при неговото реализиране, за да сме сигурни, че това, което обсъждаме днес и което държавите-членки, включително моята страна, Полша, очакват да стане, ще има 100% вероятност да се превърне в действителност.

Андрис Пиебалгс, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще ми е трудно да отговоря на всички повдигнати въпроси и затова бих искал да наблегна на няколко момента.

Преди всичко, политиката ни в енергийния сектор цели да повиши благоденствието на нашите граждани и на промишлеността. Стремим се да гарантираме сигурни доставки на чиста енергия при разумна цена. Това е общата ни цел.

Второ, при обсъждането на енергийните споразумения никога не правим допълнителни сделки. Няма компромиси, свързани с разширяването или правата на човека. При работата си се ръководим от становището, че взаимната зависимост при доставките на енергия е от първостепенна важност и е изгодна за всички –

доставчици, транзитиращи държави и потребители. Изисква се време да убедим партньорите си в това, но само така можем да постигнем стабилност.

Трето, дори и понякога да изглежда, че работим бавно, считам, че е от съществено значение да използваме предложенията от промишлеността и да имаме нейната подкрепа, защото това ни прави силни. Може би поради това не сме най-бързия кораб в енергийния океан, но сме устойчиви. Когато променим нещо, имаме много по-голямо основание и сме в много по-безопасно положение. Рентабилността и жизнеспособността на всички проекти се проверяват внимателно. Поради това считам, че нашата подкрепа е добра.

Следващата област, в която имаме слабости и която продължаваме да обсъждаме, е външната енергийна политика и нейната съгласуваност. Вярно е, че има много противоречия – или поне привидни противоречия – и като член на Комисията ще бъда много щастлив, ако външната ни енергийна политика стане по-последователна.

Предложението за резолюция е свързано точно с този проблем, защото макар да няма принципни противоречия между държавите-членки, има привидни противоречия. Всички действия на държавите-членки са от полза и за Европейския съюз. Ние трябва да изведем тези действия докрай и действително да се опитаме да изградим система, в която всички говорим в един глас, не само буквално, но по отношение на гледните точки, които искаме да изтъкнем. Поради това вторият стратегически преглед на енергетиката не е загубил важното си значение. Всички моменти, на които обърнахме внимание в него все още са актуални.

Същевременно, от гледна точка на Комисията е ясно, че не можем да си позволим да преминем от взаимна обвързаност към зависимост. По тази причина специално подкрепяме проекти за диверсификация като „Набуко“ и втечения природен газ – не защото коренно променят отношенията ни на взаимна обвързаност с други страни, а защото ни осигуряват резервни възможности. Това е основната ни дейност, но същевременно следим внимателно какво се случва в света на енергетиката.

По отношение на атомната енергия, ние се отдръпнахме от този вариант. Приехме Директива относно ядрената безопасност, но проблемът до голяма степен е национален и много деликатен. Наистина считам, че от гледна точка на Съюза следва да разчитаме на сътрудничеството между националните регулатори в областта на ядрената безопасност и да се опитаме да създадем по-безопасна и съгласувана система. Но се съмнявам, дали можем да направим нещо повече от това.

Не на последно място, наистина считам, че повдигнатите въпроси и разискванията съществено помагат да се оформи енергийната политика, но за това не е достатъчен само един инструмент. Необходими са много инструменти, поради което ще трябва след време да продължим тези разисквания.

Благодаря ви много за това разискване. С удоволствие ще отговоря на въпросите ви и в комисията по промишленост, изследвания и енергетика, както и във всяка друга комисия, която пожелае по-подробно да обсъди проблемите на енергетиката.

Председател. – Разискването приключи.

Бяха внесени шест предложения за резолюция, предадени в съответствие с член 110, параграф 2 от Правилника за дейността⁽²⁾.

Гласуването ще се проведе днес от 12,00 ч.

Писмени изявления (член 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (RO) Приветствам напредъка, постигнат чрез подписаното в Анкара споразумение, което стартира проекта „Набуко“, както и протокола към него за проекта „Дезертек“. „Набуко“ трябва да е приоритетен проект, защото осигурява решение на проблема с доставките на газ, който през последните години се изостря. Разбирам, че макар проектът „Набуко“ да е много важен от геополитическа гледна точка, партньорите по проекта трябва също да имат основателни търговски мотиви, за да бъде той реализиран колкото е възможно по-бързо. Икономическата криза намали средствата, които участващите дружества могат да инвестират и породиха известна несигурност относно източниците на газ – това са пречки, които трябва да преодолеем. Средствата в размер на 200 млн. евро, които предлагаме за проекта, са добре дошли, но също така необходимо е да предприемем политически и дипломатически ходове спрямо Турция и държавите доставчици на газ от региона. Поради това искам да призова държавите-членки да покажат

⁽²⁾ Вж. протокола.

солидарност, за да предотвратим нови газови кризи, подобни на тези през последните години. Не можем да чакаме Договорът от Лисабон да влезе в сила и да бъде завършен проектът „Набуко“, докато съществува опасност европейците да останат без газ в средата на зимата поради споровете между Русия и Украйна.

Ивайло Калфин (S&D), в писмена форма. – За съжаление ЕС все още няма ефективна политика по отношение на енергийната сигурност. През последните години се правят първите стъпки в това отношение, за което специално искам да поздравя комисаря Пиебалгс. България също има определен принос в това отношение. Все още обаче тези процеси се развиват прекалено бавно и то на фона на особената активност от страна на Русия и други конкуренти.

Необходима е много по-ясна и активна политика. Наред с други елементи, тя задължително трябва да включва следното:

- насърчаване на изграждане на всички проекти за доставка на газ в Европа, които могат да бъдат реално осигурени с финанси на пазарен принцип, включително Южен и Северен поток;
- насърчаване на изграждането на нови мощности, които допринасят за енергийната независимост и за намаляването на емисиите на CO₂, включително ядрени и с възобновяеми източници централи;
- разработване на общи правила за доставки и транзит на газ;
- активна политика към страните от Централна Азия и Кавказ за осигуряване на доставки на каспийски газ в Европа.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Разискванията показаха още веднъж колко много Европейският съюз се нуждае от обща политика в областта на енергетиката. Някои колеги настойчиво призовават Комисията и държавите-членки да предприемат конкретни съгласувани действия в дух на солидарност и да действат така, като че ли ЕС вече има такава политика. Усилията им имат не само политическа и морална, но и практическа стойност, защото като представители на гражданите те могат да ускорят създаването на обща политика в областта на енергетиката. Други колеги използват липсата на такава политика като извинение за двустранните си сделки с доставчиците, които често не отговарят дори на изискванията за прозрачност и честна конкуренция, а още по-малко на тези за европейска солидарност. Това е късоглед и рискован подход, който е от полза за недемократичните доставчици, чиято политическа стратегия е да разцепят и отслабят ЕС. Комисията следва да предостави не само политическа и правна, но и финансова подкрепа на дружествата, които полагат усилия да диверсифицират доставките си на енергия. За да постигнем истински напредък в посока на енергийната солидарност, държавите-членки следва да започнат да информират другите държави-членки и Комисията за своите споразумения с трети страни.

Petru Constantin Luhan (PPE), в писмена форма. – (RO) Тъй като сме в началото на нов мандат, считам, че една от областите, в които Европейският парламент трябва да вземе по-дейно участие, е гарантирането на енергийната сигурност. С оглед на това искам да подчертая важността на проекта „Набуко“, който ще помогне за гарантирането на енергийната сигурност на Европейския съюз, тъй като ще осигури на европейските потребители достъп до алтернативни източници по сигурен маршрут. Подписването на споразумението за проекта „Набуко“ между Австрия, България, Румъния, Турция и Унгария на 13 юли 2009 г., което засвидетелства политическия ангажимент на участващите в проекта партньорски държави да продължат усилията си за изграждане на газопровода, изпрати положителен сигнал към инвеститорите и държавите доставчици на природен газ. Участващите в проекта държави трябва, наред с Европейската комисия, да продължат да съсредоточават усилията си върху привличането на инвестиции и осигуряването на надеждни доставчици за „Набуко“.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Освен че заема челното място сред износителите на газ, Русия наскоро стана и най-големият износител на нефт в света, задминавайки Саудитска Арабия. Това положение отрежда на Москва специална позиция на влияние, основаваща се на контрола ѝ върху тези ресурси. Енергията обаче е стока, която трябва да се подчинява на принципите на пазарната икономика. Не трябва да има възможност енергията да се използва като инструмент за политически натиск. Енергийните кризи, които засегнаха Европа, показаха важността на диверсифицирането на източниците за енергийни доставки. Те също така показаха добавената стойност, която „Набуко“ предлага в това отношение на целия Европейски съюз. Румъния беше и остава силен поддръжник на проекта „Набуко“. Всъщност Румъния подписа междуправителственото споразумение за проекта „Набуко“ през юли заедно с Турция, България, Унгария и Австрия. Смятам сключването на това споразумение за успех и важна крачка напред. Газопровод с мащаб и амбициите на „Набуко“ ще трябва да се справи с много предизвикателства, преди да се превърне в реалност.

Единственото решение за преодоляване на тези предизвикателства е да се продължи прилагането на подходящите мерки.

Traian Ungureanu (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Работим усилено за насърчаване на последователна политика в областта на енергетиката, но такава политика съществува и се прилага с пълна сила. Има само един малък проблем: тя НЕ е наша. Това е политиката на Русия. Сега френското дружество „EDF“ подписва участието си в „Южен поток“. Преди това руснаците поеха участието на унгарското дружество „MOL“ в „Набуко“. А преди това австрийският газов терминал в Баумгартен премина под контрола на мистериозното дружество „Centrex“. Нуждаем се от ясна европейска политика в областта на енергетиката, и то още сега. Това вероятно е последната ни възможност да се обединим зад „Набуко“. В противен случай, ако Съветът и Комисията останат неутрални, трябва да се подготвят за много студени зими и много гореща политика.

*

* *

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, ще ви помоля да запазим мълчание в залата, тъй като получихме новини от Кабул за много сериозна атака срещу международните мироопазващи сили и според наличната до момента откъслечна информация има шестима загинали в италианския контингент, от парашутната бригада Фолгоре.

Затова ще ви помоля да запазим минута мълчание в залата, за да можем да почетем онези, които се борят, за да утвърдят нашите идеали за мир и свобода в целия свят.

Председател. – Госпожи и господа, както разбрахте от г-н Мауро, в Афганистан се е случил трагичен инцидент: шестима миротворци са загубили живота си. Бих искал да ви помоля да се изправим и да запазим минута мълчание в знак на уважение във връзка с този трагичен инцидент.

(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

4. Време за гласуване

Председател. - Следващата точка е времето за гласуване.

(За резултатите и други подробности от гласуването: вж. протокола)

4.1. Интервенционни периоди 2009 г. и 2010 г. за масло и обезмаслено мляко на прах (A7-0005/2009, Paolo De Castro) (гласуване)

4.2. Схеми за директно подпомагане на земеделски стопани в рамките на Общата селскостопанска политика (A7-0004/2009, Paolo De Castro) (гласуване)

4.3. СУИФТ (гласуване)

– Преди гласуването на изменение 2

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, групата ALDE възразява срещу тази промяна.

(Искания на групата Verts/ALE за преместване на текста на изменения 1 и 2)

– Преди гласуването на изменение 1

Jeanine Hennis-Plasschaert, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, групата ALDE отново има възражения.

(Искания на групата Verts/ALE за преместване на текста на изменения 1 и 2)

4.4. Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕО и Република Таджикистан (гласуване)

4.5. Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕО и Република Таджикистан (A7-0007/2009, Alojz Peterle) (гласуване)

4.6. Положението в Литва след приемането на закона за защита на малолетните и непълнолетните (гласуване)

4.7. Криза в сектор млекопроизводство (гласуване)

4.8. Енергийна сигурност (Набуко и Дезертек) (гласуване)

Председател. - Времето за гласуване приключи.

5. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

Предложения за резолюция RC-B7-0026/2009

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, гласувах против резолюцията относно Литва, тъй считам, че тя е прибързана и небалансирана реакция на закон, който все още не е влязъл в сила, да не говорим за първоначалната ѝ формулировка.

Вярно е, че правата на човека са от компетентността на Съюза. В този случай обаче Съюзът се доближава до нарушаване на принципа на суверенитет на държава-членка и заради това гласувах против резолюцията, а също и предвид факта, че тя ще има негативно отражение върху ирландския референдум като лош пример за това как може да се постъпи със суверенитета на държавите-членки.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, гласувах против резолюцията, тъй като Литва ще може сама да се справи с проблема. Литовският президент създаде специална група, която да направи преглед на този законодателен акт, който трябва да влезе в сила едва през 2010 г. Освен това считам, че резолюцията би била прекомерна намеса в делата на суверенна държава като Литва. В допълнение, в резолюцията се заявява, че следва да се потърси правното становище на Агенцията на Европейския съюз за основните права. Оценяването на отделните държави и изготвянето на становище по подобни случаи не е от компетентността на Агенцията за основните права. Това би установило твърде опасен прецедент.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, аз съм горещ поддръжник на европейската идея и застъпник за европейска конституция, както и за Договора от Лисабон. Също така съм и защитник на правата на човека. Тази резолюция обаче нанася голяма вреда на Европа, особено в навечерието на ирландския референдум, и злоупотребява с въпроса за правата на човека за идеологически цели. Литовският закон няма нищо общо с правата на човека, но така или иначе на практика защитава правата на литовските деца, а не ги нарушава. Затова смятам тази резолюция за идеологическо безобразие. Колегите от левицата и либералите в тази зала нанесоха сериозна вреда на Европа и на правата на човека с тази резолюция.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, нашите литовски приятели със сигурност са си представяли нещата по друг начин. След като се освободиха от игото на Съветския съюз, те пожелаха възможно най-бързо да станат членове на друг съюз, който иска да се представи за уникално обединение на свободни нации. Сега обаче изглежда за пореден път една форма на опека просто бе заменена с друга, макар и по-дискретна. Днес отново Литва вече не е свободна: когато литовският парламент приема закон, целящ да защити непълнолетните лица, той е порицан за усилията си и поставен в изолация. Не остана и една област, в която все още да няма европейско вмешателство и това положение със сигурност няма да се подобри през идните години. Тъкмо напротив, всъщност новият член на ЕК, отговарящ за правата на човека – както и да се казва – ще засили още повече европейската опека. Благодаря Ви, г-н Verhofstadt, благодаря и на другите китайски мандарини в Комисията, за склонността им към задушаване на свободата.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, забележете как се съгъстват дебрите на европейското регламентиране. Забележете как Брюксел разпростира ластарите си върху всеки процеп, всяко кътче, където вирее национален живот.

Проблеми като този – закрилата на непълнолетните – са чувствителни и етични въпроси за много от нашите избиратели. Ако ние в Парламента си позволим да законодателстваме вместо националните държави, какъв тогава е смисълът от тях? Няма ли граници нашата самонадеяност?

Нека разясня напълно позицията си по въпроса. Когато Обединеното кралство приемаше най-близкия еквивалент на този законодателен акт, който беше наречен Раздел 28, аз бях буквално единственият консерватор, който се обяви против него. Бях с години напред пред останалите от моята партия с настояването си за пълно равенство за хомосексуалистите, включително по отношение на изравняването на възрастта, на която лицето е способно да изкаже правновалидно съгласие, и по отношение на гражданското партньорство. Изключително съм щастлив, че останалите от моята партия вече са стигнали до същите възгледи.

Аз обаче не съм литовски законодател. Тези, които следва да решат този въпрос в Литва, са хората, на които може да се потърси отговорност чрез демократичните механизми и процедури на тази държава. Ако не сме готови да им позволим да направят това, значи можем със същия успех да сложим в нафталин националните си парламенти, да ги превърнем в музеи и да заключим вратата.

Предложения за резолюция RC-B7-0047/2009

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, оцеляването на много стопанства е изложено на сериозен риск. Затова съм доволен, че днес приехме междупартийно предложение за резолюция относно кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти. Дълбоко съжалявам, че групата на Зелените/Европейски свободен алианс не участва в изготвянето на това предложение.

Трябва да е ясно, че не можем да преодолеем кризата само с мерките, предложени от Комисията. Преди всичко трябва да повишим потреблението на млечни продукти, за да намалим напрежението на пазара. В това отношение насърчаването на продажбите е по-важно от складирането. Конструктивни предложения като употреба на мляко на прах за хранене на телета, определяне на минимални цени за сирената, ясно етиктиране на аналозите на сирена и употреба на мазнина от масло при производството на сладолед и хлебни изделия съществуват от доста време. Не мога да разбера защо те досега не са били осъществени от Комисията.

Призовавам Комисията да вземе под внимание формулираните в предложението за резолюция предложения и да ги осъществи възможно най-скоро.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да обясня защо се въздържах при гласуването относно кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти. Тъжен факт е, че ситуацията в сектора на млякото и млечните продукти е крайно критична. Въпреки че потребителските цени нараснаха с 14% през последните години, покупната цена на млякото спадна с почти 40%. Затова сега много европейски млекопроизводители са пред фалит. В Чешката република 15 чешки млекопроизводителни стопанства са в клинична смърт във финансово отношение според управляващия директор на „Madeta“ г-н Terlý. Трябва да се намери систематично решение на ситуацията, но чрез дългосрочно управление на сектора, а не само с краткосрочни помощни мерки като субсидии, интервенционно изкупуване и подкрепа за частните запаси. Това само нарушава пазара, без да предотвратява нестабилността на цените. В същото време трябва да създадем равни условия за земеделските стопани от всички държави-членки, и то не само в сектора за производство на мляко и млечни продукти.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, много е важно да приветстваме това предложение на Комисията, което е практическо, най-малкото от икономическа и от гледна точка на политическия реализъм. Следва обаче да се добави, че ако погледнем на ситуацията от всички страни, спадът на цените не е резултат само от спада на търсенето.

Трябва да отчетем и проблемите на млекопроизводителите в Австрия и Алпийския регион. Малките частни стопанства реално не могат да се конкурират с огромните млекопроизводителни стопанства в Северна Германия и Нидерландия. Това води до дисбаланс. Пускането на пазара на цялото количество мляко ще принуди млекопроизводителните стопанства в Австрия да прекратят дейността си и ще има сериозни и непредвидими последици, включително за обработваемите земи.

Тогава малко на брой многонационални предприятия ще доминират на европейския пазар. Мога ясно да си представя какви последствия ще има това и за качеството на храните.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, през последните няколко дни в цяла Европа се надига справедлив протест сред млекопроизводителите срещу цените, ненамесата на Европейския съюз и издаването на разрешителни – не в бъдеще, а още сега, за етикетиране, особено на изкуствени млечни продукти.

Искаме пресни продукти за нашите потребители, продукти, чийто произход ни е известен, а не боклуци, внасяни от други държави: мляко на прах, представяно за прясно мляко от нашите производители. Утре производители ще изливат мляко в Падания, както и в останалата част на Европа – и това е важен протест, тъй като той поддържа качеството на нашите продукти. Ние в Европа искаме да се храним със здравословни храни, от нашия регион: качествено, прясно мляко, каквото аз очевидно пия. Ние в Падания пием, за да почетем саможертвата на нашите производители, които Европа трябва да защити.

Членът на Комисията е изключил сиренето с дълъг период на зреене от разпоредбите; производителите на мляко на прах са единствените, на които се осигурява защита. Това е безобразие!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Г-н председател, живеем във време, в което млекопроизводители се самоубиват всеки ден, дори в богати западни държави като Франция. Това е голяма трагедия. Гласувах в подкрепа и на двата доклада на г-н De Castro, защото е необходима незабавна, спешна намеса. Знаем обаче, че в интервенционните складове се складира мляко на прах и масло. Те ще бъдат извадени от интервенционните складове и в крайна сметка отново ще свалят цените. Това е единият проблем, който искаме да отбележа.

Другият проблем е, че тази мярка е много по-вероятно да помогне на едрите, отколкото на дребните земеделски стопани. Не трябва обаче да забравяме, че дребните производители се нуждаят от спешна помощ, за да оцелеят, докато при по-големите земеделски стопани тя просто ще запази или увеличи печалбите им. Необходими са коренни промени. Крайно време е да гарантираме продоволствен суверенитет, вместо да използваме модела на свободна търговия, диктуван от Световната търговска организация. Както изтъкнаха други оратори преди мен, нуждаем се от храни, произведени на местно равнище от местни земеделски стопани.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, както всички, които се изказаха досега, и на мен ми е известно, че има криза в нашия селскостопански сектор. Всеки член на Парламента, който представлява земеделски стопани, знае това. Кризата обаче е продукт на съществуващата селскостопанска система – общата селскостопанска политика, която имаше пагубни последствия за земеделските стопани в моя район от Обединеното кралство. И не само за земеделските стопани, но и за нашите потребители, за нашите данъкоплатци, и дори за бедните в Третия свят, които откриват, че губят своите пазари и впоследствие остават с излишъци, които не могат да пласират.

В Европейския съюз постепенно се отдалечавахме от системата на директно подпомагане, която имаше толкова разрушителни последици за околната среда и икономиката, а сега се връщаме обратно към нея. Мога да ви кажа, че в Обединеното кралство хората добре си спомнят как работеше системата на квоти за мляко. Беше ни дадена квота, която беше по-малка от националното ни производство, поради което бяхме свидетели на необичайна гледка – британските земеделски стопани използваха млякото за подхранване на почвата или го изливаха в канализацията, след което ни се налагаше да внасяме отново мляко от Нидерландия, Франция или други части на Европейския съюз, за да покрием равнището на търсене. Тъкмо започнахме да се измъкваме от тази ситуация, и сега залата гласува да я върне отново.

Всеки, който смята, че Европейският съюз върви в посока към по-слабо участие и преотстъпване на правомощията си, просто трябва да погледне към резултатите от днешното гласуване.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, миналата седмица няколко албума на групата „Бийтълс“ бяха преиздадени в дигитално преработен формат. Тази седмица разискваме системата на квоти за мляко в преработен формат. На пръв поглед те може и да нямат много общо, ако не се замислим за заглавието на една от песните на Бийтълс – „Back in the USSR“ (Обратно в СССР). Смятам, че то обобщава всичко. Тук имаме система, при която цените и квотите се решават от бюрократи, а не от нуждите на потребителите или дори от нуждите на доставчиците. Тук имаме система, при която потребителите плащат двойно по-високи цени и по-високи данъци, за да поддържат система, която не възрази, когато цените се покачиха.

Спомням си, към края на миналия мандат Martin Schulz каза, че най-после вижда социалната демократизация на Европейската народна партия. Е, всъщност смятам, че мечтата му е отишла още по-далеч и сега сме свидетели на „свѣтизиране“ на ЕС. Дали наистина не сме свидетели на един „ЕСССР“?

Jens Rohde (ALDE). – (DA) Г-н председател, ние, датските либерали, дълбоко съчувстваме на земеделските стопани, изправени пред големите икономически предизвикателства на нашето време, и всъщност подкрепяме

идеята за отпускане на краткосрочни помощи на нуждаещите се. Единственият проблем е, че схемите за краткосрочно, институционализирано подпомагане никога не остават краткосрочни, въпреки множеството заявени добри намерения. Те в крайна сметка винаги стават постоянни и това е нещо, което всички ние, които сме участвали в прилагането им, било то тук или в националните ни парламенти, знаем. Ето защо се опасяваме, смятаме с право, че мерките, които тази резолюция препоръчва, както и инициативите на Комисията, погледнати от този ъгъл, ще доведат фактически до по-продължителното ни отдалечаване от отличния процес на реформи за ефективно селско стопанство, за което членът на Комисията е отговорен, и затова смятаме, че трябва да отхвърлим тази резолюция.

Предложения за резолюция RC-B7-0040/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – (EN) Г-н председател, гласувах „за“, тъй като въпросът за сигурността на енергийните доставки днес е от огромно значение за всички държави-членки на Европейския съюз.

Неотдавнашната руско-украинска криза ясно показва съществуващите проблеми в енергийния сектор и най-вече пълната зависимост на някои държави-членки от един доставчик на природен газ.

Балтийските държави, които са изолирани от останалата част на Европа, са оставени на милостта на доставчиците на газ от Източна Европа. Сега е по-важно от всякога да се разработи последователна обща политика в областта на енергетиката, основаваща се на солидарността, диверсифицирането на енергийните източници и защитата на общите интереси.

Бих искал да използвам тази възможност да благодаря на Комисията и особено на шведското председателство за представянето на стратегията за Балтийско море, която ще позволи ефективно мобилизиране на структурните фондове, които да бъдат използвани по-ефективно за постигане на общите цели.

Убеден съм, че ако бъде приложена правилно, стратегията ще се превърне в пример за регионален успех.

И накрая, бих искал да настоятелно да призова Комисията да поеме водещата роля в прилагането на стратегията за Балтийско море, за да гарантира, че в някои случаи интересите на отделните държави-членки няма да вземат връх над постигането на общите стратегически цели.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като въпросът за енергията е важен тест за европейската солидарност. Държавите-членки трябва да работят заедно по този въпрос.

Енергийната политика трябва да бъде свързана с външната политика. Комисията също трябва да потърси начини за диверсифициране на енергийната сигурност в различните държави-членки на ЕС. Борбата срещу изменението на климата означава, че енергетиката, която зависи от въглищата, може да се сблъска с огромни финансови трудности. Тогава покачването на цените ще засегне гражданите. Крайно време е да въведем обща за целия ЕС политика в тази област. Комисията трябва ясно да заяви, че ще се бори с егоистичното отношение на държавите-членки, които не виждат опасност в продължаващата зависимост от един-единствен доставчик, като зависимостта от руския газ например.

Нуждаем се от действия. Европейската комисия и членът на Комисията, отговарящ за енергетиката, трябва ясно да заявят своята политическа воля.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Г-н председател, гласувах в подкрепа на тази резолюция и сега ще обясня защо. Европейският съюз зависи от вноса на енергия. Потреблението на енергия продължава да нараства, а природните ресурси са ограничени. Енергийната сигурност същевременно предполага и диверсифициране на източниците и маршрутите за пренос, както и високоефективни връзки между държавите-членки, по които в момента се работи в рамките на различни проекти, с европейско финансиране на газопроводите между Румъния и съседите ѝ Унгария и България. Това е сегашната ситуация, си казах, но какво ни предстои?

Бих искал да направя може би дръзко, но просто сравнение с електроенергията. В момента нашите домове се снабдяват с електричество без ние да знаем откъде идва то. Едва диверсифицирана мрежа за доставка на природен газ и множество преносни мрежи трябва да ни позволят да постигнем съвсем същата цел: да гарантираме доставки на газ при всякакви обстоятелства, независимо от ситуацията. Поради това подкрепих и все още подкрепям проекта „Набуко“, но в същото време и инициативите за диверсифициране с възобновяеми източници на енергия.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Paolo De Castro (A7-0005/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада относно предложението за регламент на Съвета по отношение на интервенционните периоди 2009 и 2010 за масло и обезмаслено мляко на прах, тъй като считам тези мерки за продължение на една положителна мярка, която даде незабавни резултати за регулиране на свръхпредлагането на пазара на мляко и млечни продукти. Спадът на цените на световния пазар на мляко и млечни продукти през последните 12 месеца беше резултат от общо увеличение на производството и спад на търсенето в световен план заради икономическата и финансовата криза. Това оправдава продължаващата публична интервенция по отношение на маслото и обезмасленото мляко.

Jean-Pierre Audy (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Въз основа на доклада на моя италиански колега Paolo De Castro гласувах в подкрепа на предложението за регламент на Съвета за дерогация от регламента за общата организация на пазарите (ООП) по отношение на интервенционните периоди 2009 и 2010 за масло и обезмаслено мляко на прах. След световния бум на цените на всички хранителни продукти през 2007 г., включително и на млякото, през последните 12 месеца се наблюдава срив на цените. Подкрепям Комисията, която в началото на 2009 г. въведе помощи за частно складиране на масло в опит да подпомогне пазара. Предвид извънредния характер на ситуацията подкрепям удължаването до 28 февруари 2010 г. на сегашния публичен интервенционен период за масло и обезмаслено мляко на прах чрез тръжна процедура. В допълнение, с оглед на несигурността по отношение на времето, необходимо за възстановяване на пазара на мляко и млечни продукти, подкрепих даденото на Комисията разрешение да удължи интервенционния период 2010/2011 също чрез тръжна процедура, в случай че условията на пазара го налагат.

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) Докладът се отнася до предложението за регламент на Съвета за дерогация от Общия регламент за ООП по отношение на интервенционните периоди за масло и обезмаслено мляко на прах. Поради факта, че секторът на млякото и млечните продукти е засегнат от сериозна криза, гласувах в подкрепа на доклада.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) Напълно съзнаваме, че положението на млекопроизводителите е неустойчиво. Съзнаваме също така обаче и сме убедени, че интервенцията на ЕС не е решението. Дошъл е моментът за преход към основаваща се на пазара и на застраховки система, която освобождава земеделските стопани, без да нарушава вътрешния или световния пазар. Крайно време беше и да се направи преглед на положението по отношение на конкуренцията в широкомащабния производствен сектор и в почти толкова мащабната хранително-вкусова промишленост, която стои между земеделския стопанин и потребителите.

Jarosław Kalinowski (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Бих искал да заявя следното във връзка с измененията, които предлагат замразяване на квотите за мляко. Първо, няма основания да се предполага, че предложеното увеличение на квотите за производство (което да последва прегледа на Общата селскостопанска политика) ще повлияе на кризата в сектора.

Второ, замразяването на увеличението на квотите (каквото предлагат измененията на резолюцията на Европейския парламент) ще ошети земеделските стопани в държави, които в момента са на границата да използват своите квоти. Би било нечестно и дори неетично да се променят правилата на този етап от играта. Трето, бих искал да припомня, че на срещата на високо равнище в Копенхаген през 2002 г. ние се договорихме (тези преговори включваха и Полша) по въпроса за квотите за мляко, знаейки, че тези квоти ще се прилагат до 2007 г. В Люксембург системата на квоти беше удължена до 2014 г. без наше участие или право на глас.

Не можем да решим проблемите в сектора на млякото и млечните продукти, като дадем на някои производители възможността да увеличат своя дял за сметка на други производители. Нашите концепции и действия следва да дадат възможност на всички, независимо от коя държава са, било то от 15-те стари държави-членки или от 12-те нови.

Jörg Leichtfried (S&D), *в писмена форма.* – (DE) Съгласен съм с предложеното от Комисията краткосрочно решение със закупуване на масло и мляко на прах. Въпреки това призовавам за дългосрочно решение на кризата в сектора на млякото и млечните продукти, например чрез използване на гъвкав контрол на количеството, който да осигури цени на млякото, покриващи разходите. Излишъкът от мляко трябва да бъде овладян на национално равнище чрез налагане на европейски изисквания.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Кризата в сектора на млякото и млечните продукти доведе и до срив на цените на маслото и обезмасленото мляко на прах. Приветствам предложението на Комисията да продължи да субсидира пазара и да удължи интервенционния период до 28 февруари 2010 г. Да се надяваме, че след това пазарът ще се възстанови и цените отново ще се определят от предлагането и търсенето.

Смятам обаче, че за определен период от време тази интервенция е необходима и поради това гласувах в подкрепа на предложението на докладчика.

Cristiana Muscardini (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Сериозната криза в сектора за производство на мляко и млечни продукти излага на риск самото оцеляване на производството на мляко и млечни продукти. Затова смятам за правилно да продължа да се противопоставям на управлението на индивидуалните квоти, тъй като това би означавало на практика преустановяване на компенсационните плащания в края на годината, механизъм, който, тъкмо напротив, е жизненоважен за италианската производствена система. Вместо това подкрепям временно увеличение на интервенционната цена, инициативи и мерки, предназначени за постигане на баланс в сектора, увеличаване на предоставяната на потребителите информация и важната стъпка за въвеждане на етикети за произход за млякото и млечните продукти.

По-конкретно, с цел възстановяване на баланса между предлагането и търсенето, следва да подкрепим предложението за временно замразяване на част от отпускните на държавите-членки квоти и да осигурим механизъм за компенсиране за производителите, които са принудени да унищожат част от стадата си, отговаряща на замразения процент от квотата за мляко.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) В момента Европейският съюз преминава през една от най-дълбоките кризи, регистрирани някога в сектора на млякото и млечните продукти, която се дължи на нарастването на производството и значителния спад на световното търсене. Предвид бедственото положение, в което се намират млекопроизводителите в Европа, трябва да удължим периода на публична интервенция (а именно за закупуване и складиране на обезмаслено мляко на прах и масло) поне до февруари следващата година или до 2011 г., ако се сметне за необходимо. Не смятам, че можем да си позволим да стоим отстранени и да наблюдаваме как земеделските стопанства в Европа се закриват, защото след една година ще ни се наложи да внасяме мляко и млечни продукти от държави извън Общността. Ако вземем под внимание и факта, че здравните стандарти няма дори да са близки до търсените, имаме твърде много за губене. В този контекст приветствам доклада. За да можем обаче наистина да решим проблема в сектора на млякото и млечните продукти, трябва да приемем съответните мерки, тъй като този запас от продукти изисква отпускането на значителни средства и във всеки един момент може да се окаже, че този запас е безполезен. Трябва сега да инвестираме в устойчива селскостопанска система, способна да отговори на изискванията ни за храните, дори и в разгара на финансова криза, за да предотвратим възникването на хранителна криза на по-късен етап.

- Доклад: **Paolo De Castro (A7-0004/2009)**

David Casa (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Това е предложение, което изменя действащите в момента схеми за директно подпомагане на земеделски стопани. Тъй като съм съгласен с необходимостта от такива изменения, гласувах в негова подкрепа.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) В началото сме на нов мандат, когато определяме приоритетите на бъдещите политики на Европейския съюз. Знам, че се изкушаваме да съсредоточим вниманието си върху определени въпроси, които считаме за изключително важни, и да пренебрегнем други. В тази връзка бих искала да подчертая, че можем да се откажем от много неща, но не можем да се откажем от храненето. Затова селското стопанство трябва да остане приоритетна област за ЕС. Според мен трябва да повишим минималния размер на предоставяните на земеделски стопани помощи над определената от Комисията граница от 15 000 евро, както и да отпуснем по-голям бюджет за насърчаване на сектора на млякото и млечните продукти. Горещо препоръчвам да се подпомогнат производителите на мляко и месо с цел да се стабилизират пазарите, като се включат във Временната кризисна рамка за държавните помощи.

Освен това системите за директна помощ трябва да отчетат и спецификите на новите държави-членки, където селското стопанство играе важна роля в националната икономика, и да гарантират постоянна помощ за селското стопанство, която да им позволи да преодолеят структурните проблеми и да постигнат целта за конвергенция, повишавайки равнището на развитие в селскостопанския сектор и премахвайки различията по отношение на ефективността и конкурентоспособността спрямо старите държави-членки.

- Предложение за резолюция: **СУИФТ В7-0038/2009**

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Борбата срещу тероризма е един от приоритетите в дневния ред на Парламента. Трябва обаче да намерим правилен баланс между мерките за сигурност и защитата на гражданските свободи и основните права. Необходимо е също така да гарантираме пълна защита на личния живот и на данните. Балансът и пропорционалността трябва да бъдат основните принципи, на които се основава борбата срещу тероризма. Европейският съюз винаги е демонстрирал твърдата си решимост да защити личния живот на гражданите и трябва да продължи в същия дух. Общността се основава на принципа на

правова държава и всеки трансфер на европейски лични данни към трети държави следва да е съобразен с процесуалните гаранции и правата на защита.

От само себе си се разбира, че всеки трансфер трябва да е в съответствие със законодателството за защита на данните на национално и европейско равнище. СУИФТ е ключова инфраструктура и трябва да гарантираме, че всяко искане за трансфер на данни е надлежно обосновано въз основа на точно определени случаи и след получаване на съдебно разрешение. Общността трябва да заеме твърда позиция в преговорите със САЩ, за да гарантира, че данните на СУИФТ не могат да бъдат използвани за цели, различни от целите, свързани с финансирането на тероризма.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), в писмена форма. – (SV) Ние, социалдемократите, избрахме да се въздържим при гласуването на изменение 1. От жизненоважно значение за демократичния контрол е Европейският парламент и националните парламенти да имат достъп до документите и насоките за водене на преговорите с органите на САЩ относно достъпа до данни за съобщения за финансови плащания. Европейските граждани трябва да имат увереността, че трансферът на техните банкови данни не нарушава националното законодателство или правото на ЕС. В същото време осъзнаваме колко е важно в бъдеще да можем да разследваме ефективно терористични престъпления, но в никакъв случай не за сметка на демокрацията.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на общата резолюция за проекта за международно споразумение за предоставяне на достъп на Министерството на финансите на САЩ до данни за съобщения за финансови плащания с цел предотвратяване и борба с тероризма и неговото финансиране. Въпреки това, като представители на гражданите и съзнавайки чувствителния характер на този въпрос, засягащ основните права, искаме силни гаранции преди подписването на каквото и да било споразумение със САЩ относно СУИФТ. Тези гаранции са: данни да бъдат прехвърляни само с цел борба с тероризма; реципрочен механизъм да задължава САЩ да предоставят съответната финансова информация по искане на европейските органи; валидността на това временно споразумение да бъде ограничена най-много до 12 месеца; и по-късно да бъде договорено ново споразумение, след като Договорът от Лисабон влезе в сила, с пълното участие на Европейския парламент и националните парламенти.

Бих искала също така да бъде повдигната завесата на секретност, която до голяма степен скри същината на този въпрос, и на членовете на Парламента да бъде предоставена много повече информация за процедурите, заложили в това споразумение, в сравнение с получената досега.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Съгласно планираното международно споразумение на Министерството на финансите на САЩ ще бъдат предоставяни данни за съобщения за финансови плащания. Прехвърлянето на данни за съобщения за финансови плащания на чужди сили представлява сериозно посегателство върху основните права на нашите граждани, особено когато получател на данните са Съединените американски щати.

В миналото САЩ нееднократно са показвали, че не гледат сериозно на защитата на данните, особено когато става въпрос за осъществяване и изпълнение на проектите и целите на правителството. Въпреки че това предложение за резолюция има доброто намерение да защити европейските граждани, в крайна сметка не може да бъде изключено неподходящо използване на тези важни данни. Поради тази причина гласувах против предложението за резолюция.

- Предложение за резолюция: ЕО/Таджикистан В7-0025/2009

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Таджикистан има важно географско местоположение, тъй като е разположен на ключов кръстопът между Европа и Азия и следователно играе важна роля за укрепването на стабилността в региона. Гласувах в подкрепа на тази резолюция, чиято цел е да определи редица важни проблеми в Таджикистан, на които следва да бъде потърсено решение.

- Доклад: Alojz Peterle (A7-0007/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), в писмена форма. – (EN) Горещо приветствам предложеното Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕО и Таджикистан, което осигурява рамка за бъдещото сътрудничество на ЕС с Таджикистан. Регионът на Централна Азия е много важен за Общността от икономическа и политическа гледна точка и това споразумение ще спомогне за заздравяване и укрепване на политическите, икономическите и търговските отношения и присъствието на ЕС в Таджикистан и Централна Азия като цяло.

Освен това то ще насърчи икономическия растеж и ще подпомогне устойчивото развитие, действията за борба с бедността, и стабилността в Таджикистан и региона на Централна Азия. Радостен съм от факта, че споразумението включва и въпроси като действия за борба с тероризма и оръжията за масово унищожение, трафика, търговията с наркотици и организираната престъпност. Отсега нататък както ЕС, така и Таджикистан ще поддържат близък политически диалог, който ще открие пътя към задълбочаване на отношенията в голям брой области.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) През 2007 г., по време на германското председателство, ЕС прие стратегия за Централна Азия, която целеше едно ново партньорство. Споразумението с Таджикистан е част от тази стратегия и беше посочено, че основната му амбиция в региона са природните ресурси, по-конкретно газът. Гласувах против доклада относно Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейския съюз и Република Таджикистан, тъй като ЕС се интересува от тази държава единствено заради природните ѝ ресурси и геостратегическото ѝ местоположение, имайки предвид, че Таджикистан граничи с Афганистан и Китай.

Отношенията на ЕС с трети държави следва да се основават на други интереси, на взаимни интереси, като винаги се зачита суверенитетът и на двете страни и, разбира се, управлението на техните ресурси.

- Предложение за обща резолюция: Положението в Литва след приемането на закона за защита на малолетните и непълнолетните (RC-B7-0026/2009)

Robert Atkins (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Аз и моите британски колеги консерватори можем да се съгласим с много неща в този доклад. От все сърце подкрепяме предоставянето на равни права и възможности на хората независимо от тяхното увреждане, раса, религия или сексуална ориентация, и ненавиждаме всички форми на дискриминация. Имаме обаче сериозни опасения във връзка с участието на Агенцията за основните права и Европейския съюз по въпроси, за които смятаме, че са запазена територия на отделните национални държави.

По тази причина решихме да се въздържим при гласуването на резолюцията.

Martin Callanan (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Членовете на Европейските консерватори и реформисти твърдо подкрепяме равното третиране на всички хора независимо от тяхната раса, религия, сексуална ориентация или увреждане и остро осъждаме всички форми на дискриминация.

Имаме обаче сериозни опасения във връзка с участието на Агенцията за основните права и Европейския съюз по въпроси, за които смятаме, че са запазена територия на отделните национални държави. Считаме, че като всяка демократична нация литовският парламент и литовският народ следва да вземат решение по този въпрос.

Затова решихме да не подкрепим тази резолюция.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно литовския Закон за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на публична информация, тъй като считам, че законът, приет от литовския парламент на 14 юли 2009 г., който забранява „да се разпространява пряко сред непълнолетните [...] публична информация, чрез която се поощряват хомосексуалните, бисексуалните или полигамните отношения“, тъй като тя има „неблагоприятно въздействие върху развитието на непълнолетните лица“, следва спешно да бъде преразгледан. Съгласно принципите на Европейския съюз следва да се премахне всяка форма на дискриминация, и по-специално дискриминацията, основана на сексуална ориентация, и затова Агенцията за основните права следва да даде становище относно въпросния закон и измененията към него в светлината на Договорите за ЕС и правото на ЕС.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Предложението за резолюция, което ни се представя днес, е наистина изумително. Една държава се сочи с пръст, защото демократично избраният ѝ парламент е в процес на разглеждане на закон, който – подобно на законите, които съществуват в мнозинството от държавите-членки – цели да защити непълнолетните лица, и то конкретно от пропаганда, поощряваща хомосексуализма, бисексуалността или полигамията. Може ли да има нещо по-естествено, щом става въпрос за деца? Всъщност тъкмо напротив, това явно е „дискриминация“ и целият ЕС се мобилизира срещу горката Литва, която е призната за „виновна“ по обвинение в налагане на забрана върху покваряването и в поощряване на семейните ценности.

Още по-смайващ е фактът, че групата на Европейската народна партия (Християндемократи), която на теория твърди, че е християндемократическа и че държи на определени морални ценности, също се подписва под този абсурд, който левите инициатори. Както обикновено, правата на децата не струват нищо пред натиска на

определени лобистки групи. Трябва да се каже, че навремето някои членове на Парламента защитаваха педофилията в името на универсалната свобода и правото на сексуална ориентация за всички, независимо от възрастта им. Тази резолюция е не просто престъпна, тя е възмутителна!

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на резолюцията, осъждаща литовския закон за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на публична информация, който цели да забрани всяка информация за хомосексуализма, ако тя е достъпна за непълнолетни. Законът напълно противоречи на европейското законодателство, по-конкретно по отношение на борбата с дискриминацията, основана на сексуална ориентация, има силно хомофобско съдържание и възпрепятства свободата на изразяване на мнение. Той беше осъден от много неправителствени организации, включително Международната асоциация на гейовете и лесбийките (ILGA) и Амнести Интернешънъл, както и от Съвета на Европа. Трябва да предложим на младите хора представата за общество, което е отворено към многообразието и се основава на принципа на уважение към другите, колкото и различни да са те. От своя страна, Европейската комисия, в качеството си на пазител на Договорите, трябва да действа отговорно и да започне процедури за нарушение срещу Литва, ако тя продължи да упорства в решението си. С този вот призоваваме литовските парламентарни представители работят заедно и да отхвърлят този текст, който е сигнал за връщане към минало, които лично аз осъждам.

Jim Higgins, Seán Kelly, Mairead McGuinness и Gay Mitchell (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Това е обяснение на вот от името на делегацията на партията Фине Гейл в Европейския парламент. Членовете на Парламента от Фине Гейл се въздържаха при гласуването относно Литва, тъй като законодателните/съдебните процедури там все още не са приключили. Когато литовската съдебна процедура бъде завършена, тогава може да се разгледа въпросът дали тя противоречи на Договорите за ЕС. Това е обичайната и коректна процедура. Отбелязваме също така, че резолюцията поставя една форма на дискриминация над останалите и сама по себе си е форма на дискриминация.

Filip Kaczmarek (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Гласувах против резолюцията, която може да установи опасен прецедент в Европейския съюз. Според мен съдържанието и предметът ѝ са несъвместими с принципа на субсидиарност. Такъв вид резолюции могат да засилят евроскептицизма, тъй като са доказателство за склонността на ЕС да се намесва във вътрешните работи на държавите-членки на ЕС. Принципът на ненамеса във вътрешните работи на държавите-членки на ЕС не е върховен принцип, но в Литва не се случва нищо, което да ни принуди да действваме. Тези, които искат да видят една по-добра Европа, следва да гласуват против тази резолюция. Това е причината за моето решение. Благодаря ви.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Литовският парламент одобри изменения към Закона за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на публична информация. Този закон цели да предотврати разпространяването на публична информация, „която агитира в полза на хомосексуалните ... връзки“ или която „противоречи на семейните ценности“.

Поради тази причина литовските органи следва да изменят закона или да го отменят, и следва да не приемат измененията към наказателния и административния кодекс, за да гарантират, че законите са съвместими с правата на човека и основните свободи, залегнали в международното и европейското право.

Искането на новия президент на Литва към литовския парламент да преразгледа закона, за да гарантира, че той е в съответствие с конституционните принципи на правовата държава, правната сигурност и правната яснота, и че не противоречи на гаранциите за отворено общество и плуралистична демокрация, беше стъпка в правилната посока.

По тези причини и заради спешната необходимост от преразглеждане на този закон, гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция на Европейския парламент.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах против резолюцията, която установява опасен прецедент с това, че изразените гледни точки не се подчиняват на принципа на субсидиарност, а са форма на намеса в суверенните действия на парламента на държава-членка в момент, когато въпросният закон дори още не е влязъл в сила.

- Предложение за обща резолюция: Кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти (RC-B7-0047/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Одобрих и гласувах в подкрепа на изменение 28 към тази резолюция, което изисква Комисията и държавите-членки незабавно да приемат допълнителни мерки за намеса в сегашното равнище на производство на Общността чрез временно замразяване на увеличението на квотите, за които беше взето решение по време на последните реформи на общата селскостопанска политика,

тъй като това изменение отговаря на интересите на всички португалски млекопроизводители, и най-вече спечели подкрепата на млекопроизводителите на Азорските острови. Затова съжалявам, че изменението не спечели подкрепата на мнозинството от членовете на Европейския парламент.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах в подкрепа на тази обща резолюция, защото, противно на прогнозата на Европейската комисия за съществено увеличение на цените на млечните продукти, пазарът на млякото се влошава драстично, като цените на млякото падат въпреки интервенцията и субсидиите за износ. Икономиките на много държави-членки зависят до голяма степен от земеделието и селското стопанство. За съжаление, сега има голяма разлика между цените, плащани от потребителите за земеделски продукти в супермаркетите, и парите, които производителите получават. Много млекопроизводителни стопанства в ЕС сега са изложени на сериозен риск и са принудени да продават млечни продукти на цени, по-ниски от производствените разходи. Комисията трябва да предприеме адекватни мерки както в краткосрочен, така и в дългосрочен план, за преодоляване на кризата и за спасяване на пазара на мляко и млечни продукти в ЕС. Във връзка с това твърдо подкрепям искането за създаване на Млечен фонд на ЕС за подпомагане на производителите и в подкрепа на инвестициите в земеделските стопанства. Ако искаме да имаме добре работещ пазар на млякото и млечните продукти, трябва да подкрепим инвестициите в модернизацията на земеделските стопанства, дребните производители и младите земеделски стопани. И най-важното, да гарантираме, че земеделските стопани получават справедливи и адекватни цени за продукцията си.

David Casa (PPE), *в писмена форма.* – (EN) През последните 12 месеца се наблюдава влошаване на пазара на млякото и млечните продукти, като цените на млякото паднаха под 21 евроцента за литър, заради което много земеделски стопани нямат друг избор, освен да продават млечни продукти на загуба. Положението е много сериозно и затова гласувах в подкрепа на резолюцията.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (S&D), *в писмена форма.* – (DA) Гласувахме против предложенията за увеличение на селскостопанските помощи за сектора за производство на мляко и млечни продукти. Групата ни гласува твърдо в подкрепа на намаляването на селскостопанските помощи и продължаване на реформата на селскостопанската политика на ЕС. Относно решението по този въпрос, групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент гласува против изменения 16, 17 и 19, защото, въпреки че съдържанието им е благоприятно, тези изменения нямат връзка с въпросното разискване.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция относно кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти, тъй като считам, че са необходими спешни мерки за намиране на изход от сериозната криза, в която секторът се намира, и по-конкретно чрез насърчаване на търсенето, което да позволи възстановяването на пазарния баланс. За съжаление обаче, постигнатият в Парламента компромис не включва временно прекратяване на увеличението на квотите или други мерки за намаляване на производството, което би било много важно с оглед помощта за земеделските стопани за преодоляване на кризата.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Сериозната криза, засягаща сектора за производство на мляко и млечни продукти, ни налага спешно да приемем по-ефективни мерки за подпомагане на производителите, както и да обмислим ползата от премахването на квотите за мляко през 2015 г.

Стабилизирането на пазара на мляко и млечни продукти няма да бъде постигнато само с една или две отделни мерки, като отказ от увеличаване на квотите, чиято цел е да смекчат непосредствените временни последици от кризата. Напротив, трябва да бъдат обмислени средно- и дългосрочни решения и трябва да се оценят причините, поради които този пазар не функционира както трябва, както и най-добрите начини за поддържане на устойчиво производство, без да забравяме правото на потребителите на справедливи цени.

В тази връзка трябва да изтъкна особено уязвимия конкурентен статус на най-отдалечените региони, които до голяма степен зависят от производството на мляко и млечни продукти, като например Азорските острови. Бих искал да изкажа съжаление във връзка с демонстрираната известна нечувствителност от страна на Европейската комисия и, на национално равнище, от лошото управление на този процес от страна на португалското правителство. Способността на нашите лидери да действат и да работят в полза на националните интереси е от особено значение в моменти на криза. За съжаление, случаят не е такъв. От положителна гледна точка, отбелязвам успеха на измененията, на които съм съавтор, които подкрепят увеличаване на плащанията *de minimis*. Това не е идеално решение, но все пак е от полза.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Гласувам в подкрепа на резолюцията, въпреки че тя не стига достатъчно далеч. За да може сега да се стабилизируют цените, трябва спешно да се премахне бонусът

от 2% от годишното увеличение над квотата. Необходимо е системата на квоти за мляко да се запази и след 2015 г. или да бъде заменена с друг регулаторен механизъм. Жизненоважно е производството на мляко да се приспособи към вътрешното търсене в Европа, което да гарантира справедливи цени на производителите. Прозрачността на пазара е от ключово значение и с оглед на това предлагам създаването на европейска обсерватория, която да помага за наблюдението и регулирането на пазара от производството до дистрибуцията.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Приетата резолюция включва положителни мерки, които са необходими в сегашния контекст на тежка криза, засягаща сектора. Затова гласувахме в нейна подкрепа. Това обаче са само единични мерки, които не решават основните проблеми на сектора, особено тези на дребните и средните производители, за които положението вероятно ще се влоши в бъдеще с оглед на обявеното намерение за отмяна на квотите за мляко.

Битката, която млекопроизводителите водят и която прекращава непосредствените им цели – да продадат продукцията си на цени, които гарантират оцеляването им – има и по-широк смисъл и значение, отнасящи се до това към какво селско стопанство се стремим в бъдеще. Неолибералният модел на селско стопанство, който насърчава наводняването на пазара с продукти от държави с по-голям производствен капацитет и насърчава интензивното производство в някои държави и изоставянето на земеделието и продоволствената зависимост в други, трябва да бъде заменен с модел, основаващ се на концепцията за продоволствен суверенитет и сигурност – правото на всяка държава да произвежда по устойчив начин. При този модел жизненоважно значение имат публичните механизми за контролиране на производството – квоти, приспособени към нуждите на всяка държава.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Когато дадена политика подтиква земеделски стопани към самоубийство, когато принуждава хората умишлено да унищожават плодовете на труда си, защото именно това им предлага сегашната политика, тогава е време тази политика да се промени. Либерализирането на селското стопанство като цяло, и в частност на сектора на млякото и млечните продукти, беше истинска катастрофа. Колко пъти трябва да повторим в тази зала, че тъй като изхранва хората и прави селските райони по-привлекателни за хората и ги задържа там, селското стопанство не може да бъде смятано за икономическа дейност като всяка друга? Хранителните продукти не са продукти, с които може да се спекулира на пазарите, откъснати от всяка форма на реалност. Абсурдно е да се насърчава вносът на продукти, които дори не отговарят на критериите за качество, които нашите земеделски стопани трябва да покриват. Скандално е да оставяме земеделските стопани на милостта на млекопреработвателите и хищниците в централните изкупвателни пунктове, които печелят за сметка на производителите и потребителите. Плахите, несигурни предложения в текста нито са достатъчни, нито са изцяло задоволителни, но поне съществуват. Затова гласувахме „за“.

Pascale Gruny (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Състоянието на пазара на мляко и млечни продукти се влоши значително през последните 12 месеца: цените на млякото паднаха с 30% през годината, което е най-резкият спад за последните 20 години. Затова спешно трябва да въведем нови форми на регулиране на европейско равнище, за да гарантираме, че секторът на млякото и млечните продукти не просто зависи от правилата на пазара, а може реално да им бъде равностоен. Сега нестабилността на приходите на производителите не позволява най-доброто отпускане на ресурси, които са жизненоважни за бъдещите инвестиции в сектора. Затова Европейската комисия е длъжна да улесни договорните отношения в рамките на веригата на селскостопанските хранителни продукти, за да балансира отношенията между различните оператори в сектора, да стабилизира пазарите и да избегне пазарните рискове. Тя трябва също да насърчи по-добрата организация в рамките на секторите. Освен това следва да се прецени дали увеличението на квотите за мляко може да има положително въздействие върху производствените цени. Европа трябва да действа още сега. Не можем да чакаме повече. Ако не действаме, рискуваме да видим европейския сектор на млякото и млечните продукти да понася трайни щети, лишавайки уязвимите селски райони от гръбнака на техните икономики.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Стачката на млекопроизводителите се разраства в европейските държави с поразителната гледка на мляко, което се излива по полетата. Европейският парламент заема позиция по проблемите на млекопроизводителите. В този контекст гласувах за създаването на фонд от 600 млн. евро в бюджета, планиран от ЕС за 2010 г. за подпомагане на млекопроизводителите, които в момента преживяват сериозна криза, без прецедент в техния сектор, и се борят със законите на предлагането и търсенето на световния пазар на млякото и млечните продукти.

Заедно с моите колеги социалисти внесохме изменение, призоваващо за временно отменяне на действащите към момента квоти за мляко с цел да се постигне повишение на цените. Трябва също така да приемем циклични мерки, в допълнение към вече предприетите мерки за управление на пазара, тъй като те се оказаха неефективни с оглед на променливостта на цените.

Elisabeth Jeggle (PPE), *в писмена форма.* – (DE) В момента секторът на млякото и млечните продукти преминава през криза от безпрецедентен мащаб: производствените цени паднаха драстично, потребителските цени се покачиха и много земеделски стопанства в ЕС се борят за оцеляването си. Комисията твърде дълго стоя отстрани и наблюдава това развитие. В нашето предложение за резолюция, което се подкрепя от почти всички групи, ясно заявяваме, че взетите през ноември 2008 г. решения във връзка с прегледа на състоянието не са достатъчни за сегашната ситуация. Цялостната селскостопанска реформа, която приехме, е твърде недостатъчна.

След като се промениха основните условия, Комисията трябва да вземе инициативата и да приложи мярка, която да помогне на земеделските стопани в ЕС. В нашата резолюция призоваваме за цялостни мерки: стабилизиране на пазара, насърчаване на продажбите, цялостна програма за мляко в училищата, увеличаване на максималния размер на минималните плащания от 7 500 евро на 15 000 евро за всички области на селскостопанското производство, схема на ранно пенсиониране/схема за обратно изкупуване на квоти, засилване на организациите на производителите, правилно етикетирание на млечните продукти, застраховане на земеделски износ, каквото съществува в САЩ, и, за определени мерки, млечния фонд. С тази резолюция изразяваме готовността си да поемем отговорност за европейското селско стопанство. Затова гласувах в подкрепа на настоящата резолюция.

Marine Le Pen (NI), *в писмена форма.* – (FR) Секторът на млякото и млечните продукти е в опасност. Вече няколко месеца млекопроизводителите произвеждат на загуба, докато цените на млякото не са паднали за потребителите: големите дистрибутори са тези, които се облагодетелстват. Хиляди френски дребни производители са застрашени от фалит. Общата стачка в сектора на млякото и млечните продукти, която е последният опит на производителите да накарат някой да ги чуе, а не да загинат сред общественото безразличие, сега се разпростира из много европейски държави, като съответно застрашава много работни места в други отрасли на сектора на млякото и млечните продукти. Необходимо е спешно да намерим ефективни решения за този ключов сектор на френското и европейското селско стопанство и да направим радикални промени в политиката, тъй като – нека да го кажем направо – именно Европейската комисия, Съветът, Европейският парламент и техният краен либерализъм носят цялата отговорност за тази трагедия. Трябва да предприемем спешни действия: да запазим принципа на квотите и след 2015 г.; да въведем незабавно намаление на тези квоти, за да спрем срива на цените на млякото; да определим цени, съобразени с разходите, които реално имат независимите производители; и да постигнем пълна прозрачност при определянето на цените от големите дистрибутори. Земеделските стопани очакват решителни действия.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Спасихме банките, защото така трябваше. Всички отговорни политици признаха и приеха това.

Сега сме изправени пред ситуация в селскостопанската промишленост, при която трябва да предотвратим застрашаващия земеделските стопани фалит, особено в сектора на млякото и млечните продукти, тъй като цените вече не покриват производствените разходи. Трябва обаче да гарантираме, че производственият ни потенциал е достатъчен за снабдяването на европейските граждани с висококачествени хранителни продукти.

Аз съм от поколение, което преживя купонната система и нуждата да се запасява с храна, за да има какво да яде. Надявам се, че никога няма отново да стигнем дотам. Но тези, които никога не са гладували, не разбират колко е важна за Европа силната обща селскостопанска политика.

Нуждаем се от сигурност на доставките, и то не само в енергийния сектор.

Ще ви помоля да вземете под внимание факта, че ако прекалено много земеделски стопанства в прекалено много региони са принудени да спрат работа, защото не могат или не са готови да предприемат необходимите краткосрочни мерки, за които призоваваме в нашата резолюция, цената, която ЕС и държавите-членки ще трябва да платят, ще е много по-висока от цената за подходящите краткосрочни мерки в рамките на общата селскостопанска политика.

Армията от безработни е достатъчно голяма. Ако оставим земеделските стопанства да се разорят, това би било безотговорно от социална, икономическа и екологична гледна точка.

Надявам се, че предупреждението ни ще бъде взето под внимание.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (ES) Гласувах в подкрепа на предложението за обща резолюция, въпреки че го намирам за незадоволително. Предложението да премахнем схемата на квотите за мляко през 2015 г., а дотогава да увеличаваме квотата с 1 % годишно, на практика ще узакони излишъците, които вече съществуват в някои държави, превишават техните квоти и впоследствие се изнасят на извънредно ниски

цени, сваляйки пазарните цени в много държави под себестойността на производството. Мерките, които Комисията се опитва да приложи, имат за крайна цел дерегулирането и следователно – либерализацията на сектора за производство на мляко и млечни продукти в Европа.

Ние сме абсолютно против тези мерки, тъй като те обслужват интересите на големите предприятия, също както и реформите на общата селскостопанска политика, в ущърб на дребните производители. Подкрепяме мерките за регулиране на сектора за производство на мляко и млечни продукти.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) През последните месеци пазарът на мляко и млечни продукти изпадна в положение, което заплашва съществуването на много млекопроизводители. Цената на техните продукти рязко падна. Малките и средните стопанства понесоха особено тежък удар и трябва да използват резервите си, за да оцелеят. По тази причина са необходими спешни действия от страна на ЕС. По-рано Комисията беше далеч по-колеблива в опитите си да се пребори с кризата, поради което отговорността отчасти е нейна заради решението ѝ да увеличи квотите за доставки.

Затова инициативите на Парламента, повечето от които също са залежали в това предложение за резолюция, са добре дошли повече от всякога. Те включват, на първо място, създаването на Млечен фонд, за който ще бъдат отпуснати 600 млн. евро, мерки за увеличаване на търсенето на мляко и млечни продукти, засилен контрол на качеството и точни изисквания за етикетирането. С оглед на това да подкрепя нашите земеделски стопани, за мен беше предreshen въпросът дали да гласувам в подкрепа на това предложение за резолюция и на мерките, които съдържа.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Предупредителен сигнал: това е същността на нашата резолюция; тя призовава Комисията и Съвета да предприемат спешни мерки, за да намерят начин за излизане от кризата, която се стовари с цялата си тежест върху млекопроизводителите. Вчера в Белгия кризата придоби нови измерения, когато над 2 000 производители изляха 3 милиона литра мляко в Синей. Да се приписва отговорността за това единствено на премахването на квотите е начин да се съкрати разискването. По тази причина се противопоставих на изменение 28, предвиждащо замразяване на квотите, като твърде опростенческо. Основните причини са други: спад в търсенето, ожесточена конкуренция в световен мащаб и преди всичко – неприемливият марж на печалбата на дистрибуторите, който беше критикуван от много сдружения на потребители. Това ме накара да поискам в параграфи 17 и 18, чийто автор съм аз, Комисията да проведе разследване, което да установи дали съществуват картели или не. Доверието в Комисията е заложено на карта. От друга страна, подкрепих изменение 1, което разширява инициативата, подета от 16 държави-членки, и предвижда възстановяване на баланса между различните оператори в сектора. Аз лично подкрепям определянето на минимална цена на млякото във всяка държава.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Очаквайки гласуването на резолюцията относно кризата в сектора за производство на мляко и млечни продукти, внесох и подкрепих някои изменения за краткосрочно регулиране на пазара на мляко и млечни продукти, по-конкретно чрез замразяване на увеличението на квотите или посредством временното им намаляване (от 3% до 5%). Всички тези мерки обаче бяха отхвърлени от Европейския парламент. Производителите са в правото си да очакват от Парламента да предложи за обсъждане радикалните мерки, от които се нуждаят. Въпреки някои позитивни елементи, тази резолюция не отговаря на очакванията им, поради което аз се въздържах при окончателното ѝ гласуване.

- Предложение за обща резолюция: Енергийна сигурност (RC-B7-0040/2009)

Maria da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европа е силно зависима от вноса на енергия. За да намалим енергийната си зависимост, трябва да предприемем действия относно енергийната ефективност, диверсифицирането на източниците на енергия чрез увеличаване на употребата на възобновяеми източници и диверсифицирането на държавите на произход и пренос. Консолидирането на вътрешния енергиен пазар в Европа също е много важно за повишаването на енергийната сигурност. Газопроводите и електропреносните мрежи, покриващи цяла Европа, трябва да се превърнат в приоритет. Във връзка с това два от проектите, включени в плана за икономическо възстановяване, са изключително важни за Португалия: електропреносната мрежа, свързваща Португалия и Испания, която ще помогне за консолидирането на иберийския пазар на електроенергия, и връзката между Испания и Франция, която ще предотврати превръщането на Иберийския полуостров в „енергиен остров“. Призоваваме Комисията и Съвета да положат всички възможни усилия, за да гарантират, че се насърчава разработването на проекти с голям потенциал за производство на възобновяема енергия в държавите от Южна Европа. Обширни части от региона на Алентехо притежават най-големия потенциал за производство на слънчева енергия в цяла Европа, както е видно от картите за разпределението на слънчевото излъчване.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно външните аспекти на енергийната сигурност, защото считам, че създаването на истинска обща политика в областта на енергетиката ще бъде решаващо за гарантиране на сигурността на енергийните доставки в Европейския съюз. Въпреки това добре функциониращият вътрешен енергиен пазар и диверсифицирането на източниците на енергия също ще бъдат изключително важни за предотвратяването на бъдещи кризи и прекъсвания на доставките на енергия. Във връзка с това считам, че увеличаването на инвестициите във възобновяеми източници на енергия и енергийна ефективност следва да бъде ключов елемент на европейската политика.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Енергийната зависимост на Европейския съюз, стратегическата необходимост тя да бъде намалена и заплахите за стабилността на ЕС, породени от подобна уязвимост, са добре известни и широко обсъждани.

В това отношение моята страна страда от степен на зависимост, която силно надвишава средната за Европа, разкрива пълен провал на последните няколко правителства в тази област и поражда значителни опасения от евентуална криза на енергийните пазари.

Предвид трудните взаимоотношения с някои от нашите основни доставчици, ограниченията в разнообразието на енергийните източници и незадоволителността на капацитета ни за доставки, считам, че за всички държави-членки е важно Европейският съюз да действа единно, за да защити общите си интереси и да покаже, че може да ги наложи в контекста на изключително трудните преговори.

Също така считам, че държавите-членки не трябва да бягат от своите отговорности, а следва да вземат решения относно разнообразните групи енергийни проблеми, в рамките на които всички основни алтернативи, включително ядрената, следва да бъдат разгледани, оценени безпристрастно и приложени на практика, ако се окажат полезни, като се даде приоритет на онези, които могат да бъдат реализирани възможно най-ефективно, безопасно и чисто.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Европа няма да е в състояние, поне в краткосрочен план, да се освободи от своята зависимост от държави извън Европа по отношение на доставките на енергия. Вярно е, че за да намалим тези ограничения, е необходимо да диверсифицираме формите на нашата зависимост както от гледна точка на източниците на енергия, така и от гледна точка на държавите доставчици. Ако трябва да бъда честен обаче, не виждам смисъл в това да попадаме в хватката на Турция с ход, който както изглежда е мотивиран по-скоро от неприязън към Русия, отколкото от енергийни интереси. Турция е необходим транзитен пункт за този ваш прословут газопровод „Набуко“, на който редовно се дава приоритет за сметка на други проекти. Това ще осигури на тази държава значителни възможности за оказване на натиск.

Що се отнася до „Дезертек“, тук също не успявам да открия смисъл в това, да станем зависими от нещо, което за момента представлява проект, принадлежащ към една частна инициатива. Всъщност считам, че е противоречие да искаме да водим централизирана енергийна политика под ръководството на Комисията, а в същото време да предоставяме европейския енергиен сектор на частни оператори, предизвиквайки покачване на цените и намаляване на услугите и влияейки неблагоприятно върху енергийния избор. Преди всичко, аз съм на мнение, че енергетиката е твърде важен въпрос, за да допуснем служителите на Комисията да се занимават с него или за да бъде оставен на корисните подбуди на няколко предприятия.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Настоящото предложение за обща резолюция относно външните аспекти на енергийната сигурност съдържа съществени възможности за бъдещата политика на Европа в областта на енергетиката. По-специално, считам значителното нарастване на дела на възобновяемите източници на енергия в настоящия енергиен микс за особено важно и поради това подкрепям и проекта „Дезертек“, планиран от група частни инвеститори.

Това обаче ни най-малко не цели да намали зависимостта на ЕС от отделните държави, от които досега се снабдявахме с изкопаеми горива. Планираният проект „Набуко“ за съжаление няма да допринесе за това, тъй като ще направи ЕС податлив на изнудване във връзка с планираното присъединяване на Турция към ЕС. Предвид прякото влияние на ислямисткия режим в Турция, в настоящия си вариант проектът трябва да бъде отхвърлен. По тази причина, въпреки множеството положителни елементи в него, при окончателното гласуване аз се въздържах от гласуване по този текст като цяло.

Geoffrey Van Orden (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Ние разбираме различните тревоги на редица наши съюзници. От британска гледна точка обаче, усилията да се постигне по-съгласуван подход от страна на Европейския съюз по отношение на енергийната сигурност не изискват нито Договора от Лисабон, нито разширяването на компетентностите на Европейската комисия. Вече разполагаме с достатъчно механизми,

които дават възможност на държавите-членки на ЕС да изразяват единно мнение в отношенията с Русия, стига да искаме това.

Позоваванията на Договора от Лисабон в настоящата резолюция са твърде вредни. Британските консерватори яростно се противопоставят на ратифицирането на този договор и на по-нататъшните опити за политическа интеграция на ЕС. Съжалявам също така, че атомната енергия не е спомената сред устойчивите и многообразни източници на енергия, които ще бъдат необходими през следващите години. Енергийната сигурност е преди всичко отговорност на нашите собствени правителства.

6. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,55 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÁL SCHMITT

Заместник-председател

7. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

8. Положението в Тайван след скорошния тайфун (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно положението в Тайван след скорошния тайфун.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко, позволете ми да изразя съчувствието си към хората в Тайван, които пострадаха от тайфуна „Моракот“ и страдат от последствията от него. Механизмът на Европейската общност за гражданска защита допринесе към общото усилие за подпомагане и показа солидарността на Европа с населението на Тайван.

На 7 август 2009 г. Тайван беше връхлетян от тайфуна „Моракот“, който причини големи наводнения и кални свлачища. Повече от 150 души загинаха, а десетки хиляди бяха принудени да напуснат домовете си. Транспортната инфраструктура, включително пътища и мостове, беше повредена и комуникационните връзки бяха прекъснати. Около 700 000 домове останаха без питейна вода. На 12 август 2009 г. Тайван поиска международна помощ. В отговор на това Европейската комисия приведе в действие механизма на Общността за гражданска защита. Механизмът подпомага и координира държавите-членки при оказването на помощ в натура по време на големи бедствия.

Европейската комисия изпрати в Тайван екип за оценка и координиране, който да оцени потребностите и да съдейства на правителството в неговите усилия за подпомагане. Екипът проведе няколко мисии за оценка в засегнатите райони, споделяйки своите констатации и препоръки с местните органи и с международните партньори. Екипът, сформиран съгласно механизма, подпомогна и доставянето на помощ в натура, като оборудване за пречистване на водата, дарено от Швеция и Полша, което беше предоставено на най-засегнатите области в Тайван.

Бързата доставка на тази помощ даде материален израз на европейската солидарност. Присъствието на европейския екип на място също беше възприето положително. Механизмът на Европейската общност за гражданска защита е очевиден знак за европейската солидарност с държавите в целия свят и аз съм убедена, че той ще продължи да укрепва и да става все по-ефективен.

Природни бедствия могат да засегнат всяка държава в света. Те често нанасят тежки човешки, икономически и природни щети. Поради изменението на климата, много е вероятно в бъдеще да сме изправени пред повече катастрофи. В този смисъл солидарността с други държави, пострадали от бедствие, остава един от стълбовете на европейската политика за управление на бедствия. С нетърпение очаквам да продължим да работим с Европейския парламент, за да сме сигурни, че европейските инструменти за управление на бедствия са подходящи за целта.

Thomas Mann, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, на 8 август Тайван беше разтърсен из основи. Тайфунът „Моракот“ помете острова с необуздана сила и остави след себе си 750 човешки жертви. Хиляди изгубиха имуществото си и големи площи земя бяха опустошени. Щетите възлизат на повече от 2,5 млрд. евро. Възстановяването на тежко пострадалата инфраструктура ще отнеме

месеци. Като знак за нашата солидарност ние, европейците, пожелахме да подкрепим тайванския народ, като му окажем помощ след бедствието.

Г-жо Кунева, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) подкрепя подетите от Европейската комисия инициативи. Необяснимо е, че тайванските посолства бяха инструктирани да отказват всяка чуждестранна помощ. Това предизвика много критики, а на 13 август доведе до така необходимите корекции в напълно несполучливата програма за управление на кризи. Скоро след това министър-председателят Liu Chao-shiuan подаде оставка.

Друга причина за раздразнение беше посещението на Далай Лама в Тайван за няколко дни през септември. Той просто искаше да се помоли за жертвите заедно с оцелелите. Съчувствието винаги е било посланието на възторжено приветстваните изказвания и книги на Далай Лама. Китайското правителство отново шумно протестира и предизвика огромно напрежение. Възмутително е, че Пекин отново превърна един чисто хуманитарен акт на Далай Лама в политически въпрос. Тайван трябва да се запита на чия страна е в действителност. Президентът Ma Ying-jeou позволи на лауреата на Нобелова награда за мир да влезе в държавата едва след сериозни протести от страна на собствения му народ.

Г-жо член на Комисията, ние трябва да засилим диалога си с Тайван по хуманитарните въпроси, но също така и по въпроса за нашите основни ценности. Демокрацията, правата на човека и солидарността са неделими дори в тази нововъзникваща азиатска държава.

Victor Boştinaru, *от името на групата S&D.* – (EN) Г-н председател, преди всичко, позволете ми да изразя искрената си печал по повод огромната трагедия, която сполетя Тайван на 8 август и по-специално за всички хора, убити от невероятната опустошителна мощ на това голямо бедствие.

„Моракот“ беше най-смъртоносният тайфун, връхлил Тайван в последните почти 50 години, който опустоши острова в началото на август и взе около 700 човешки жертви – загинали или в неизвестност, принуди хиляди да се евакуират и погребва стотици селски домове в калните свлачища.

По този повод Китай показва голяма чувствителност, като незабавно изпрати помощ, за да подпомогне тайванските жертви. Не само китайското правителство беше готово да помага на острова, но и частни дружества и организации от различно естество, включително Асоциацията за отношенията между двата бряга на Тайванския проток и Обществото на червения кръст на континента.

Китайският народ също осигури помощ, като организира прояви за набиране на средства за подпомагане на острова след бедствието.

Според последните данни континентален Китай досега е дарил за жертвите на тайфуна около 1 млрд. китайски юана, което се равнява на почти 150 млн. щатски долара. Важна роля в тази ситуация изиграха няколкото стотици сглобяеми къщи, изпратени от Китай в Тайван, за да предоставят покрив за тези, които са изгубили жилищата си.

Искам да подчертая факта, че Европейският съюз, подкрепящ принципа за „единен Китай“, приветства помощта, която Китай предостави на Тайван по този трагичен повод, защото това показва подобряване на отношенията между двете територии, а е ясно, че подобряването на тези отношения може да доведе до по-голяма стабилност в региона.

Мисля също така, и с това приключвам, че предвид мащаба на бедствието, Европейският съюз следва да се възползва от една от своите основни ценности – солидарността – и да предложи на Тайван допълнителна материална и финансова помощ, за да помогнем в мащабната задача по възстановяването.

Charles Tannock, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, опустошението и разрушенията, причинени от тайфуна „Моракот“, за дълго ще останат в съзнанието ни, но много хора в Тайван ще трябва да живеят с последствията от трагедията години наред. Повече от 700 души загубиха живота си, а хиляди други са изправени пред големи разрушения.

Тайванското правителство с президента Ма реагира бързо, като изпрати войници в най-тежко засегнатите населени места и области и поиска помощ от международната общност. Шведското председателство на Европейския съюз и Комисията заслужават поздравления за работата си за привеждането в действие на механизма на Общността за гражданска защита. Сега наистина се надявам, че Комисията ще се ангажира с дългосрочна помощ за Тайван за пълното възстановяване на неговия народ и икономика и за реконструиране на инфраструктурата.

Не се съмнявам, че тайванският народ и правителството на Тайван са благодарни за солидарността и помощта на ЕС. Още повече, като председател на групата в ЕП за приятелство с Тайван, аз очаквам да се запозная с най-новите промени в положението следващия месец, когато ще оглавя делегация от членове на ЕП в Тайван.

В резултат на изменението на климата бедата, сполетяла Тайван, може да стане все по-често срещано явление както в Тайван, така и по света. Ето защо от основно значение е да се даде възможност на Тайван, като остров, уязвим от такива метеорологични явления, и като важна световна икономическа сила, да участва пълноправно и с достойнство в съответните международни организации, не само в тези, свързани с времето и изменението на климата. По-специално, Тайван следва да бъде допуснат да участва в Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата и Световната метеорологична организация.

Както Съветът, така и Комисията сега подкрепят пълноправното участие на Тайван в структурите на ООН и аз се надявам, че те ще се възползват от възможността, която се открива пред Тайван в резултат от това бедствие, за да насърчат включването му в тези структури.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, освен да предложи своето съчувствие и подкрепа за народа на Тайван, бих искал да подчертая навременността на хуманитарните усилия на Европейския съюз в тази трагедия.

Комисията изигра своята роля и много държави-членки изпратиха помощ или екипи от специалисти. Самата Китайска народна република помогна на тайванските органи и това е жест, който аз считам за много важен. Ако ние искаме обаче да предоставим на тайванските органи и на държавите от региона структурна помощ, за да се справят със заплахите от такъв характер в бъдеще, Европейският съюз трябва да подкрепи приемането на Тайван като наблюдател в Световната метеорологична организация и в Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата.

Приемането на Тайван като наблюдател в други международни секторни организации, като Световната търговска организация, вече даде някои добри резултати и в този случай също приемането на Тайван би могло да бъде практическа форма на превенция и в бъдеще би могло да ограничи риска за 23 милиона жители на острова и за региона като цяло.

Astrid Lulling (PPE). – (FR) Г-н председател, Тайван се надига след страшно природно бедствие без прецедент в страната за последните 50 години. Наш дълг е не само да изразим нашата солидарност, но и активно да участваме във възстановяването на опустошените части от острова.

За щастие, след връхлитането на тайфуна „Моракот“ Комисията и Съветът показаха своето желание да помогнат. Сега настоячиво ги призовавам да предоставят конкретната помощ, от която се нуждаят правителството и народът на тази държава, защото трябва да се свърши огромна работа. Подходящите инструменти са налице на равнище Европейски съюз. Те следва да бъдат пълноценно използвани.

Това бедствие още веднъж поставя въпроса, споменат вече от някои мои колеги, за участието на Тайван в различни агенции на ООН. По принцип институциите на ЕС насърчават това, но е крайно време да се предприемат действия за промяна на статуквото. Тайванските органи нямат достъп до метеорологичната информация, показваща колко сериозен е бил тайфунът. Това е неприемливо. От жизненоважно значение е Тайван да се присъедини към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата и така да е в състояние да избегне най-лошото, тъй като няма никакво съмнение, че в бъдеще ще има и други атмосферни депресии.

Аз съм председател на сдружението Тайван – Люксембург и наистина трябва да кажа, че не бива повече да бъдем притискани от изнудването на комунистически Китай по въпроса за нашите отношения с Тайван. Кристално ясната подкрепа на Комисията и на Съвета по този въпрос е изключително важна.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, аз искам да изразя дълбоката си скръб по повод хуманитарната трагедия в Тайван и да кажа, че като Европейски съюз ние трябва да помагаме по всеки възможен начин.

Сега знаем, че 640 души бяха убити от тайфуна „Моракот“, а повече от 192 души са в неизвестност. Едно кално свлачище изтри от картата цяло село и уби стотици хора. Нищо от това обаче не стана случайно. То беше предшествано от продължителна суша, която намали капацитета на почвата да поглъща дъждовете.

Сушата, наводненията и бързото увеличаване на екстремните метеорологични ситуации настъпват все по-често поради изменението на климата. Тайфун се формира в морски райони с температура на повърхността 27 °C. Покачването на температурите значително ще увеличи както броя на тайфуните, така и техния интензитет.

Към днешна дата 1 20 милиона души живеят в области, засегнати от тайфуни. Между 1980 г. и 2000 г. има 250 000 жертви на тайфуни.

Поради всички тези причини сърцата ни трябва да бъдат в Копенхаген, където през декември ще решаваме дали всяка от нашите държави ще защитава отделно своите временни, краткосрочни интереси, или всички заедно ще се борим за планетата, нашия дом, за противодействие на изменението на климата.

Ще спрат ли развитият и развиващият се свят да допринасят за бедствия като това в Тайван? Ако е така, необходими са действия. Трябва да се обвържем с обещанието, че ще поемем необходимите ангажименти за намаляване на вредните емисии, за да предотвратим покачването на температурите с над 2 °C. Също така трябва да бръкнем в джоба си и да осигурим финансова помощ за развиващия се свят, така че той да стане част от решението и да помогне за борбата с изменението на климата.

Ние сме развиващият се свят, причинил изменението на климата. Ние сме тези, които замърсяват, и съгласно принципа „който замърсява, плаща“, който самите ние приехме, трябва да платим. Трябва да платим, като предоставим финансова помощ на развиващите се страни.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, това беше бедствие безпрецедентно по мащаб за Тайван. Голяма е трагедията в планините. Изчезнаха цели села и около хиляда души се считат за загинали или безследно изчезнали. Хиляди оцелели, а може би и повече, засага са настанени във военни лагери. Така Menno Goedhart, върховният представител в Тайван от моята родина – Нидерландия – описва опустошителното въздействие на тайфуна „Моракот“. Преди всичко искам от трибуната на Парламента да изразя съчувствието си към правителството и гражданите на Тайван.

В допълнение към практическата помощ, която Menno Goedhart понастоящем предлага на своите тайвански приятели, и като оценявам направеното от страна на Европа, все пак искам да задам някои въпроси на Комисията относно заздравяването на отношенията между Европа и Тайван. Преди всичко, през следващия месец Комисията ще внесе предложение за облекчаване на визовия режим за тайванските граждани. Обединеното кралство и Ирландия вече дадоха добър пример в това отношение. На второ място, един неотдавнашен европейски доклад много ясно показва, че това ще донесе големи ползи при договарянето на мерки за разширяване на търговията както за Тайван, така и за Европейския съюз. Съгласна ли е Комисията с такова неотложно решение?

И накрая, г-н председател, искам да предложа пълна подкрепа на онези свои колеги, които вече приведоха доводи за прекратяването на неописуемата международна изолация на Тайван. Такава изолация е наистина непоносима, особено когато става дума за живота на хора, където и да са те.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Г-н председател, на 8 август Тайван бе сполетян от хуманитарна катастрофа в огромен мащаб. Инцидентът взе тежка жертви, а икономическите щети бяха безмерни. Сега е време ние да помогнем. Време е да покажем солидарност с гражданите на Тайван. Трябва да покажем състрадание, но освен това трябва да окажем и финансова подкрепа и, както каза членът на Комисията, сега трябва да одобрим инструменти за управление на кризи. Сега трябва да предоставим на тайванците цялата възможна човешка помощ. Искам също така да изразя подкрепата си за идеята за дългосрочна помощ за Тайван, предложена от г-н Tannock, за да постигнем възможно най-добри резултати, а също и да покажем, че и те са човешки същества и преди всичко – наши приятели.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Бих искал да благодаря на члена на Комисията за информацията. Моят въпрос обаче е от малко по-различно естество. Съвсем скоро Тайван беше сполетян от трагедия. Ние обаче добре знаем, че в миналото е имало много подобни бедствия и че още повече ще има в бъдеще. Ето защо искам да задам на члена на Комисията следния въпрос. Има ли Европейският съюз и по-специално Комисията действащи стандартни процедури за справяне с подобни ситуации? Има ли пакет от спешни действия или разпоредби за конкретни държави? Има ли също така дългосрочен план за действие?

Мисля, че ще бъде жалко при такива трагедии да реагираме по различни начини в зависимост от положението в различните държави. Мисля, че както в случая с военните сили, трябва да въведем определени стандартни процедури за кризисни ситуации. Това са моите въпроси към члена на Комисията.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – (NL) Г-н председател, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, както много групи в този Парламент, съчувства на населението на Тайван и ние сме доволни, че Комисията реагира по този начин. Комисията трябва да продължи по този път. Големият проблем обаче, заедно с хуманитарната катастрофа, е разбира се, изолацията на Тайван. Съвсем възможно е да се поддържа принципът за „Единен Китай“ и в същото време да се установят добри работни отношения с Тайван.

Тайван лесно може да поеме своята роля като наблюдател в Световната здравна организация. Същото се отнася и за Световната метеорологична организация и Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата. Всичко това е възможно и не е пречка пред принципа за „Единен Китай“. Съгласен съм с г-н Belder що се отнася до облекчаването на визовия режим, а също и с добрите думи, които каза за г-н Goedhart, нидерландския представител в Тайпе. Следователно, според мен, няма нужда да продължаваме да изолираме Тайван. Става дума за работни отношения.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (EN) Г-н председател, преди всичко, искам да изразя дълбоките си съболезнования на семействата на загиналите от тайфуна „Моракот“.

Жалко е, че стотици загинаха, други изгубиха обичани хора, а още повече бяха ранени.

Както много наблюдатели отбелязаха, броят на жертвите щеше да е по-малък, ако правителството беше реагирало на тайфуна по по-координиран начин. Правителството не успя да предвиди сериозността на тропическата буря, приближаваща към острова. В същото време ние знаем, че Тайван разполага с добре развит високотехнологичен сектор и е един от най-големите производители на GPS системи в света.

Част от отговорността следва да бъде отнесена към факта, че Тайван все още не е член на Световната метеорологична организация (WMO), както вече споменаха някои колеги. Тайван щеше да бъде по-добре предупреден, ако WMO му предоставяше своевременно информация. Ето защо аз съм убедена, че сега е времето отново да поставим въпроса за членството на Тайван в WMO не само по политически, но и по хуманитарни причини.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Г-н председател, г-жо член на Комисията, тайфунът, който връхлетя Тайван, засегна живота на стотици хиляди хора и разруши десетки хиляди жилища. Хуманитарната помощ от Европейския съюз трябва да е безусловна. Целта е да помогнем на жертвите възможно най-бързо.

Европейският съюз е активен донор, който работи с неправителствени организации и със специализираните агенции на ООН за предоставянето на средства за медицинска помощ, логистична подкрепа и възстановяване на опустошените райони. Ще има много въпроси за обсъждане на конференцията в Копенхаген и ние се подготвяме да вземем някои мерки, които имат за цел бъдещо споразумение „пост-Киото“ относно намаляването на замърсяващите емисии. Затова обсъждаме предимно мерки за ограничаване на причините, които водят до изменение на климата.

Искам да призова като част от конференцията в Копенхаген да се обърне особено внимание и върху мерките за адаптиране, тъй като ние ще трябва да продължим да се справяме със силни бури, наводнения, продължително засушаване или горски пожари. Настоятелно призовавам Европейския съюз заедно с помощта за възстановяване да предостави и хуманитарна помощ на Тайван, по-конкретно за неговото население.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, ще отговоря на въпросите по ред.

Най-напред, за помощта, която Комисията предоставя на Тайван за посрещане на непосредствените нужди на населението, което беше основният въпрос на г-н Мамп. Тайван е информиран относно механизма за оценка на потребностите след бедствия на Комисията, но досега не сме получили никакви искания. Ако такова искане постъпи, ще го разгледаме.

След това, за позицията на Комисията относно актуалното състояние на отношенията от двете страни на пролива, което беше въпросът от г-н Boştinaşu. Комисията приветства установяването на приятелски отношения между Китай и Тайван през последната година. Това даде възможност отношенията от двете страни на пролива да се подобрят, напрежението между двете държави да намалее и да се решат двустранни въпроси, като установяването на преки въздушни и морски връзки.

Ние горещо подкрепяме двустранните разисквания между двете страни, които ще позволят по-нататъшен напредък. Приветстваме също така помощта от Китай.

По въпроса за участието на Тайван в Световната метеорологична организация, зададен от г-жа Lulling и г-жа Andrikiienė, а също и от г-н van Baalen и г-н Tannock: в съзвучие с позицията, изразена от Европейския съюз в изявление от септември 2008 г. и политиката на ЕС за „Единен Китай“, Европейската комисия подкрепя, когато това е целесъобразно, пълноправното членство на Тайван в международни организации. Ще продължим да правим това.

По въпросите, зададени от г-жа Lulling и г-н Mann, относно предоставената помощ: чрез механизма на Общността за гражданска защита беше предоставена помощ от Швеция и Полша. Тази помощ беше приета с благодарност, изразена от президента Ма пред председателя на Комисията Барозу.

По въпроса относно посещението на Далай Лама в Тайван след тайфуна, това беше решение на тайванските органи и Европейската комисия няма коментар по него.

По въпроса, поставен от г-н Belder, относно позицията на Комисията за въвеждане на безвизов режим за тайвански граждани, които посещават ЕС: в рамките на преразглеждането на съответното законодателство Комисията разглежда възможността за актуализация на списъка на държавите и субектите, от които може да не се изискват визи при посещения в Европейския съюз и особено на Шенгенското пространство, и в този контекст ще разгледа и случая с Тайван.

По въпроса, зададен от г-н Zemke, относно съществуването на стандартна процедура в случаи на бедствия и как в бъдеще ще действа в такива случаи, Комисията се съсредоточава върху два приоритета: първият е непрекъсната работа по подготовката и реакцията, а вторият е предотвратяване на бедствията.

Първо, считаме за важно да осигурим помощ от ЕС по всяко време. С подкрепата на Парламента през 2008 г. ние стартирахме пилотен проект и действия за подготовка, които да направят ЕС способен за бързо реагиране. Въз основа на този първоначален опит, ако е целесъобразно, Комисията ще представи следващи предложения за развитие на способността на ЕС за бързо реагиране, финансирани с национални ресурси, предвидени за операции на ЕС.

Второ, ние имаме за цел да изградим цялостен подход за превенция на бедствията на равнище ЕС. През февруари 2009 г. Комисията публикува съобщение относно подход на Общността за предотвратяване на природни и причинени от човека бедствия. Бихме се радвали да получим обратна информация от Парламента за това съобщение.

Председател. – Разискването приключи.

9. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (разискване)

9.1. Смъртта на защитници на правата на човека в Русия

Председател. - Внесени са шест предложения за ⁽³⁾ резолюция относно убийствата на защитници на правата на човека в Русия (член 122).

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-н председател, ние наистина би трябвало да си спомним за защитниците на правата на човека, които наскоро бяха убити в Северен Кавказ и да запалим свещ в тяхна памет. Трябва да си спомним за Наталия Естемирова, Зарема Садулаева, Алик Джабраилов и много други, които страдаха и изгубиха живота си, докато защитаваха правата на човека – те заслужават нашата всеобща подкрепа. За съжаление, ние не успяхме да ги подкрепим достатъчно, докато бяха живи.

Тревожно е, че Русия се оказва неспособна да проведе достатъчно енергични криминални разследвания на тези убийства, за да бъдат предадени виновниците на правосъдието. Отбелязах, че Европейският съюз се свърза официално с Русия по този въпрос. Съвсем очевидно е обаче, че нашите усилия не са достатъчни и че ще трябва сериозно да обмислим как можем да накараме принципът на правовата държава да заработи в Русия и как можем да издигнем този проблем на много по-високо ниво в процеса на преговорите за ново споразумение за партньорство и сътрудничество с тази държава.

Трябва също така да помислим как можем да подпомогнем защитниците на правата на човека в Русия по по-добър начин, отколкото го правим сега. Следва да обсъдим дали можем да предложим закрила на тези, които са в опасност, и дали институциите на ЕС могат да организират бързо издаване на визи за тях, така че да могат да избягат от Русия, където те и техният живот са изложени на риск. Според мнението на групата на Зелените/Европейски свободен алианс, важно е Европейският парламент да има център, който да разпространява информация за положението на защитниците на правата на човека, чиито живот е застрашен, и който да се

(3) Вж. протокола.

стреми да им помага в сътрудничество с други институции. Има много, което може да се направи. Анна Политковская веднъж каза, че Западът може да направи толкова много, а прави толкова малко.

(Ръкопляскания)

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, ще използвам малко време, за да изясня позицията на моята група, която не подписа общата декларация и която внесе отделна резолюция.

Първо, бих искала да ви кажа, че ние сме напълно съгласни с общата резолюция що се отнася до Наталия Естемирова, Зарема Садулаева и Алик Джабраилов.

Потресени сме от тези нови убийства, които фактически са само извадка от убийствата на защитници на правата на човека в Чечения.

В нашата резолюция ние призоваваме за съвсем същите неща, както и общата резолюция: осъждаме нападението, призоваваме за разследване и изразяваме нашата загриженост за погизването на правата на човека от военните в Русия.

Нашата позиция се раздалечава по отношение на допълнителните препоръки в общата резолюция относно всички защитници на правата на човека и на положението в Северен Кавказ като цяло. Според нас тези въпроси трябва да се поставят на други места, и аз се ангажирам с това, по-специално в резолюцията, която ще предшества срещата на високо равнище между Европейския съюз и Русия. Ние бихме искали политиката относно защитниците на правата на човека и тяхната закрила да представлява част от тази резолюция, но също и от всички преговори, които ни предстоят с Русия.

И така, бих добавила, че проблемът тук е да правим нещата последователно във времето и в пространството. Това е политически въпрос, който следва да бъде решен политически, а не просто така, между другото, докато се занимаваме със спешни случаи. Ето защо ние решихме да направим това разграничение, но разбира се, по съществото на проблема сме напълно съгласни с другите групи.

Renate Weber, автор. – (RO) Г-н председател, позволете ми да представя няколко факта пред Парламента. Само през януари тази година, адвокатът защитник на правата на човека Станислав Маркелов, който беше представител на убитата журналистка Анна Политковская, беше убит един следобед в центъра на Москва. Във връзка със същия случай, при опита си да го защити журналистката Анастасия Бабурова също беше простреляна и почина.

През юли Наталия Естемирова, известна руска активистка на правозащитна организация и журналистка, беше открита мъртва в Ингушетия, след отвлечането ѝ от въоръжени мъже в съседна Чечения. След по-малко от месец Зарема Садулаева – друга активистка на неправителствена организация – и нейният съпруг бяха отвлечени и убити.

През август беше застрелян журналистът Малик Ахмедиев, малко след излизане от дома му в Дагестан. Шестима видни журналисти, защитници на правата на човека, са мъртви за по-малко от осем месеца.

Тези отвлечения и убийства са само връхната точка на събития, произтичащи от влошаване на положението с правата на човека в Русия, където хора, надигнали свободен глас, сред които юристи, журналисти и други активисти, са изправени пред нарастващо насилие, заплахи и неоправдано преследване.

Нарушаването на правата на човека в Русия и особено в Северен Кавказ не може повече да се пренебрегва. Ние не можем да сме наивни до такава степен, че да вярваме, че свръхсилната Русия, с една от най-силните разузнавателни служби в света, не е в състояние да открие извършителите и да ги предаде на правосъдието.

Всички ние, независимо от политическия ни цвят, трябва да разберем, че безнаказаността на нападенията срещу защитници на правата на човека ще доведе до по-голямо насилие и до растяща култура на беззаконие. Руските органи трябва да гарантират физическата сигурност и свободата на движение и изразяване на защитниците на правата на човека в съответствие с Декларацията на ООН относно защитниците на правата на човека.

Bernd Posselt, автор. – (DE) Г-н председател, предишният най-възрастен член на Парламента Otto von Habsburg някога беше попитан дали съжелява за това, че е член на Европейския парламент, а не император. Той отговори, че не съжелява, защото ако бил император трябвало да се обърне към някой глупак с „Ваше превъзходителство“, но като член на Парламента можел да нарече глупака „глупак“. Когато става въпрос за правата на човека си спомням тази история.

Ние не сме дипломатическо тяло, а политически парламентарен орган. Ние можем да казваме истината. Съществува поговорка, според която „рибата мирише откъм главата“. Въпросът не се състои в това, и аз искам да благодаря на г-жа Weber за толкова ясното ѝ изказване, дали тези инциденти и убийства в Кавказ са случайни или са дело на някаква тъмна сила, а по-скоро в това, че откакто г-н Путин дойде на власт, което се свързва с проблема с Чечения и загадъчните експлозии в жилищни сгради в Москва, там в продължение на години стои кървава диря, която винаги води обратно до Чечения и поражда невинни хора. Тези хора са цивилни граждани и, по-специално, активисти за правата на човека, които, подобно на споменатите – а много от тези хора ние лично познавахме – работят не само за правата на чеченците, но също така и за демократична Русия, за постигане на разбирателство между народите на Чечения и Русия, и за мир в Кавказ. Тези хора са избивани един след друг.

Г-жо De Keyser, ето защо беше необходимо да проведем спешно разискване. Ще станем за смях, ако пред очите ни убият жена, която е получила похвала в Парламента и която ни е посетила в Страсбург заради нейната ангажираност във връзка с правата на човека, а отложим разискването по този въпрос за някоя по-късна дата.

Русия наблюдава внимателно, за да види дали сме в състояние да реагираме незабавно, а ние трябва да реагираме незабавно, като кажем много ясно: сложете край на убийствата, на нарушаването на правата на човека и дайте свобода на Чечения и Русия, но преди всичко, сложете край на системното нарушаване на правата на човека и на убийствата при неизяснени обстоятелства.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), автор. – (PL) Въпросът за нарушаването на правата на човека в Русия е отново в дневния ред на Европейския парламент.

Освен системното преследване на религиозни и етнически малцинства, постоянно се извършват и убийства на активисти за правата на човека. Журналисти и дейци на неправителствени организации в Русия рискуват живота си всеки ден при извършване на тяхната работа. Заплахите, отвлеченията, мъченията, произволните арести и убийствата се превръщат във всекидневие. Фактът, че руските органи не разследват активно тези престъпления, че не са постигнати реални резултати и че извършителите остават на свобода не само доказва пълната неефикасност на действията на органите, но също така и тяхното мълчаливо съгласие и безразличие.

Зачитането на правата на човека следва да бъде основен въпрос в отношенията между Европейския съюз и Русия. Наш дълг е да изискваме от Русия да гарантира, че извършва истински и ефективни разследвания, че извършителите се наказват и че с това се слага край на ужасните убийства.

Cornelia Ernst, автор. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, като нов член на Европейския парламент, нека започна с думите, че въпросите за правата на човека са изключително важни и за моята партия, германската Лява партия, и че ние заклеимяваме всяко нарушаване на правата на човека, независимо от това къде и от кого е извършено. Това няма нищо общо с намеса във вътрешните работи.

В продължение на години аз се чувствам искрено загрижена и обезпокоена от факта, че се избиват активисти в областта на правата на човека, свързани с положението в Чечения. Наталия Естемирова, Станислав Маркелов, Зарема Садулаева – всички те са пример за наистина шокиращи убийства. Затова е важно тук в Парламента да се заемем с този въпрос.

Обезпокоена съм от факта, че случаи като убийството на Анна Политковская не се разследват. Ако процесът бъде подновен, аз най-искрено се надявам извършителите да бъдат открити и заловени, защото в противен случай съществува риск от по-големи кръвопролития, а това ще се възприеме като разрешение за извършване на повече деяния от този вид. Ние просто очакваме да се проведе незабавно и пълно разследване на тези убийства и въпросът да бъде решен без никаква милост, а Русия да не чака повече и сама да поеме борбата за защита на правата на човека. Защитата на правата на човека не трябва по никакъв начин да става причина за смъртта на хора. Аз също така считам, че на предстоящата среща на високо равнище между ЕС и Русия тези въпроси трябва да бъдат разгледани неотложно и то не като странични въпроси, а с цялата публичност и значимост, каквато заслужават.

Лично аз очаквам също така въпросите за правата на човека да бъдат обсъждани честно тук в Парламента. Бих предпочела да не разискваме въпроси като тези в четвъртък следобед и считам, че тази тема следва да ни засяга точно толкова, колкото и ако се отнасяше за предприятия и търговия. Такива въпроси често се определят като второстепенни. Ето кое ние искаме да променим. Това е, което исках да кажа пред вас.

Filip Kaczmarek, от името на групата PPE. – (PL) Г-н председател, в държава с висок процент на престъпност човек би могъл да развие теорията, че случаите на смърт на активисти за правата на човека са случайно стечение на обстоятелствата, защото най-общо казано, в тези държави много хора стават жертва на престъпления. Днес,

на 17 септември, аз трябва да ви напомня за една тъжна годишнина, а именно 70 годишнината от нахлуването на съветските войски в Полша. След нападението те са избили най-малко 21 768 полски граждани. Защо споменавам този факт ли? Защото сега руснаците твърдят, че това било обикновено престъпление, също както и убийствата на активисти за правата на човека са „обикновени престъпления“.

Масштабите, в които се избиват активисти за правата на човека са такива, че би било крайно безотговорно това явление да се обяснява като резултат на „обикновено престъпление“. Теорията, че тези убийства са „случайни“ не работи. Системният им характер означава, че в политическия и социалния климат в Русия има нещо, което причинява честите убийства. Моралната криза в тази държава, тенденцията към омаловажаване на смъртта, дехуманизацията, релативизма и изчезващите ценности са причината, поради която проблемът не се взема сериозно. Считам, че нашата резолюция е добре балансирана и че ще помогне на руснаците да решат този въпрос.

Justas Vincas Paleckis, *от името на групата S&D*. – (LT) Групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент не може да остане безразлична към неотдавнашните убийства на активисти за правата на човека в Русия. Смъртта на Анна Политковская, Наталия Естемирова, Зарема Садулаева, Андрей Кулагин не трябва да е безсмислена. Ние силно осъждаме извършителите на тези варварски деяния и факта, че, за съжаление, в някои региони на Русия цари атмосфера на безнаказаност и политическите убийства не се разследват.

Руският президент Дмитрий Медведев обеща, че извършителите на убийствата ще бъдат открити и наказани. Неговата реакция беше по-силна от тази на предишния президент, но досега това са само думи. Времето ще покаже дали руските органи могат да изпълнят поетите ангажменти, които са така важни за гражданите на държавата и за международната общност. По наше мнение оценката на действията на Русия в Северен Кавказ, съдържаща се в предложената резолюция, надхвърля обхвата на прилагане на резолюцията и затова социалдемократите решиха да приемат свой собствен отделен документ. Социалдемократите са убедени, че положението с правата на човека в Русия бързо ще се подобри, ако се засилят консултациите на ЕС и Русия в областта на правата на човека. Европейският парламент, Държавната дума, организациите за граждански, социални права и за правата на човека в ЕС и Русия трябва да допринесат активно за този процес на консултации. Ние подчертаваме, че защитата на правата на човека следва да се обсъди най-подробно на следващата среща на ръководителите на ЕС и Русия, и този въпрос да се превърне в неразделна част на новото споразумение между ЕС и Русия.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Настоящото разискване и резолюцията на Европейския парламент относно убийствата на активисти за правата на човека в Русия са изключително важни, особено сега, когато до нас достигат една след друга новини за убийствата в Русия на защитниците на правата на човека Наталия Естемирова, Алик Джабраилов, Зарема Садулаева и други. Европейският съюз не може да остане безучастен към бруталните убийства на активисти за правата на човека. В нашите отношения с Русия ние трябва да подчертаем и подчертаваме, че разследванията на тези убийства се проточват прекалено дълго и че като правило завършват, без да се установи кой е виновен. Тази неприемлива практика се превръща в норма в Русия, специално в случая с престъпленията в Чечения, където процъфтява безнаказаността. Една от нашите основни ценности е зачитането на правата на човека, човешкото достойнство и човешкия живот и никакви прагматични интереси не могат да стоят над тези ценности. Аз считам за въпрос на чест руският президент Дмитрий Медведев да гарантира, че се прави всичко възможно за пълното разследване на случаите на отвлечения и убийства на защитници на правата на човека, и за привличане под отговорност на виновните.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, положението с правата на човека в Русия се е променило към по-лошо. Ние призоваваме руските органи да направят всичко възможно, за да гарантират закрила на защитниците на правата на човека. Ние знаем, че липсващият елемент от критична важност е волята да се направи това „всичко“. Това може да бъде направено, тъй като Кремъл упражнява решаващо влияние върху силовите структури и съдебните органи на Русия. По тази причина неуспехът на руската съдебна система да осигури закрила на защитниците на правата на човека води до предположението за съучастничество на режима в посочените престъпления.

Нашето послание днес следва да бъде адресирано до правителствата на държавите-членки на ЕС и до Комисията. Докато Кремъл приема, че безпокойството относно съдбата на защитниците на правата на човека остава на равнище декларации без последствия за икономическите отношения, г-н Путин и г-н Медведев могат да си правят извода, че ЕС не е успял да извлече поуки от бруталното убийство на Анна Политковская.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Ние наистина осъждаме нарушенията на правата на човека в Русия в ден със забележителна символична стойност. Точно преди 70 години, на 17 септември 1939 г., Червената армия в

споразумение с Хитлер окупира една трета от Полша, която в този момент води борба срещу германското нашествие. Силите на Сталин избиват хиляди поляци, а стотици хиляди са отведени в съветските трудови лагери. В Катин хиляди полски офицери са убити по заповед на Сталин. За нас 17 септември ще остане завинаги ден на срама за Русия на Сталин.

Днешна Русия не е достатъчно смела да посрещне ужасяващата истина. Сегашното правителство представя неубедителни оправдания за някогашния им съюз с Хитлер. И до днес Москва отказва да предостави достъп до архивите за Катинското клане.

Историята на много държави съдържа ужасяващи събития. Мярка за зрелостта на дадена нация е нейната способност да се изправи срещу миналото си и да осъди това, което трябва да бъде осъдено в нейната история. Днешна Германия е пример за такова отношение. Само тогава миналото ще престане да бъде бремe за днешна Русия и ще ѝ позволи да се присъедини към общността на свободните и демократични държави с високо вдигната глава. Едва тогава Русия ще може веднъж завинаги да отхвърли воденичния камък на сталинското си минало, увиснал на шията ѝ, и да спре да води битка срещу собствените си граждани, които днес рискуват живота си в защита на основните свободи и права на човека.

Ние почитаме паметта на жертвите на тези убийства. Ще помним всички вас.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Добър ден, госпожи и господа. Убийството на Наталия Естемирова породило голяма тъга във всички нас в Парламента, тъй като ние разбрахме за отвлечането ѝ в деня, в който се събрахме тук за пръв път, и само няколко часа по-късно научихме за нейното убийство. Тази новина не може да не развълнува всеки човек, на което и място да се намира в света. Както вече каза моята колега г-жа Ernst, аз категорично считам, че навсякъде левицата трябва да защитава правата на човека и техните защитници, независимо от това в коя държава се намират.

Тези яростни атаки и нападения срещу активисти за правата на човека в Русия доведоха до много тревожни последствия. Те действат като заплаха и със сигурност са изключително травмиращи за всички, които искат да защитават правата на човека в Русия. Следователно те са първият пласт в една офанзива, която по-късно ще доведе до влошаване на цялостното положение на правата на човека, а да не говорим за правата на човека на самите активисти.

Затова последствията от тези убийства са непредвидими и тревожни. Без бързо и ефективно съдебно разследване и без гаранция за сигурността на активистите за правата на човека положението може да стане всъщност изключително тревожно. Ето защо аз посрещам с огромно удовлетворение гласуването в подкрепа на тази резолюция и последващите призови към руските органи за закрила на активистите за правата на човека.

Аз съм от Португалия, от другия край на Европа, и следващата седмица заминавам в Русия. Всъщност утре отивам в руското посолство, за да си взема визата. Считам, че отношенията между Европейския съюз и Русия са от огромно значение и че Европа дължи много на Русия. Първото нещо, което Европа дължи на Русия, е искреност и яснота в защитата на свободите и права на човека на нашите руски съграждани в Европа.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Г-н председател, Вашият език е толкова красив, че реших да се опитам да Ви благодаря на унгарски: *köszönöm*. Г-н Tavares, искам да отговоря на Вашите коментари. Работата в подкрепа на правата на човека не е грижа само на левицата. Тя засяга също и нас, които сме в център-дясно, и нека се надяваме, че това ще насърчава нашето сътрудничество. Г-жа Ernst спомена нещо, което е абсолютно вярно. Ние обсъждаме този въпрос, докато повечето членове на Парламента по време на това заседание вече са на път за дома, а ние трябва да работим заедно, за да направим този въпрос политически приоритет.

Някога бях член на комисията по външни работи, а когато беше създадена подкомисията по правата на човека, станах и неин член. Когато внасях изменения, понякога ги представях на комисията по външни работи и моите колеги ме питаха защо все още внасям измененията в областта на правата на човека там, при положение че за това имахме подкомисия по правата на човека. Тогава смятах, че нещо не е наред, след като нашата подкомисия ставаше гето или правата на човека се превръщаха в област за действие на такава структура. Нека работим заедно, за да не позволяваме такова нещо да се случи с правата на човека.

Кристиан Вигенин (S&D). - Г-н Председател, г-жо Комисар, бях провокиран от изказването на г-н Posselt. Искам да подчертая, че постиженията на г-жа De Keyser в областта на защитата на човешките права не могат да бъдат поставени под въпрос в една подобна дискусия. Тя се е доказала като един много важен човек в този парламент, който работи по тази тема.

В никакъв случай не позволявам и не смятам, че е редно да поставяме под въпрос ангажмента на Групата на социалистите и демократите по отношение защитата на човешките права, защото ние го правихме и тогава,

когато Вашата група, г-н Posselt, се опитваше да омаловажи престъпленията в Гуантанамо и отношението на американските военни към затворниците в Ирак.

По отношение на човешките права в Русия, да, има сериозен проблем, ние разбираме този проблем и нашата резолюция, която предлагаме, е достатъчно твърда и остра. Ние смятаме, обаче, че този парламент трябва да се концентрира върху въпросите и не всеки път да прави един дълъг списък от проблеми в отношенията с Русия, когато след това те не предизвикват никакъв ефект там.

В тази връзка, това което ние правим е още през следващата седмица да изпратим делегация на Групата на социалистите за разговори в Москва, където този конкретен въпрос ще бъде поставен. Недейте да използвате спешни случаи като този за защита на човешките права, за да правите дълъг списък от проблеми. Не в това е смисълът на днешната дискусия.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Аз искам да изразя своята тъга и дълбокото си безпокойство във връзка със събитията, които се случиха в Руската федерация през юни тази година. Разтърсен съм от бруталните убийства на руски активисти като Наталия Естемирова и Андрей Кулагин, които дадоха своята подкрепа за правата на човека, и други, които се застъпиха за истината и справедливостта. Трябва да се положат всички усилия, за да може извършителите да бъдат задържани и наказани. Приветствам и подкрепям мерките, които трябва да бъдат взети, за решаване на проблема с тези убийства.

През август 2008 г. също имаше нарушаване на международни споразумения, когато по време на конфликта между Русия и Грузия руски въоръжени сили нападнаха населени райони, без да защитят гражданското население от нарушаване на правата му от страна на въоръжените бойци от Южна Осетия на територия, която фактически е под контрола на Русия. Руското правителство трябва ясно да заяви, че няма да толерира нарушения на правата на човека.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, в Русия се развива култура на престъпна безнаказаност по отношение на малтретирането на активисти за правата на човека. Журналисти, които се осмеляват да оспорят официалната позиция във връзка с обстановката, са подложени на тормоз, етнически малцинства страдат неимоверно от насилствени престъпления – проблем, който изглежда остава нерешен. Участниците в кампании за постигане на по-големи свободи в най-добрия случай са пренебрегвани, а в най-лошия – насилствено заставени да замълчат.

Трудно е да се разбере откъде точно идва заплахата за защитниците на правата на човека в Русия, но ние непрекъснато сме свидетели на жестоко и безнаказано малтретиране и на апатично отношение от страна на съдебните органи.

Русия е свикнала с лавирането на Европейския съюз. Това става ясно от начина, по който Съюзът реагира на тормоза, наложен от Русия над Украйна или от нападението на Русия и окупацията на суверенна грузинска територия миналото лято.

Очевидно е, че зад добрите отношения на ЕС с Русия стоят жизненоважни въпроси, но ние не можем да позволим тези въпроси да заличат нашето задължение да говорим ясно за основните свободи и споделените общи европейски ценности, свободи и ценности, каквито на самите руснаци следва да се даде възможност да споделят в пълен мир и сигурност.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Аз се занимавам професионално със защита на правата на човека в продължение на 25 години. Ето защо, особено като юрист, изпитвам дълбоко съчувствие, когато си мисля за мои колеги, загубили живота си във връзка с тази чудесна професия. Аз искам също така да изразя моето искрено съчувствие към техните семейства и любими хора.

Кой е правилният начин на действие в такъв момент? Да се отправи призив за провеждане на незабавно, пълно разследване от съответните държавни агенции. Бих искала този Парламент да има увереността и моралната сила да го направи. Аз обаче се страхувам, че въпросът не се състои в това. Защо ли? Защото такива искания се отправят само към държави извън Европейския съюз. Нещата обаче стоят различно, когато става въпрос за грубо нарушаване на правата на човека в държава-членка на Европейския съюз, какъвто е случаят с моята страна, Унгария, където се погавриха с участниците в няколко хиляден митинг за отбелязване на годишнината от революцията от 1956 г. и борбата за свобода, организиран от партията на човека, под чието председателство се провежда настоящата сесия, заместник-председателя Pal Schmitt. Парламентът не е провел никакво разследване на този случай и на кризисното положение, което продължава оттогава.

Страхувам се, че докато това не се случи и докато някой, който е бил член на правителството, дало разрешение да се стреля по хората, може да бъде заместник-председател на парламентарната комисия по граждански

свободи, правосъдие и вътрешни работи, ние не можем да изпитваме истинска увереност и морална сила в друга държава, да изискваме извършването на такъв вид разследване в държава извън Европейския съюз. Ето защо аз искам от вас да предложите и изискате незабавно разследване на нарушенията на правата на човека в Унгария. Благодаря.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Първо искам да кажа, че съм разочарован от факта, че когато се обсъждаше кризата в сектор млекопроизводство, Парламентът беше пълен, а сега, когато се провежда разискване относно правата на човека, ми се струва, че в парламентарната зала не са останали повече от 40 от нас. Жалко, че е така. Не казвам, че кризата в млекопроизводството не е важна, но проблем като правата на човека е от първостепенно политическо значение за всеки от нас.

Искам също така да кажа, че намирам за абсолютно неприемлив факта, че тази година, когато много държави в Централна и Източна Европа празнуват двадесетата годишнина от рухването на комунизма, което е добре известно, сила, намираща се съвсем близо до нас, която е създала тези комунистически режими, демонстрира такова безразличие към престъпления, извършени срещу активисти за правата на човека. Считаю, че всеки един от нас трябва ясно да потвърди скъсването с тоталитаризма.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, днешното разискване относно положението на защитниците на правата на човека в Русия е навременно и много подходящо. Неотдавнашната вълна на насилие срещу защитници на правата на човека насочи вниманието към големите опасности, които те преодоляват в хода на тяхната работа. Много от тях платиха най-високата цена за това, че извадиха наяве нарушения на правата на човека. Ние отдаваме почит на всички, които загубиха живота си, и на онези, които продължават да работят в такава обстановка.

Най-много насилие срещу защитници на правата на човека се извършва в района на Северен Кавказ, на фона на растяща нестабилност. Комисията познава много от тях. Те са високо уважавани партньори в изпълнението на проекти в областта на правата на човека. Невинни цивилни граждани, служители от правоприлагащите органи и държавни служители загубиха живота си в продължаващата в региона борба.

Насилието срещу защитниците на правата на човека не се ограничава само до Северен Кавказ. Съобщава се за активисти, юристи, независими журналисти в цялата Руска федерация, които са изправени пред насилие, тормоз и заплахи. Европейският съюз трябва да продължава да говори открито срещу това насилие и да настоява Русия да поддържа поетите от нея ангажменти като член на Обединените нации, на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и на Съвета на Европа.

От решаващо значение е нападенията и насилствената смърт на активисти на гражданското общество да бъдат правилно разследвани, а извършителите – бързо откривани и наказвани. Атмосферата на страх и безнаказаност може да се разсее само чрез ефективно и законно съдебно преследване за тези убийства.

Президентът Медведев говори открито срещу това, което той определя като ширещ се в Русия „правен nihilизъм“. Европейският съюз има готовност да подкрепи продължаващата реформа на съдебната система в Русия. Европейският съюз високо оценява възможността, която има да обсъди своята загриженост относно правата на човека с руските органи. Ние приветстваме по-откритата позиция на президента Медведев по отношение на разговорите с ЕС по тези въпроси.

Следващата среща на високо равнище между ЕС и Русия е още една възможност за продължаване на тези разговори. Тя трябва да бъде допълнена с обмен между експерти. Редовните консултации на ЕС с Русия в областта на правата на човека предлагат възможност за разширяване на обхвата на обсъжданията и кръга на партньорите, с които обсъждаме въпросите в областта на правата на човека.

Сигурността на защитниците на правата на човека трябва да бъде грижа от първостепенно значение. Ние настойчиво призоваваме руските органи да положат всички усилия да гарантират, че хората, които работят за осветляване на проблема относно нарушенията на правата на човека, могат да вършат това без страх от насилие и заплахи.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

9.2. Казахстан: случаят Евгений Жовтис

Председател. - Внесени са пет предложения ⁽⁴⁾ за резолюция относно случая Евгений Жовтис в

Казахстан (член 122).

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-н председател, искам да направя последен коментар по разискването, което току-що проведохме, и да кажа, че като председател на подкомисията по правата на човека, аз неотдавна изпратих писмо до Съвета на председателите на комисии с искане за изтегляне напред на тези разисквания, така че да има пълна посещаемост в Парламента и Съветът да играе по-голяма роля в обсъждането. Надявам се, че моите колеги от различните групи ще обсъдят този въпрос с председателите на техните групи, тъй като авторитетът на Парламента постоянно се руши, защото присъствието всеки път е малобройно.

А сега нека се върнем на случая Жовтис. Казахстан е важна държава в Централна Азия, която следващата година ще поеме председателството на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа. Затова не е не е без значение как се осъждат престъпленията в държава, която ще бъде начело на демократичните стремежи на всички държави в един огромен район в Европа. Ние следва съответно да насочим вниманието си към случая със защитника на правата на човека Евгений Жовтис. Той беше признат за виновен по обвинение в убийство при много съмнителни обстоятелства и беше осъден на четири години лишаване от свобода на място за полагане на поправителен труд, тъй като през юли тази година е блъснал с автомобила си пешеходец, който е загинал.

Ние трябва да вземем под внимание факта, че ОССЕ изпитва тревога относно това дали няма вероятност процедурата, на която е бил подложен г-н Жовтис, да е в нарушение на правото на справедлив процес, което е гарантирано в конституцията на Казахстан. Европейският парламент също така трябва да продължи това разискване със Съвета и Комисията, така че те да могат да повдигнат въпроса за този случай и да изискат справедлив процес.

Г-н председател, Европейският парламент може да упражнява силно влияние върху степента, в която държавите от Централна Азия приемат принципа на правовата държава, като води официална документация за тези случаи, а делото срещу Евгений Жовтис несъмнено е един от тях.

Justas Vincas Paleckis, автор. – (LT) С наближаване на времето, когато ще поеме председателството на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, Казахстан, за съжаление, се отдалечава от ангажиментите си за привеждане в съответствие с европейските стандарти. Като подчертава неоправдано своя уникален и специален характер, тази държава показва незачитане на препоръките на ОССЕ относно избирателните закони и свободата на печата. Непрекъснатото нарушаване на правата на човека и прякото преследване на защитници на правата на човека пораждат все повече съмнения относно това, доколко е уместно тази държава да оглави организация, която се бори за прилагане на демократичните принципи. Ние настоятелно призоваваме Астана да постигне конкретен напредък в областта на демократизацията, защитата на правата на човека, принципите на правовата държава и свободата на печата. Законите на Казахстан, които се основават на международното право, трябва да се прилагат правилно и прозрачно в правните производства срещу активистите за правата на човека Евгений Жовтис, Езергепов и Дуванов. Ние трябва да се надяваме и да изискваме решенията на съда да бъдат безпристрастни, а участието на лишени от свобода активисти в движението за правата на човека да не влияе върху присъдата. Ние настоятелно призоваваме Съвета да повдигне въпроса за случаите с тези защитници на правата на човека в рамките на следващия кръг от диалога ЕС–Казахстан по въпросите на правата на човека, насрочен за октомври. Призоваваме Европейската комисия да засили помощта за Казахстан, тъй като държавата се подготвя да поеме председателството на ОССЕ, за да гарантира, че тази важна международна организация няма да бъде компрометирана.

Renate Weber, автор. – (EN) Г-н председател, на първо място, искам да изразя моето съчувствие към семейството на жертвите от автомобилната катастрофа, в която е бил замесен г-н Евгений Жовтис. За съжаление, случила се е човешка трагедия, в която един човек е загубил живота си. Едновременно с това Ви моля да ми позволите да изразя тревогата си във връзка с настоящото положение на г-н Евгений Жовтис.

Безспорно всеки, който извърши престъпление, трябва да приеме, че ще бъдат приложени правни санкции, без да се прави никаква разлика, и като виден адвокат защитник на правата на човека г-н Жовтис знае това по-добре от всеки друг. Едновременно с това обаче ние искаме да се уверим, че казахстанските органи не

(4) Вж. протокола.

използват тази зловеща ситуация, за да накажат г-н Жовтис за нещо друго, освен за автомобилното произшествие, в което е участвал. Г-н Жовтис не трябва да бъде наказван за дейността си в областта на правата на човека и за силно критичното му отношение към казахстанското правителство.

Ето защо аз считам за изключително важно казахстанските съдебни органи да проведат незабавно повторно цялостно и справедливо разследване на обстоятелствата около инцидента при пълно зачитане на прозрачността и принципа на правовата държава и съответно да преразгледат обвинението и присъдата на г-н Жовтис.

Elisabeth Jeggle, автор. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да започна с това, че моята група беше малко изненадана да види съдебната оценка на една драматична автомобилна катастрофа в дневния ред под формата на спешна резолюция относно въпроси в областта на правата на човека.

Затова за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) е важно да се уверим, че не се иска по принцип оспорване на решенията, взети от независим съд, освен ако не говорим за очевидно показан процес, който не съответства на никакви принципи на правото. Ние вече видяхме това в Иран. Тук трябва да се направи ясно разграничение. Доколкото ни е известно, ключовият елемент на всеки демократичен ред е независимата съдебна система. След като случаят е такъв, ние първо трябва да вземем под внимание издаденото решение.

Ние следва да признаем факта, че в автомобилна катастрофа е бил убит човек – това трябва да ни натъжава и ние наистина сме натъжени – но и също така, че е бил приложен съдебен контрол. Фактът, че Евгений Жовтис, известен активист за граждански права, е замесен в този случай, привлече вниманието на света и породил бърза реакция, в резултат на което ние днес обсъждаме случая.

Групата PPE признава усилията и напредъка на Казахстан по пътя към демокрацията и спазването на принципите на правовата държава. Ние искаме да уверим Казахстан в нашата изрична подкрепа и насърчаваме държавата да продължава решително по този път. Що се отнася до конкретния случай, призоваваме казахстанските органи в техен собствен интерес да предоставят на обществеността възможно най-много информация и да представят тяхното становище относно тези събития, както и да осигурят възможност за справедливо обжалване или провеждане на процедура за преразглеждане на делото срещу г-н Жовтис, при спазване на принципите на правовата държава.

Казахстан ще поеме председателството на ОССЕ. Това ще бъде доста голямо предизвикателство.

Struan Stevenson, от името на групата ECR. – (EN) Г-н председател, трябва да се съглася с г-жа Jeggle. Аз съм крайно изненадан от факта, че пред целия Парламент тук в Страсбург, ние провеждаме спешно разискване относно пътнотранспортно произшествие в Казахстан, макар и да е произшествие, при което е убит трагично човек, като шофьорът на автомобила се оказва активист за правата на човека, когото съдът своевременно осъжда на четири години лишаване от свобода – дори в затвор с по-свободен режим, който с езика на резолюцията изведнъж се превръща в „трудов лагер“. Страхувам се, че внасянето на такъв въпрос в Парламента наистина уронва репутацията му, а това означава, че добрата работа, която се опитваме да вършим в областта на правата на човека, се обезценява, след като започваме да говорим за пътнотранспортни произшествия.

Сериозно ли намеждаме, че казахстанското правителство е хвърлило гражданин под колелата на автомобила на активист за правата на човека? Наистина ли намеждаме, че присъдата е прекалено сурова за човек, осъден за убийство? Ние не можем да продължаваме да клеветим държава като Казахстан само заради политически мотиви, да поставяме на изпитание и да уронваме нейната репутация, преди да поеме председателството на ОССЕ следващата година. Зад този въпрос стои политическа мотивация и е срамно, че е в дневния ред. Надявам се, че Парламентът ще отхвърли тези резолюции и ще подкрепи измененията.

Janusz Wojciechowski (ECR). - (PL) Г-н председател, аз изпитвам съмнения подобни на тези на оратора преди мен, г-н Stevenson. Казахстан е важна държава. Тя полага големи усилия по отношение на напредъка по пътя към демокрацията. Разбира се, в момента тя не е модел за демократични свободи, но положението с гражданските права в тази държава, а аз съм запознат малко с Казахстан, тъй като съм я посещавал по редица поводи, е значително по-добро, отколкото в съседните държави в региона и за щастие тя няма проблеми като тези, които съществуват в Русия, например, и които току-що обсъждахме.

Споделям мнението на г-н Stevenson, че Европейският парламент не следва да използва целия си авторитет, за да изложи позицията си по единично съдебно дело за трагичен случай. Може би в този случай е необходимо известно изясняване, но със сигурност не и резолюция на Европейския парламент. Това ще подкопае стойността на резолюцията, а хората ще спрат да се вслушват в гласа на Европейския парламент, ако вниманието му се отклонява от случаи, които не заслужават общо разискване или парламентарна резолюция.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Г-н председател, Казахстан играе важна роля в Централна Азия, както икономическа, така и по отношение на политиката на сигурност, а и сътрудничеството на тази държава с Европейския съюз се развива. Беше радостно да се чуе как министърът на външните работи на Казахстан Марат Тажин обеща миналата година, в очакване на възлагане на председателството на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, и отново през май тази година, подобряване на положението с правата на човека в държавата. Независимо от насоченото към нея внимание на международната общественост обаче, там се упражнява строг контрол върху медиите и има ниски стандарти на свобода на религията. Освен това ние чуваме за няколко случая на произволни арести на активисти за права на човека.

Присъдата, издадена за активиста за правата на човека Евгений Жовтис, също предизвиква учудване и в интерес на правителството на Казахстан, предвид предстоящия му мандат за председателството на ОССЕ, е да разсее съмненията във всяко едно отношение, а случаят несъмнено е такъв. Надяваме се, че положението ще се оправи и очакваме с нетърпение да видим как тези въпроси се изясняват.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Г-н председател, искам първо да кажа, че се радвам отново да видя тук г-жа Nautala. Тя обаче не беше тук в продължение на няколко години, а през това време Съветът е присъствал тук следобедите в четвъртък. Чешкото и германското председателство присъстваха тук в четвъртък. Считам, че не следва да местим разискването, тъй като не можем да свършим цялата работа в сряда. Затова ние трябва да бъдем тук и да заставим Съвета също да бъде тук следобедите в четвъртък. Това е решението, а не сбиване на целия дневен ред в сряда.

Това всъщност е много труден случай. Въпреки това, точно защото все още нямаме пълно доверие на правителството на Казахстан по отношение на спазването на принципите на правовата държава, ние трябва да настояваме за обективно разследване на случая. В това отношение аз напълно подкрепям г-жа Jeggle. Ето защо подписахме резолюцията. Този въпрос трябва да се разследва обективно, без нищо да се прикрива или замаскира.

Меглена Кунева, член на Комисията. - (EN) Г-н председател, Комисията наблюдава с тревога съобщенията за процедурни нарушения по време на съдебния процес срещу казахстанския защитник на правата на човека, г-н Евгений Жовтис, който беше обвинен в убийство вследствие на фатално пътнотранспортно произшествие. Както знаете, казахстанските органи отхвърлиха твърденията, че съдебното решение срещу г-н Жовтис е политически мотивирано.

Комисията изцяло подкрепя изявлението, направено от председателството на ЕС по повод на този случай на заседанието на Постоянния съвет на ОССЕ, проведено на 10 септември. Като се има предвид сериозността на предполагаемите пропуски в разследванията и съдебния процес, ние призоваваме Казахстан, която е следващият председател на ОССЕ, да гарантира, че обжалването се извършва при пълно спазване на националното право и международните стандарти. Комисията ще продължи да следи внимателно случая.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискванията.

9.3. Сирия: случаят Моханад ал-Хасани

Председател. - Внесени са шест предложения за резолюция⁽⁵⁾ относно Сирия:

случаят Моханад ал-Хасани (член 122).

Franziska Katharina Brantner, автор. - (EN) Г-н председател, искам да представя случая с Моханад ал-Хасани. Той е хвърлен в затвора, защото защитава правата на човека на своите сънародници в Сирия.

Той играе много важна роля, защото е наблюдавал всички съдебни процеси във Върховния държавен съд по сигурността и редовно е правил оценка на условията на живот на задържаните в Сирия. Сега той самият е задържан и хвърлен в затвора.

Що се отнася до Сирия, ние искаме тя да изпълни своите задължения и следователно да спазва Международния пакт за граждански и политически права и Конвенцията на ООН против изтезанията, по които Сирия всъщност е страна; призоваваме Сирия да прекрати политиката си на тормоз срещу защитниците на правата на човека

(5) Вж. протокола.

и техните семейства и да освободи от затвора защитниците на правата на човека, политическите затворници и радетелите за мир.

Ние също така отправяме искане относно ЕС. По отношение на подписването на споразумение за асоцииране, ние, Зелените и Европейският свободен алианс, предложихме да се приеме пътна карта преди подписването на споразумението за асоцииране, която да определя нашите цели относно подобренията, които следва да се направят в областта на правата на човека.

Международното право поставя редица задължения, които държавите следва да спазват. Наша отговорност е също така, и по-специално на целия Европейски съюз, да гарантираме, че тяхното спазване ще бъде вписано в споразумението за асоцииране като начин за по-нататъшното им изпълнение.

Ние ще работим в тази насока. Благодаря ви за вашата подкрепа за резолюцията.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, признавам, че съм объркана и доста тъжна и разочарована.

Объркана съм, защото през последните две години Сирия несъмнено е постигнала голям напредък в областта на международните отношения. Тя се присъедини към Средиземноморския съюз. По различни поводи държавата действа като посредник в трудни международни ситуации, включително при неотдавнашния случай с арестуването на млада францужойка в Иран. Ще кажа, че фактът, че споразумението за асоцииране, което още не е подписано, г-жо Brantner, но това може да стане много скоро, отново е на дневен ред, е същевременно много положителен знак.

Истина е, че в областта на вътрешните отношения в Сирия също се случиха някои много положителни събития. Сирийците приеха 1,5 милиона иракски бежанци и се грижат за тях. Те са с високо образователно равнище и имат свобода на религията, което е важно. Въпреки това обаче, по отношение на политическата свобода и политическия плюрализъм не е постигнат абсолютно никакъв напредък. За мое огромно съжаление, ние продължаваме да сме свидетели на репресиране и хвърляне в затвора на активисти и защитници на правата на човека, и през последните години се намесихме при няколко случая, за да отправим искане за освобождаване на политически затворници.

При два случая успяхме да постигнем освобождаване. В сирийските затвори обаче все още има хора като д-р al-Labwani, д-р al-Bunni, а сега и г-н ал-Хасани. Ето защо аз искам да отправя послание към Сирия: ние сме тук и искаме да помогнем на Сирия да се освободи от изолацията, в която беше поставена в един момент.

Ние считаме, че Сирия е важна фигура на международната сцена, особено заради мира в Близкия Изток. Въпреки това ви молим, заради вашия собствен имидж, а аз считам, че вие сте достатъчно силни, за да разрешите политически плюрализъм и присъствието на защитници на правата на човека във вашата държава, освободете политическите затворници и, както казахме, молим ви да спазвате Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание!

Това е в интерес на самата Сирия и на мира по целия свят, и особено на мира в Близкия Изток.

Renate Weber, автор. – (EN) Г-н председател, Моханад ал-Хасани е друг защитник на правата на човека, който е задържан произволно от сирийските органи. Той е още един сирийски политически затворник, чиято единствена вина е било желанието му да защити правото на хората на свобода на изразяване, правото им да участват в политическа дейност и правото им на справедлив съдебен процес.

На него му беше забранено да пътува повече от пет години. Разговорите по служебния му телефон и писмата по електронната му поща бяха под постоянно наблюдение от страна на сирийските сили за сигурност. След седмици на засилващ се тормоз заради ролята му при наблюдаване на практиките на Върховния държавен съд по сигурността на Сирия, той накрая беше арестуван от сирийската държавна сигурност и по-късно обвинен в няколко престъпления, като всички те се отнасят до неговото право на свобода на словото.

По въпроса за произволното задържане, нека не забравяме г-н al-Labwani, виден защитник на правата на човека, който беше осъден на 12 години затвор за това, което Работната група на ООН по неправомерното запържане счита за „мирно изразяване на неговите политически възгледи“.

Сирийското правителство трябва да освободи незабавно г-н ал-Хасани, г-н al-Labwani и другите политически затворници и да гарантира безусловно тяхната физическа и психологическа неприкосновеност при всички обстоятелства. Сирийските органи трябва да сложат край на всички форми на тормоз над сирийските защитници

на правата на човека и активисти на гражданското общество в съответствие с клаузите на Декларацията на ООН за защитниците на правата на човека от 1998 г.

Charles Tannock, автор. – (EN) Г-н председател, Сирия е важна държава в Близкия Изток и играе съществена роля за отслабването на способността на Иран да подкрепя терористични действия чрез своите пълномощници Хизбула и Хамас срещу Израел. Сирия също така има навика да подбужда вълнения в Ливан, който все още не счита за напълно суверенен, а попадащ в нейната сфера на влияние.

Освен това Сирия е държава със светски режим. Всъщност, тя сега е единствената останала част от някога силната партия Баас, която управляваше и Ирак, така че области като правата на жените там са развити. Въпреки това, като цяло тя си остава брутална еднопартийна диктатура.

Задържането на Моханад ал-Хасани като водещ защитник на правата на човека е много тревожно. Ако Сирия наистина иска ние да подкрепим споразумението за асоциирането ѝ с ЕС, тя следва, ако обича, да освободи незабавно г-н ал-Хасани и да прекрати преследването на защитници на правата на човека като него.

Eija-Riitta Korhola, автор. – (FI) Г-н председател, радвам се, че имаме куража точно сега да поставим в центъра на вниманието положението с правата на човека в Сирия. В момента се слагат последните шрихи на Споразумението за асоцииране между ЕС и Сирия в рамките на евро-средиземноморското сътрудничество и тъй като подкрепата на правата на човека и демокрацията са основни стълбове на сътрудничеството, аз считам, че ЕС може да отправи по-настойчив призив за подобрения в тази област.

Не е достатъчно сътрудничеството да бъде насочено само към подобряване на икономическото положение. Както чухме, водещият сирийски адвокат за правата на човека Моханад ал-Хасани е бил хвърлен в затвора в края на юли без провеждане на истински съдебен процес, като му е повдигнато обвинение в накръняване на националните чувства и разпространяване на неверни новини. Този случай не е първият по рода си. За последен път Парламентът се намеси в подобен случай през 2007 г. Kamal Abwani, чиято кауза защитавахме тогава, все още е в затвора, въпреки че през март разследващ екип на ООН стигна до заключението, че арестът му е бил произволен.

Сирия трябва да извърви дълъг път, докато стигне до свободата на словото и на сдружаването. Работата на неправителствените организации в държавата е много несигурна и затова такава практически не съществува. Ще бъде много жалко, ако ние в Европейския съюз нямаме куража да поставим ясни критерии за основата на сътрудничеството със Сирия. По мое мнение, преди да продължим със споразумението за асоцииране между ЕС и Сирия, върху нас тежи задължението да отправим искане за освобождаване на политическите затворници и за спазване на международните споразумения за правата на човека.

Правата на човека в света не са просто множество отделни елементи. Те представляват тъкан, в която всяка една нишка оказва въздействие върху всички останали, и ако ние толерираме равнодушието и се правим, че не забелязваме, това не след дълго ще подкопае нашите собствени права тук. Наше важно задължение е да се грижим за тях и да гарантираме, че те се прилагат винаги и навсякъде. Това е единственият начин, по който можем да направим живота на човека смислен.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, от името на групата S&D. – (PL) През юли г-н Моханад ал-Хасани – един от най-изтъкнатите сирийски активисти за правата на човека, беше арестуван. По време на съдебен процес, проведен при закрити врата, до който на адвокатите не беше предоставен достъп, той беше осъден за накръняване на националните чувства и разпространяване на неверни новини. Преди това той по различни поводи вече е бил разпитван във връзка с неговата дейност в областта на правата на човека и усилията му да защитава хора, арестувани по политически причини. На него също така му е отказано правото да напуска държавата. Г-н Моханад ал-Хасани е участвал в наблюдението на съдебните процедури на Върховния държавен съд по сигурността, тъй като според „Human Rights Watch“, условията, при които се провеждат тези процедури, не отговарят на международните стандарти.

Ние сме обезпокоени от репресиите над активистите за правата на човека в Сирия, особено като се има предвид липсата на напредък от страна на сирийските органи в областта на правата на човека. Ние трябва да настояваме Сирия да спазва Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Предвид съществуващите политически, икономически и културни връзки между Сирия и Европейския съюз, и важната роля, която тази държава играе по отношение на поддържането на стабилността в Близкия Изток, аз съм сигурна, че Сирия може да постигне напредък в тази област, като по този начин ще допринесе също така и за демократизацията на целия регион.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, това предложение за резолюция е абсолютно правилно в основата си, тъй като наш дълг е, разбира се, особено предвид планираното споразумение за асоцииране, да изложим ясно нашите виждания, включително относно закрилата на семейството, роднините и съратниците на Моханад ал-Хасани, и също така да настояваме за изискванията, съдържащи се в член 2 от споразумението, най-малкото защото ние, европейците, знаем от болезнените събития в нашето минало какво означава потъпкване на правата на човека. Само преди две десетилетия в Централна и Югоизточна Европа рухна комунистическият терористичен режим.

Във връзка с това обаче аз искам да отправя предупреждението да не се правим, че не забелязваме, ако в Турция, която е в същия регион като Сирия, правата на човека не се зачитат по начина, по който би следвало. Това е още по-важно, като се има предвид, че Турция, която е кандидатка за присъединяване към ЕС, има значителни недостатъци в областите правораздаване, наказателна система, защита на малцинствата и религиозните свободи, дори ако един изпълнен с предубеденост доклад на Комисията, за която се твърди че е независима, или докладът на Ахтисаари създава различно впечатление.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, аз считам, че ние определено следва да бъдем много критични по отношение на положението с правата на човека в Сирия, която е диктаторска и полицейска държава. Г-н ал-Хасани трябва да бъде освободен.

Въпреки това обаче, ние трябва да обърнем внимание на факта, че президентът Асад, който става все по-открит и отваря и страната си, а също и неговият баща, като мюсюлмани алевити подкрепят, например, съвместното съществуване на мюсюлмани и християни по такъв начин, че водачът на сирийските християни кардинал Дауд ми каза, че християните в Сирия се чувстват по-сигурни, отколкото в Ирак, която е защитавана от западни войски.

Ето защо ние следва да правим разграничение в нашите отношения със Сирия, от една страна, като осъждаме нарушенията на правата на човека, а от друга, като не се отказваме и не спираме подкрепата си за държавата по пътя към сближаване и отвореност. Разбира се, ние следва да бъдем критични, но също така следва да признаем, че там се заражда нещо, което трябва да насърчим.

Меглена Кунева, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията споделя тревогите на Европейския парламент по отношение на положението с правата на човека в Сирия. Нашата оценка е, че през последните месеци положението се е влошило и в страната има повече произволни задържания, тормоз над защитници на правата на човека и забрани за пътуване.

Арестът от 28 август на г-н Моханад ал-Хасани, известен адвокат, председател на Сирийската правозащитна организация и член на Адвокатската колегия на Дамаск в продължение на 15 години, е най-пресният случай. Г-н Моханад ал-Хасани е защитник на правата на човека и би могло да се предположи, че арестът му е политически мотивиран.

Европейският съюз вече изрази своите тревоги пред сирийските органи. Сирия трябва да спазва международните си задължения, и по-специално Всеобщата декларация за правата на човека и Международния пакт за граждански и политически права, по които Сирия е държава страна. Комисията, чрез своята делегация в Дамаск, заедно с посолствата на държавите-членки обсъждат въпроса за това, как по-ефективно и ефикасно да действат за закрила на защитниците на правата на човека. Очевидно е, че ние трябва да продължим с призивите си за действия за закрила на защитниците на правата на човека и да гарантираме наблюдението на съдебни процеси във Върховния държавен съд по сигурността. Ние трябва да продължим да подкрепяме гражданското общество с помощта на нашите инструменти като недържавните участници и бюджетните линии за Европейския инструмент за демокрация и права на човека и да даваме морална подкрепа на семействата.

Въпреки че са важни, тези действия не са достатъчни. Считаме, че ЕС щеше да има по-силни инструменти за влияние върху Сирия, ако споразумението за асоцииране беше подписано. Радвам се, че Председателството възнамерява да го подпише в следващите седмици. С това споразумение ние ще установим постоянен диалог за консултиране по тези въпроси и за постигане на по-добри резултати.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в края на разискванията.

10. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

10.1. Смъртта на защитници на правата на човека в Русия (гласуване)

– След гласуването.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Много съжалявам, г-н председател, искам само да се отбележи в протокола, че гласувах от друго място погрешка. Моето място е 107, а аз гласувах от 67, с други думи с картата на друг член на Парламента. Като оставим това настрана, аз гласувах в подкрепа. Просто седнах погрешно на мястото на друг член на Парламента, чиято карта беше поставена, и гласувах с неговата карта, което е в нарушение на нашия Правилник, така че Ви моля да се впише в протокола, че гласувам в подкрепа на предложението и че вотът на моя колега е невалиден.

Председател. – Благодаря Ви. Това ще бъде отбелязано в протокола.

10.2. Казахстан: случаят Евгений Жовтис (гласуване)

10.3. Сирия: случаят Моханад ал-Хасани (гласуване)

11. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

12. Състав на комисиите и делегациите: вж. протокола

13. Решения относно някои документи: вж. протокола

14. Трансфер на бюджетни кредити: вж. протокола

15. Внесени документи: вж. протокола

16. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

17. График на следващите заседания: вж. протокола

18. Прекъсване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се закрива в 16,45 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Съвета на Европейския съюз носи пълна отговорност за тези отговори)

Въпрос № 10, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0282/09)

Относно: Насърчаване на мира в Близкия Изток

Може ли Европейският съвет да направи изявление относно инициативите, които той предприема с цел подпомагане на мира и помириението между народите на Палестина и Израел?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Както се посочва в заключенията на председателството от срещата на Европейския съвет през юни 2009 г., мирният процес в Близкия Изток продължава да е основен приоритет за Европейския съюз през 2009 г. На същата среща бяха одобрени и заключенията на Съвета по външни отношения, приети на заседанието му на 15 юни 2009 г.

Съветът запазва ангажираността си с решението за две държави при независима, демократична, неразделена и жизнеспособна палестинска държава, включваща Западния бряг и Газа, съществуваша в мир и сигурност редом с държавата Израел. Това е необходима стъпка към по-устойчив и спокоен Близък Изток

Силно приветстваме ангажимента на администрацията на САЩ да действа енергично за решението за две държави и сме готови да работим активно със Съединените щати и останалите членове на Четворката за постигането на тази цел.

ЕС също е готов да допринесе значително за договореностите след края на конфликта, чиято цел е да гарантират устойчивостта на мирните споразумения, включително чрез регионални договорености, като например Европейската политика за съседство (ЕПС) и Съюза за Средиземноморието. Имаме готовност по-специално да развием допълнително отношенията си с палестинската власт в контекста на ЕПС. Ще подкрепим изграждането на палестинска държава и ще продължим да сътрудничим за постигането на допълнителен напредък при възстановяване на законността и реда. Оказването на подкрепа в областта на гражданската полиция и правосъдие ще продължи да бъде във фокуса на усилията ни.

Цялостното уреждане на арабско-израелския конфликт изисква регионален подход с измерения в областта на политиката, сигурността и икономиката. Чрез многобройните си споразумения с партньори в региона ЕС се намира в уникалното положение да работи по основните въпроси на регионалното развитие. Въз основа на по-нататъшното развитие на събитията на място ще направим внимателна оценка на начина, по който нашите политики и програми могат да насърчат конкретни и скорошни резултати по пътя към цялостно уреждане на конфликта.

*
* *

Въпрос № 11, внесен от Georgios Toussas (H-0284/09)

Относно: Престъпната политика, провеждана срещу палестинския народ, продължава

Неотдавна започнатата варварска война от страна на Израел срещу палестинския народ, разширяването на колонии, „стената на срама“, която разделя Източен Йерусалим и Западния бряг, и продължаването на убийственото ембарго по ивицата Газа влошават още повече ужасяващите условия на живот на палестинския народ. С политиката си за „нов Близък Изток“ ЕС и САЩ предоставят покритие на израелското варварство. Недопустимо е Народният фронт за освобождение на Палестина (НФОП), който се бори за правата на палестинския народ, да бъде вписан в списъка на т.нар. „терористични организации“ въз основа на неоснователни и измислени твърдения.

Съветът осъжда ли разделящата стена на срама, колонизирането от страна на Израел на палестински територии и продължаващото ембарго в ивицата Газа? Признава ли неотменимото право на палестинския народ да

създаде на териториите, получени през 1967 г., независима и обединена Палестинска държава със столица Източен Йерусалим, суверенна в територията и границите си? Възнамерява ли да извади Народния фронт за освобождение на Палестина от списъка на т.нар. терористични организации и да премахне целия този списък?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

В отговор на въпроса на уважаемия член на Европейския парламент Съветът би желал да припомни своите официални изявления, че въпреки че признава правото на Израел да защити своите граждани, изграждането на преграда в окупираните палестински територии противоречи на международното право.

Съветът също така настойчиво призова правителството на Израел незабавно да прекрати дейностите по заселване, включително в Източен Йерусалим и включително естественото разрастване на селищата, и да демонтира всички предни постове, построени от март 2001 г. насам. Съветът отново изтъкна, че селищата са незаконни съгласно международното право и представляват пречка за мира. Също така според пътната карта Израел е задължен да спре всички дейности по заселване, включително естественото разрастване на съществуващите селища, и да демонтира всички предни постове, построени от март 2001 г. насам.

Съветът е изразил своята загриженост и по отношение на ситуацията в Газа и неколкратно призова за незабавно и безусловно осигуряване на достъп до хуманитарна помощ, търговски стоки и лица по посока към и от Газа, без което безпрепятственото доставяне на хуманитарна помощ, възстановяването и икономическото съживяване не биха били възможни.

Съветът би желал също да увери уважаемия член на ЕП в своята твърда ангажираност с решението за две държави при независима, демократична, неразделена и жизнеспособна палестинска държава, съществуваща в мир и сигурност редом с държавата Израел. ЕС няма да признае промени на границите от преди 1967 г. освен онези, които са одобрени от двете страни. Действително намирането на решение за две държави на израело-палестинския конфликт и постигането на устойчив мир в Близкия Изток е една от основните цели на общата външна политика и политика на сигурност на Европейския съюз.

Съставянето на списък на терористичните организации е една от няколко мерки, които Европейският съюз прие с оглед на изпълнението на Резолюция 1373 на Съвета за сигурност на ООН от 2001 г., като част от широкомащабната стратегия за борба с тероризма, и по-специално с финансирането на тероризма.

Включването на НФОП се основава на обективни критерии. Както всички лица, групи и организации в списъка, НФОП е осведомен за причините за неговото включване.

Съветът преразглежда списъка редовно и най-малко веднъж на всеки шест месеца. При последния преглед Съветът прие, че основанията за включването на НФОП в списъка остават валидни и затова реши да запази групировката в списъка, който беше приет на 15 юни.

*
* *

Въпрос № 12, внесен от Jim Higgins (H-0286/09)

Относно: Загриженост относно Иран/Ирак

Загрижен ли е Съветът от факта, че полицейските сили на Ирак са навлезли в лагера Ашраф и че многобройни бежанци са били убити и ранени, че 36 задържани в момента са под арест и провеждат гладна стачка и иракските власти са пренебрегнали разпорежданията за тяхното освобождаване, и счита ли Съветът, че наскоро проведените избори в Иран са проведени по прозрачен и демократичен начин? Смята ли Съветът, че следва да бъдат проведени нови избори, които да бъдат наблюдавани съвместно от Организацията на обединените нации и Европейския съюз, и в случай на отказ да бъдат проведени такива избори, следва ли да бъдат наложени санкции?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Съветът следи много внимателно събитията в Ирак и използва всяка възможност, за да подчертае значението на зачитането на правата на човека при нашите контакти с иракските органи.

Съветът обсъди последните събития във връзка с президентските избори в Иран и отбеляза резултата, който беше обявен от Избирателната комисия на Иран, а също и изразената от няколко кандидати загриженост по повод провеждането на изборите. Това е въпрос, който иранските органи трябва да разгледат и разследват.

Съветът изрази сериозна загриженост относно уличното насилие и прекомерното използване на сила срещу мирни демонстранти. От съществено значение е стремежите на иранския народ да бъдат постигнати чрез мирни средства и свободата на словото да бъде зачитана.

*
* *

Въпрос № 13, внесен от Athanasios Pafilis (H-0287/09)

Относно: Криминализиране на комунистическата идеология в Литва

На 9 юни литовският парламент одобри първоначално изменения на Наказателния кодекс, в съответствие с които се наказват с лишаване от свобода за срок до три години „пропагандирането, отричането или оневинавяването на извършения от комунизма и фашизма геноцид“, а също така и „публичните клевети по адрес на членовете на движението за освобождение на Литва, което за периода 1944–1953 г. е водило борба срещу съветската окупация“. Тези разпоредби целят да укрепят и с наказателноправни мерки фалшификацията на историята, исторически неоправданото поставяне на знак на равенство между комунизма и фашизма. Налагат признаването на фашистите, сътрудничили с нацистите в Литва, които са отговорни за престъпления срещу човечеството. Обявяват комунистическата идеология за престъпна, възпрепятстват и наказват с лишаване от свобода свободата на словото и различните разбирания за историята.

Каква е позицията на Съвета по отношение на възстановяването — и най-вече посредством налагането на наказателни санкции срещу инакомислещите — на фашизма и на нацизма, на забраната на свободата на словото и на обявяването на комунистическата идеология за престъпна в редица държави-членки на ЕС, и по-специално в Балтийските държави, в които комунистическите партии са забранени, а техните кадри, наред с други антифашисти-демократи, са подложени на преследвания?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Съветът няма позиция по отношение на споменатия от уважаемия колега законодателен акт. Повдигнатият въпрос не се разглежда и в никой от приетите от Съвета правни инструменти, тъй като той е от вътрешната компетентност на държавите-членки.

Във връзка с това обаче бих искал да спомена първия ден за възпоминание на жертвите на тоталитарни и авторитарни режими, на който имах честта да присъствам на 23 август тази година. Денят беше отбелязан в цяла Европа по инициатива на Европейския парламент и на Съвета на Европа, за да бъде почетена паметта на милионите хора, загинали в името на нацизма и комунизма.

Денят за възпоминание също така е отличен момент за почитане на всички смели хора, които продължават да рискуват живота си, за да се борят срещу диктатурата и потисничеството, за свободата и демокрацията в съседните нам страни и в други части на света.

Правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава са ценности от основно значение за Европейския съюз и неговите държави-членки. Бих искал също така да спомена впечатляващата работа, извършена от Европейския парламент в подкрепа на движенията за демокрация и защитниците на правата на човека в тоталитарни държави по света.

Като се има предвид ангажимента на Съюза към нашите общи ценности, не е нужно да се посочва, че всички законодателни актове, приети от държавите-членки, се очаква да бъдат в съответствие с първичното и вторично законодателство на Съюза и Общността, а също така и с Хартата на основните права.

*
* *

Въпрос № 14, внесен от Tadeusz Zwiefka (H-0290/09)

Относно: Резултат от второто заседание на подкомитета ЕС-Египет относно „Политически въпроси: права на човека и демокрация — международни и регионални въпроси“, проведено на 7–8 юли 2009 г. във връзка с „Al-Manar TV“

Излъчването на програмата на обявения извън закона терористичен канал „Al-Manar TV“ в Европа от египетския доставчик на сателитни услуги Nilesat продължава да бъде в разрез с Плана за действие ЕС–Египет и представлява заплаха за сигурността в Европа под формата на процес на радикализация. В отговора на Комисията на въпрос H-0011/09 беше заявено, че съвместният подкомитет по политически въпроси с Египет е „подходящият механизъм“, чрез който да се повдигне въпросът за излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat. Беше ли включил Съветът въпроса относно излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat в дневния ред на второто заседание на подкомитета ЕС–Египет относно „Политически въпроси: права на човека и демокрация — международни и регионални въпроси“, проведено на 7–8 юли 2009 г.? Би ли могъл Съветът да посочи какви ангажменти бяха поети от Египет за прекратяване на излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Благодаря на уважаемия колега за въпроса относно египетския доставчик на сателитни услуги Nilesat, чийто предавания на ливанската „Al-Manar TV“ могат да достигнат до територията на Европейския съюз. Съветът разбира загрижеността на уважаемия колега, че някои от излъчваните от телевизията материали може да подбуждат омраза.

За постигането на трайно подобрене по въпросите на ксенофобията, нетолерантността и сектантската омраза няма по-добър метод от диалога. Затова е обнадеждаващо, че повече от 80 страни, сред които Египет, Ливан, държави от Персийския залив и повечето държави-членки на ЕС, се присъединиха към Алианса на цивилизациите на ООН, чиято основна мисия е да предотвратява конфликти, дължащи се на предразсъдъци и културни или религиозни заблуди. Няколко програми на Алианса на цивилизациите на ООН поставят фокус върху медийната грамотност и етика.

Затова Съветът смята, че диалогът с Египет е най-ефективният начин за насърчаване на напредъка на египетското правителство в областта на правата на човека. Този диалог се осъществява чрез институционалната структура от подкомитета и политически диалог и дава възможност за обмен на мнения по редица въпроси.

Съветът вече разгледа конкретните проблеми, поставени от уважаемия колега, в изявлението си във връзка с 5-ото заседание на Съвета за асоцииране ЕС–Египет, в което се посочва, че „ЕС насърчава Египет да продължи да полага усилия в борбата с дискриминацията на всякакво основание и за насърчаване на толерантност по въпросите, свързани с културата, религията и убежденията, както и малцинствата. Във връзка с това ЕС е загрижен за дискриминационното съдържание на някои предавания на телевизионния канал „Al-Manar“, който се разпространява от египетския сателит Nilesat. ЕС осъжда всякакво пропагандиране на национална, расова или религиозна омраза, което съставлява подбуждане към дискриминация, враждебност или насилие.“

Въпросът за излъчването на „Al-Manar TV“ беше повдигнат в подкомитета по политически въпроси ЕС–Египет, чиято втора среща се състоя в Кайро на 7 и 8 юли 2009 г., в рамките на въпросите, свързани с борбата срещу расизма, ксенофобията и нетърпимостта, включително поетото в План за действие ЕС–Египет задължение за „укрепване на ролята на медиите в борбата срещу ксенофобията и дискриминацията на основата на религиозна вяра или култура“ и насърчаване на медиите „да поемат своите отговорности в това отношение“.

Египет се въздържа да даде отговор, обосновавайки се, че „Al-Manar“ представлява отделен случай. Той също така не предложи ангажмент за решаването на случая. Реакцията на Египет обаче не трябва да бъде пречка за продължаването на диалога. Уважаемият колега може да бъде уверен, че Съветът ще продължи да отделя специално внимание на този въпрос и е готов да го повдигне по друг повод в рамките на редовния политически диалог ЕС–Египет.

*
* *

Въпрос № 15, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0292/09)**Относно: Положението в Пакистан**

Понастоящем в Пакистан официално управлява цивилно правителство. Съветът счита ли, че цивилното правителство контролира напълно положението в Пакистан, или Съветът е на мнение, че така, както и в миналото, в действителност пакистанската армия е на власт в тази страна?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Общите избори през февруари 2008 г. върнаха демокрацията в Пакистан. Съветът признава това като голям напредък за страната. Укрепването на демокрацията и стабилността остава основна цел на ЕС в сътрудничеството с Пакистан.

Разбира се, контролирането на въоръжените сили от цивилното правителство на Пакистан е необходимо условие за функционирането на демокрацията. Избраните правителства винаги трябва да поддържат пълна прозрачност и да упражняват контрол над военните обекти. Това е залегнало в основата на политиката на ЕС.

Процесът на демократизация в Пакистан все още е в ранен етап. ЕС, заедно с останалата част от международната общност, трябва да продължи да подкрепя правителството в усилията му да укрепи демократичните институции и структури. Първата среща на високо равнище ЕС–Пакистан, която се състоя на 17 юни 2009 г., беше важна стъпка към изграждането на силно партньорство между ЕС и Пакистан, подкрепящо демократичното, цивилно управление в страната. ЕС ще използва стратегическия диалог с Пакистан, за да продължи да подпомага тази цел.

*
* *

Въпрос № 16, внесен от Hans-Peter Martin (H-0295/09)**Относно: Инициатива на шведското председателство на Съвета за по-голяма прозрачност**

В Решение на Съвета от 15 септември 2006 г. за приемане на Правилник за дейността на Съвета (ОВ L285 от 16 октомври 2006 г., стр. 47) Европейският съвет заявява, че е важно „да се даде пряка възможност на гражданите да получат повече информация относно дейността на Европейския съюз и най-вече чрез повече откритост и прозрачност“ и че това е „особено важно, когато Съветът приема законодателни актове в рамките на процедурата за съвместно вземане на решения“.

При оценка на протоколите от заседанията на Съвета е видно, че общественото разглеждане на точките от дневния ред на заседанията във всички състави на Съвета (с изключение на „Образование, младеж и култура“ и „Земеделие и рибарство“) дори е намаляло през 2008 г. в сравнение с 2007 г. Така през 2008 г. в Съвета в състав министри на околната среда е проведено обществено разглеждане само на 4 от 33 точки от дневния ред, като това означава двучифрено намаление в сравнение с 2007 г. В също така важния Съвет по общи въпроси и външни отношения през 2008 г. е проведено обществено разглеждане само на една от 130 точки от дневния ред.

В кои области шведското председателство на Съвета планира конкретни инициативи, за да приложи решението на Съвета от 15 септември и известната шведска традиция за прозрачност?

Застъпва ли се шведското председателство на Съвета за това заседанията на Европейския съвет, включително обичайните работни закуски, обеда и вечерта на равнище Съвет, да станат достъпни за обществеността?

Какви конкретни инициативи ще предприеме шведското председателство на Съвета, с цел да се провежда обществено разглеждане на точките от дневния ред на заседанията на Съвета?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Председателството би желало да припомни, че изменението на член 8 от Правилника за дейността на Съвета, на което уважаемият колега се позовава в своя въпрос, доведе до значително увеличаване на броя на обществените разисквания през последните три години в сравнение с предходния четиригодишен период, когато достъпът до процеса на вземане на решения на Съвета се регулираше от принципите, установени от Европейския съвет в Севиля (т. нар. „Севилски процес“).

Така от 1 юли 2006 г. в открити заседания на Съвета на министерско равнище са разгледани общо 788 теми. Увеличението е особено голямо по отношение на законодателните точки „Б“: Общият брой на законодателните точки „Б“, които са разгледани публично от Съвета от 1 юли 2006 г. насам, е два пъти по-голям в сравнение с периода юли 2002 г. – юни 2006 г. Освен това през периода юли 2006 г. – юни 2009 г. са се провели общо 128 обществени разисквания, в това число 118 разисквания по важни въпроси, засягащи интересите на Европейския съюз и неговите граждани, докато проведените такива разисквания през предходния период са само 33.

Имайки предвид това, председателството би желало да припомни, че броят на точките, включени в дневния ред на Съвета за обществено обсъждане или разискване, може да варира през различните години, по-специално в зависимост от броя на точките, които трябва да бъдат разгледани и/или приети от Съвета през дадена година съгласно процедурата на съвместно вземане на решения.

Така през 2007 г. в дневния ред на Съвета за обществено обсъждане са били включени общо 153 точки по процедурата за съвместно вземане на решения, докато съответното число за съвместно вземане на решение за 2008 г. е било 229. До момента през 2009 г. Съветът е разгледал в открито заседание 148 точки за съвместно вземане на решение.

Броят на проведените обществени разисквания в съответствие с член 8, параграф 3 от Правилника за дейността на Съвета се различава и в зависимост от това колко въпроса са определени от всяко председателство като подходящи за обществено разискване.

Що се отнася до заседанията на Европейския съвет, следва да се припомни, че правилата за прозрачност не се прилагат по отношение на Европейския съвет.

Шведското председателство споделя възгледите на уважаемия колега относно важността на по-голямата прозрачност в работата на Европейския съюз. Това е много съществена част от работата за засилване на доверието на гражданите в ЕС и в нашите общи институции.

От своя страна председателството възнамерява да изпълни изцяло съответните разпоредби за прозрачност, залегнали в член 8, параграфи 1–4 от Правилника за дейността на Съвета. По принцип всички разисквания на

законодателни актове, които трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата на съвместно вземане на решение, ще бъдат открити за обществеността, както предвижда Правилника за дейността на Съвета.

Успоредно с това Съветът ще продължи предприетите след юли 2006 г. усилия с оглед на по-нататъшното подобряване на качеството на отразяване в интернет на откритите заседания на Съвета. Тази услуга, която редовно се осъвременява и усъвършенства, предлага достъп на живо, а при поискване и до публични разисквания, както и до други обществени събития.

В качествено отношение прякото видеопредаване от Съвета има за цел да гарантира, че потребителите имат лесен и съдържателен достъп до разискванията, които са от интерес за тях.

Освен това след създаването на EbS+ („Европа по сателит“) към края на 2008 г. вече е налице по-голямо пространство за предаване на обществените разисквания на Съвета.

Договорът от Лисабон поставя по-голям акцент върху откритостта и прозрачността и се надяваме, че това ще допринесе както Съветът, така и другите институции да постигнат напредък в работата си за повече прозрачност. Освен това, ако и когато Договорът от Лисабон влезе в сила, Съветът системно ще заседава публично, когато разглежда проекти на законодателни актове и когато гласува тези проекти, независимо от приложимата законодателна процедура.

*

* *

Въпрос № 17, внесен от Czesław Adam Siekierski (H-0298/09)**Относно: Програма за разпределение на храни сред най-нуждаещите се в Общността**

През март тази година Европейският парламент прие доклад за специално подпомагане на най-нуждаещите се лица в Общността под формата на програма за безплатно разпределение на храни. Бях убеден, че фактът, че Парламентът прие това становище с решително мнозинство, ще убеди председателството на Съюза, което по онова време се изпълняваше от Чехия, да възобнови разискванията и да постигне рационален компромис в Съвета. За съжаление моите надежди се оказаха напразни. Безпокои ме фактът, че също така Швеция, която понастоящем председателства работата на Съвета, не споменава изобщо за подновяване на работата над този проект, въпреки че не съществуват никакви противоположания. Съветът възнамерява ли да поднови разискванията по тази толкова важна за милиони наши граждани програма?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

От 1987 г. законодателството на Общността разрешава предоставянето на храна от интервенционни складове на благотворителни организации с оглед на тяхното разпределяне в полза на най-нуждаещите се хора в Общността.

През 2008 г. Комисията направи предложение законодателството да бъде преразгледано поради повишаването на цените на някои храни и намаляването на запасите.

По време на френското председателство Съветът проведе политическо разискване по това предложение, но не беше възможно да се осигури квалифицирано мнозинство в подкрепа на предложението.

Няколко делегации отхвърлиха самия принцип на програмата за помощ, която те настояват, че е въпрос, който следва да бъде решен от отделните държави-членки.

*
* *

Въпрос № 18, внесен от Silvia-Adriana Țicău (H-0300/09)**Относно: Насърчаване на ефективната от енергийна гледна точка икономика**

Шведското председателство на Съвета на Европейския съюз обяви, че сред приоритетите му за периода юли-декември 2009 г. се нареждат икономическото възстановяване, увеличаването на степента на заетост на работната ръка и намаляване на емисиите на парникови газове. Тези въпроси на практика засягат живота на всеки европейски гражданин.

Увеличаването на енергийната ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници през следващите години могат да доведат до разкриването на милиони работни места и да създадат предпоставки за устойчив икономически растеж, като същевременно предоставят на Европейския съюз предимства в областта на конкуренцията. Като имаме предвид горепосоченото, бих искала да попитам председателството на Съвета на Европейския съюз какви конкретни мерки има предвид, за да насърчи държавите-членки на Съюза да развият мерки за стимулиране на инвестициите в енергийна ефективност и използването на възобновяеми енергийни източници, области, които могат да създадат работни места, да насърчат иновациите и да осигурят устойчиво икономическо развитие.

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Енергийната ефективност вече беше определена като приоритет на европейската енергийна политика в плана за действие в областта на енергийната политика, който Европейският съвет прие през март 2007 г. и в който беше определена цел от 20% икономии на енергия до 2020 г.

В 18-месечната програма, която Съветът прие през юни 2008 г., се подчертава, че уважавайки изцяло избора на държавите-членки по отношение на енергийния микс, председателството ще се стреми към икономика с

ниски въглеродни емисии, която е съвместима както с устойчивото развитие, така и с ефективността на разходите и допринася положително за по-широкообхватните цели за растеж в съответствие с Лисабонската стратегия за растеж и работни места. Наистина, енергийната ефективност не само има положително въздействие върху използването на енергийните ресурси и намаляването на емисиите на парникови газове, но, както посочва уважаемият член на ЕП, същевременно стимулира иновационните технологични разработки и следователно може да засили конкурентоспособността на европейската индустрията и създаването на работни места. Поради тази причина енергийната ефективност е от основно значение не само за енергийно ефективната, но и за екологично ефективната икономика. Това ще ни помогне същевременно да се справим с предизвикателствата на изменението на климата, изчерпването на ресурсите, световната икономическа криза и сигурността на доставките.

В момента в Съвета и Европейския парламент са внесени три законодателни предложения за съвместно вземане на решение, свързани с енергийната ефективност:

предложението за Директива относно енергийната ефективност на сградите,

предложението за Директива относно посочване на консумацията на енергия на етикети и

предложението за Регламент относно горивната ефективност на гуми

и те наистина са основни приоритети на Съвета през това полугодие.

Веднъж приети — което се надяваме да стане с ваша помощ още през това полугодие — държавите-членки ще могат да въведат въз основа на тях и в по-дългосрочен план конкретни мерки за енергийна ефективност в сградите и в строителния сектор, както и в по-широк план, в областта на свързаните с енергия продукти както в публичния, така и в частния сектор. В този смисъл тези мерки ще дадат тласък на инвестициите в иновационни технологии, които държавите-членки могат да подкрепят с различни стимули на национално и на европейско ниво.

Прилагането на вече приетите на общностно ниво инструменти за енергийна ефективност също така ще доведе до създаването на нови работни места. Такъв е случаят с рамковите директиви за екологичното проектиране и енергийното етикетирание, където предстои да бъдат приети важни мерки относно прилагането (свързани с осветлението, електрическите двигатели и т.н.)

Това се отнася и за възобновяемите енергийни източници, по отношение на които на 4 май 2009 година Съветът и Парламентът приеха

Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници.

По отношение на стимулите — на разположение са инструменти на Общността за финансиране на проекти за енергийна ефективност, като например Регламент № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета относно Европейския фонд за регионално развитие, който беше преработен, за да бъдат разпределени 8 милиарда евро за инвестиране в енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници в жилищното строителство. В контекста на Европейския план за икономическо възстановяване, където се поставя акцент върху „интелигентните инвестиции“ чрез подробни предложения за партньорства между публичния и частния сектор, ще бъде използвано финансиране от Общността, ЕИБ и национални фондове. С оглед на това Европейският съвет подкрепи засилената намеса от страна на ЕИБ, по-специално за малките и средни предприятия, във връзка с възобновяеми енергийни източници и по-чист транспорт, както и опростяването на процедурите и по-бързото изпълнение на програмите, финансирани от Кохезионния фонд, структурните фондове и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, по-специално с оглед на укрепването на инвестициите в енергийна ефективност.

*

* *

Въпрос № 19, внесен от Kinga Gál (H-0302/09)

Относно: Свободно движение на официални представители на държава-членка

Европейският съюз създаде пространство на свободно движение на гражданите.

Отчита ли Съветът, че — независимо от основаниято — на всеки официален представител — включително държавен глава — на някоя от държавите-членки може да бъде отказан достъп до територията на друга държава-членка?

Споделя ли Съветът становището, че отказът на достъп на официален представител на държава-членка — включително държавен глава — до територията на друга държава-членка въз основа на директивата за свободното движение на гражданите на ЕС или на друго правно основание представлява сериозно незачитане на европейските ценности?

Отговор

(EN) Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през септември 2009 г. в Страсбург.

Както уважаемият колега правилно твърди, свободното движение на хора е основен компонент на вътрешния пазар и на Европейския съюз като пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Това е право на всички граждани на ЕС, утвърдено с член 18, параграф 1 от Договора за ЕО, при спазване на предвидените в Договора ограничения и условия и в приетите мерки за неговото прилагане.

То произтича от Договора за ЕО и член 27 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на гражданите на Съюза и членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки⁽⁶⁾, като ограниченията на това право може да бъдат обосновани единствено на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Прилагането на всяко такова ограничение подлежи на контрол от Съда на Европейските общности.

Що се отнася до конкретния въпрос, поставен от уважаемия колега, относно движението на държавни глави, организирането на пътуванията на тези лица с оглед на необходимите специални мерки за сигурност и безопасност е от изключителната компетентност на държавите-членки. Следователно Съветът не може да изрази становище. Този въпрос никога не е бил обсъждан от Съвета.

Въпреки това председателството приветства двустранната среща между премиерите на Унгария и Словакия, която се състоя на 10 септември, и смята, че публикуваното във връзка със срещата общо заявление, е положителен знак. Изявлението изглежда предоставя добра основа за решение, което ще премахне двустранното напрежение между двете страни.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 30, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0283/09)

Относно: Поощряване на по-чисти технологии

Какви инициативи предприема понастоящем ЕС за насърчаване на по-широка употреба на по-нови и по-чисти технологии, с цел постигане на целите на ЕС, свързани с изменението на климата?

Отговор

(EN) Редица политически инициативи насърчават развитието и широкото използване на по-чисти технологии. Те включват:

Планът за действие в областта на екологичните технологии (ЕТАР) се изпълнява от 2004 г., като мерките обхващат от фокусиране върху научноизследователски и развойни (R&D) програми, създаване на технологични платформи и мобилизиране на финансови инструменти и обществени поръчки до преразглеждане на насоките за държавна помощ. Преди края на 2009 г. ще бъде предложена Зелена книга за бъдещето на ЕТАР;

Стратегическият план за енергийни технологии (SET-Plan), който беше приет през 2007 г. като част от пакета от документи на ЕС за изменението на климата и енергетиката, има за цел да ускори разработването и пазарното навлизане на нисковъглеродни технологии. Инструментите в това отношение са европейските индустриални инициативи в областта на технологиите, като възобновяемите енергийни източници и улавянето и съхранението

⁽⁶⁾ ОВ L 158, 30.4.2004 г, стр. 77

на въглерод (УСВ), Европейското сдружение за енергийни научни изследвания и засиленото международно сътрудничество;

Инициативата за водещи пазари, също приета през 2007 г., е насочена към разширяване на пазара на иновационните продукти и услуги в шест приоритетни области, включително устойчиво строителство, възобновяеми енергийни източници и рециклиране, и предвижда мерки в областта на търсенето, които са свързани с нормативната уредба, обществените поръчки и стандартизацията;

Приетият през 2008 г. План за действие за устойчиво потребление и производство и за устойчива промишлена политика (SCP-SIP) също се стреми да насърчи екологичните иновации за разработването на „по-зелени“ продукти и по-икономични производствени процеси. Доброволните цели в областта на „зелените“ обществени поръчки (50% до 2010 г.) ще допринесат за по-голямото навлизане на екологични технологии и разширяването на екологичните производства.

Тези политически инициативи се подкрепят и от инструментите за финансиране на Общността, като например Седмата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие, новата Програма за конкурентоспособност и иновации и фондовете на политиката на сближаване.

Смята се, че около една трета от бюджета на Седмата рамкова програма подкрепя изследователски проекти за чисти или екологични технологии във всички сектори. Тези инвестиции също така насърчават участието на частния сектор чрез специални съвместни технологични инициативи или други форми на публично-частни партньорства.

Ревизираната рамка на Общността за държавна помощ облекчава условията за предоставяне на финансова подкрепа от държавите-членки за разработването и навлизането на пазара на по-чисти технологии при прилагане на съответните разпоредби от насоките на Общността относно научните изследвания, развитието и иновациите, насоките за опазване на околната среда и общия регламент за групово освобождаване.

Освен това съгласно ревизираната Директива за търговията с емисии⁽⁷⁾ се заделят 300 млн. квоти за подкрепа на УСВ и иновативни възобновяеми източници. Европейският план за икономическо възстановяване предвижда ясни мерки за ускоряване на прехода към нисковъглеродна и ефективна с оглед на ресурсите икономика, включително почти 4 милиарда евро за енергийни проекти.

*
* *

Въпрос № 32, внесен от Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0297/09)

Относно: Въздействие на вятърните паркове върху биологичното разнообразие, пейзажа и околната среда на местно равнище

Като се има предвид, че наличието на цялостна политика по отношение на околната среда е сред основните принципи на ЕС, изглежда логично, че развитието на възобновяемите енергийни източници следва да бъде съвместимо с опазването на биологичното разнообразие, което включва околната среда на местно равнище, пейзажа, почвата, флората и фауната.

Прилагат ли се по строг и научно издържан начин критериите за въздействието на вятърните паркове върху околната среда и биологичното разнообразие, и по-специално върху хищните и други видове птици, както и върху градските райони, областите с изключителни природни дадености и районите от историческо значение?

Ако няма подходящо правно основание за тази цел, Комисията би ли разгледала възможността да допълни съществуващото законодателство, за да гарантира съвместимостта на вятърните паркове с опазването на околната среда и на културното наследство?

Отговор

(EN) Развитието на формите на вятърна енергия е част от ангажмента на Европейската общност делът на възобновяемите енергийни източници от общото енергийно потребление на ЕС да достигне 20% до 2020 г. Това е ключов елемент от стратегията за справяне с емисиите на въглероден диоксид в контекста на изменението на климата. То поддържа други цели на политиката на ЕС в областта на енергетиката и околната среда —

(7) Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (Текст от значение за ЕИП), ОВ L 275, 25.10.2003 г.

например по отношение на намаляването на замърсяването на въздуха, намаляване на потреблението на вода при конвенционално производство на електроенергия, намаляване на зависимостта от вноса на енергийни източници и създаването на повече работни места.

Въпреки това Комисията е наясно, че съществуват рискове за околната среда, произтичащи от изграждането на вятърни паркове на неподходящи места. Вятърната енергетика трябва да се развива по устойчив и балансиран начин, който да не води до значителни вреди за чувствителни области от значение за опазването: специалните защитени зони (СЗЗ), определени съгласно Директивата за птиците⁽⁸⁾, както и обектите от значение за Общността (ОЗО), създадени съгласно Директивата за местообитанията⁽⁹⁾, които са част от мрежата Натура 2000.

Вятърните паркове са включени и в приложение II към Директивата за оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС)⁽¹⁰⁾. От държавите-членки се изисква да определят дали за проектите, изброени в приложение II, се изисква оценка на въздействието върху околната среда. Следва да бъдат взети под внимание критерии като характеристики на проекта, неговото местонахождение и характеристиките на потенциалното въздействие.

Това означава, че се изисква изготвяне на ОВОС, ако тези проекти може да окажат значително въздействие върху околната среда. ОВОС трябва да взема под внимание различни фактори, като например флората и фауната, а също така и хората, почвата, пейзажа или културно наследство.

Всички събития, които може да имат значително вредно въздействие върху „Натура 2000“, трябва да бъдат предмет на подходяща оценка на околната среда съгласно член 6 от Директивата за местообитанията. Комисията е предоставила общи тълкувателни и методически указания относно прилагането на тази разпоредба.

За обществените планове за вятърна енергия се прилагат и разпоредбите на Директивата за стратегическата екологична оценка (CEO)⁽¹¹⁾.

Комисията смята, че това законодателство в областта на околната среда е достатъчно за извършването на правилна оценка на възможните въздействия на проектите за вятърни паркове върху природната и културна среда.

Стриктността и качеството на тези оценки на въздействието върху околната среда е отговорност, на първо място, на изграждащите ги лица и, накрая, на компетентните органи на държавите-членки по околната среда.

За да им помогне и за да подобри прилагането, Комисията работи по конкретни насоки относно вятърната енергия и опазването на природата.

*
* *

Въпрос № 33, внесен от Marian Harkin (H-0260/09)

Относно: Законодателство в областта на околната среда

Предвид факта, че през изминалите 30 години Европейската комисия е приела множество различни мерки в областта на околната среда, насочени към подобряване на качеството на околната среда, и предвид това, че околната среда може да бъде опазена, ако държавите-членки правилно прилагат актовете, които те са подписали и са се ангажирали да изпълняват на европейско равнище, какви мерки ще предприеме Комисията, за да насърчи държавите-членки да продължават да подкрепят агроекологични схеми, като например схемата за защита на околната среда в селските райони (REPS) в Ирландия, която цели поощряване на земеделските производители да извършват техните селскостопански дейности по щадящ околната среда начин и подобряване на околната среда в съществуващите земеделски стопанства? В тази връзка ще се съгласи ли Комисията, че

⁽⁸⁾ Директива 79/409/ЕИО от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, ОВ L 103 от 25.4.1979 г.

⁽⁹⁾ Директива 92/43/ЕИО от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, ОВ L 206 от 22.7.1992 г.

⁽¹⁰⁾ Директива 85/337/ЕИО относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, ОВ L 175, 5.7.1985 г. Изменена с Директива 97/11/ЕО от 3 март 1997 г. (ОВ L 73, 14.3.1997 г.) и Директива 2003/35/ЕО от 26 май 2003 г. (ОВ L 156, 25.6.2003 г.).

⁽¹¹⁾ Директива 2001/42/ЕО от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда. ОВ L 197, 21.7.2001 г.

решенията за спиране на помощта за нови участници в REPS в Ирландия противоречи на целите на ЕС в областта на околната среда?

Отговор

(EN) Устойчивото управление на земите е основна цел на политиката за развитие на селските райони на ЕС. Най-малко 25% от общата вноска за финансиране развитието на селските райони се разпределя за ос 2 като агроекологичната подкрепа е ключова мярка в това отношение. Следователно през програмния период 2007–2013 г. Ирландия, както всички държави-членки, трябва да продължи да подкрепя екологичното земеделие и подобряването на околната среда.

През юли 2009 г. Ирландия внесе предложение, с което променя своята програма за развитие на селските райони. Комисията разбира, че въпреки че схемата REPS ще бъде закрыта, тя ще бъде заменена от нова схема за агроекологични възможности. В момента Комисията анализира предложената схема, за да види дали тя е в съответствие с ирландския национален стратегически план и с приоритетите на ЕС като през следващите месеци ще уведоми Ирландия за своите заключения.

*
* *

Въпрос № 34, внесен от Mairead McGuinness (H-0265/09)

Относно: Референдум по въпроса за Договора от Лисабон в Ирландия

Може ли Комисията да посочи причините, поради които счита, че Ирландия следва да гласува с „да“ на предстоящия референдум по въпроса за Договора от Лисабон, както и последиците за Европа от втори негативен вот?

Отговор

(EN) ЕС достигна 27 държави-членки и половин милиард граждани, а неговата настояща институционална структура беше предназначена за много по-малък Съюз. Комисията смята, че Договорът от Лисабон ще направи ЕС по-демократичен, ефективен и прозрачен. Той ще засили правомощията на Парламента, ще укрепи ролята на националните парламенти и също така ще подобри участието на гражданите, като им даде правото да се обръщат пряко към Комисията с искания за внасяне на нови политически инициативи.

По политическите въпроси например Договорът ще позволи на Съюза да води по-ефективна борба срещу трансграничната престъпност, нелегалната имиграция и трафика на жени и деца. Договорът ще засили ролята на Съюза на международната сцена по въпроси като изменението на климата и борбата срещу бедността в световен мащаб.

Ако бъде ратифициран, Договорът от Лисабон ще позволи на всяка държава-членка да има член на Комисията в изпълнение на решението на Европейския съвет като част от по-широкия пакет от правно обвързани гаранции с цел да отговорят на пораздащите загриженост въпроси, повдигнати на референдума в Ирландия през 2008 г.

*
* *

Въпрос № 35, внесен от Frank Vanhecke (H-0266/09)

Относно: Узаконяване на незаконно пребиваващи чужденци в Белгия

Противно на европейските споразумения, последващи процедурите за узаконяване в другите държави, белгийското правителство неотдавна реши да започне нова, широкомащабна процедура за узаконяване на нелегално пребиваващите чужденци на 15 септември 2009 г.

Освен това вече за втори път през последните няколко години Белгия провежда „еднократна“ процедура за узаконяване в широк мащаб.

Дали Комисията е била предварително уведомена за намеренията на Белгия?

Дали Комисията счита, че по този начин Белгия нарушава европейските споразумения, и дали другите държави-членки могат да предприемат мерки за отказване на достъп до своята територия на лица, узаконени в Белгия?

Отговор

(FR) На първо място, Комисията би желала да отбележи, че въпросът за узаконяването не се регулира от законодателството на Общността и попада в сферата на компетентност на държавите-членки. Следователно на нелегални лица може да се предоставят разрешения за пребиваване по преценка на държавите-членки в рамките на националното законодателство. Разрешение за пребиваване, издадено от шенгенска държава, е равностойно на виза и позволява на притежателя да пътува в шенгенското пространство. Това важи и по отношение на разрешенията за пребиваване, издадени в случай на узаконяване.

Въпреки това Пактът за имиграцията и убежището съдържа политически ангажимент, поет от всички държави-членки, „да се ограничи до узаконяване, което да се решава за всеки случай поотделно (а не да е всеобщо) в рамките на националните законодателства, по хуманитарни или икономически съображения“. Според наличната информация изглежда, че белгийската процедура за узаконяване е в съответствие с този подход.

Като се има предвид фактът, че приетите на национално равнище мерки, свързани с миграцията, могат да оказват въздействие извън националните граници, през 2006 г. Съветът създаде механизъм за взаимно информиране (МВИ). Този механизъм позволява обмен на информация относно национални мерки (като узаконяване), които могат да оказват значително въздействие върху няколко държави-членки. Следва да се отбележи, че прилагането на практика на МВИ все още е разочаровашо, тъй като държавите-членки го използват в много ограничена степен. Затова в бъдеще Комисията ще интегрира МВИ в годишния процес на наблюдение на прилагането на Пакта за имиграцията и убежището.

Комисията следи отблизо въпроса за узаконяването. В началото на 2009 г. тя публикува външно изследване на практиките в областта на узаконяването в държавите-членки. Това проучване ще бъде от полза за бъдещите разисквания. В съобщението относно програмата от Стокхолм се посочва, че по отношение на регуляризираните обменът на информация трябва да се подобри, като е възможно разработването на насоки.

*
* *

Въпрос № 36, внесен от Seán Kelly (H-0268/09)**Относно: Схема за защита на околната среда в селските райони в Ирландия**

Каква сума е предоставена на Ирландия по линията на схемата за защита на околната среда в селските райони? Получила ли е Комисията някаква информация от ирландското правителство във връзка с плановете му за прилагане на схемата REPS 4?

Отговор

(EN) В началото на програмния период 2007–2013 г. Ирландия избра да отпусне 2 милиарда евро по схема REPS, които се равняват на почти половината от общия бюджет на REPS. ЕС предостави съвместно финансиране в размер на 55%. Освен това ирландското правителство също така предостави допълнително за схемата 414 милиона евро национални средства.

На 15 юли Ирландия уведоми Комисията за решението си да закрие схемата REPS за нови участници, посочвайки като причина бюджетни ограничения. Същевременно тя изрази намерението си да замени REPS с нова схема за агроекологични възможности. Комисията в момента извършва анализ на предложените промени и през следващите месеци ще уведоми Ирландия за своите заключения.

Трябва да се подчертае, че държавите-членки са тези, които решават как да разпределят бюджета си за програми за развитие на селските райони между различните мерки. Ирландия е избрала и ще продължи да прави сериозни инвестиции в агроекологията независимо от закриването на REPS.

*
* *

Въпрос № 37, внесен от Nikolaos Chountis (H-0269/09)**Относно: Изграждане на депо за отпадъци в района на Граматико, Атика**

В своя отговор на предходен въпрос (E-0544/09) относно изграждането на депо за отпадъци в районите на Фили, Граматико и Кератеа в Атика, Комисията подчерта, наред с останалото, че „спазването на специфични условия [като например предварителното обработване на отпадъците в съответствие с Директива 1999/31/ЕО]

... предвидени в решенията и свързани с междинните плащания, не се считат за задоволителни и в трите случая“.

Предвид факта, че жителите на района на Граматико решително се противопоставят на изграждането на новото депо за отпадъци в областта, тъй като не отговаря на условията, определени с Директива 1999/31/ЕС⁽¹²⁾ относно депонирането на отпадъци, какви незабавни действия ще предприеме Комисията, за да спре изграждането на депото за отпадъци в Граматико, при положение че условията, определени с Директива 1999/31/ЕО, не са изпълнени?

Отговор

(FR) Решение на Комисията C(2004)5509 за предоставяне на подпомагане от Кохезионния фонд за проект за изграждане на депо за отпадъци в Граматико включва редица конкретни условия, свързани с плащанията.

Тези условия произтичат най-вече от Директива 1999/31/ЕО⁽¹³⁾ във връзка с обработването на отпадъци и изграждането и експлоатацията на депа за отпадъци и трябва да бъдат изпълнени, за да може Комисията да извърши плащания. Както Комисията посочва и в своя отговор на въпрос E-0544/09⁽¹⁴⁾, поставен от уважаемия колега, тя смята, че понастоящем изпълнението на тези специални условия е незадоволително. Затова Комисията няма да плати разходите за съответните проекти. Ако тази ситуация на неизпълнение на специалните условия продължи, Комисията си запазва правото да прекрати плащанията съгласно член 3, параграф 1 от приложение

II към Регламент № 1164/94 на Съвета, изменен с Регламент № 1265/99⁽¹⁵⁾. Комисията уверява уважаемия колега, че във всички случаи ще се погрижи правото на Общността, включително изискванията съгласно Директива 1999/31/ЕО, да се спазва винаги, независимо от източника на финансиране.

*
* *

Въпрос № 38, внесен от Eleni Theocharous (H-0275/09)

Относно: Колонизиране на Кипър

Докладите Cuso и Laakso, които бяха изготвени за Съвета на Европа, определят колонизацията, която Турция провежда в окупирания Северен Кипър, като военно престъпление и бомба с часовников механизъм, заложена в основите на разрешението на спора. Според турската преса премиерът на Турция Тайип Ердоган възнамерява да изпрати в Кипър още един милион заселници.

Подкрепя или не ЕС, и по-специално Европейската комисия, извършването на преброяване на населението в цял Кипър, което да бъде организирано от ЕС или пък от Съвета на Европа?

Възнамерява ли ЕС да предприеме мерки срещу Турция, ако продължава колонизацията на окупираната северна част на Кипър и ако да — какви?

Отговор

(EN) Поставеният от уважаемата колега въпрос за турските граждани, които в момента живеят в северната част на Кипър, подчертава належащата нужда от намиране на бързо решение на кипърския проблем, тъй като този въпрос ще бъде съществен елемент от решението.

Комисията напълно подкрепя усилията на лидерите на двете общности в Кипър за постигане на такова цялостно решение под егидата на ООН.

Намирането на решение ще изисква упорита работа и Комисията е убедена, че накрая двете общности, под напътствията на ООН⁽¹⁶⁾ и с подкрепата на ЕС, могат да постигнат целта си.

Комисията също така очаква Турция да застане с цялата си тежест зад определено решение.

⁽¹²⁾ ОВ L 182, 16.7.1999 г., стр. 1.

⁽¹³⁾ Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г., ОВ L 182 от 16.7.1999 г.

⁽¹⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽¹⁵⁾ Регламент (ЕО) № 1265/1999 на Съвета от 21 юни 1999 г. за изменение на Приложение II към Регламент (ЕО) № 1164/94 относно създаването на Кохезионен фонд, ОВ L 161 от 26.6.1999 г.

⁽¹⁶⁾ Организация на обединените нации

Комисията е твърдо убедена, че следващият период предоставя краткосрочна възможност, която не трябва да бъде пропусната.

*
* *

Въпрос № 39, внесен от Proinsias De Rossa (H-0276/09)

Относно: Транспониране в Ирландия на член 13 от Директивата за расовото равенство

Би ли могла Комисията, в допълнение към отговора ѝ от 16 декември 2008 г. на моя въпрос P-6503/08, да посочи дали е започнала процедура срещу ирландските органи във връзка с транспонирането в Ирландия на член 13 от Директивата за расовото равенство (2000/43/ЕС)⁽¹⁷⁾ или други подобни разпоредби от правото на ЕС и да посочи актуалното състояние на въпросните процедури?

Отговор

(EN) Комисията приканва уважаемия колега да разгледа отговора на приоритетен въпрос P-6503/08 на същата тема.

Комисията също така припомня, че Директивата за расовото равенство (2000/43/ЕО) не задължава държавите-членки да осигурят определен процент финансиране или организационна структура за органите по въпросите на равенството. В случай че липсват доказателства, сочещи, че наличният бюджет не е достатъчен, за да позволи на органа по въпросите на равенството да изпълнява задълженията си, Комисията не може да се намеси по смисъла на Директивата.

Информация за откритите процедури за нарушение срещу ирландските органи във връзка с антидискриминационните директиви може да бъде намерена в прессъобщенията на Комисията в раздела „Документи по темата“ на уебсайта <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=613&langId=en>.

*
* *

Въпрос № 40, внесен от Athanasios Pafilis (H-0288/09)

Относно: Свирепи антинародни мерки

Осъществяваните от ЕС и от правителствата на държавите-членки мерки във връзка със заетостта, в рамките на антиработническите решения на неформалната среща на високо равнище на ЕС в Прага на 7 май 2009 г., представляват свирепа атака в ущърб на трудещите се, с цел гарантиране на рентабилността на монополите.

Докладите на ЕЦБ, МВФ и ОИСР представляват идеологическата основа на капитала за нови „структурни промени“ за предприемането на още по-свирепи и всеобхватни антиработнически мерки, и по-конкретно: общо прилагане на гъвкавите форми на заетост, премахване на граничните пунктове за контрол, драстично намаление на заплати и пенсии, увеличение на възрастта за пенсиониране, увеличение на данъчното облагане на служителите, пенсионерите и самостоятелно заетите лица. По-нататъшна приватизация на здравеопазването, социалното осигуряване и образованието.

Въпросът към Европейската комисия е следният: Съдържат ли се в нейните насоки за „трайни и структурни реформи“, които обсъжда и решава съвместно с правителството на Нова демокрация, и горепосочените свирепи антинародни мерки?

Отговор

(EN) Комисията не смята, че приетите от ЕС и правителствата на държавите-членки мерки в отговор на финансовата и икономическа криза може по някакъв начин да бъдат определени като „свирепа атака в ущърб на трудещите се, с цел гарантиране на рентабилността на монополите“. Основната цел на тези мерки е да спрат нарастващата безработица и да подкрепят евентуалното възстановяване, така че хората в целия ЕС да могат да се възползват от растежа, колкото е възможно по-скоро.

На срещата на върха на ЕС по въпросите на заетостта на 7 май в Прага не бяха взети никакви решения. Десетте публикувани препоръки следва да бъдат разглеждани като добре балансиран набор от приоритети на политиката, насочени към създаването на нови работни места, запазване на работните места на хората и

⁽¹⁷⁾ ОВ L 180, 19.7.2000 г., стр. 22.

насърчаване на активното социално приобщаване. Нещо повече, социалните партньори, а така и синдикатите, присъстваха и участваха активно в срещата на върха по въпросите на заетостта.

Комисията защитава по-гъвкавите пазари на труда, но винаги е подчертавала, че те трябва да бъдат придружени от по-голяма сигурност за заетостта. Комисията също така подкрепя увеличаването на възрастта за пенсиониране, с оглед на отразяване на по-дългата продължителност на живота на европейците и необходимостта да се гарантира, че пенсионните системи са социално устойчиви. За да гарантират дългосрочната адекватност и устойчивост на своите пенсионни системи, всички държави-членки, в това число и Гърция, са изправени пред предизвикателството да повишат реалната възраст, на която хората спират да работят, и да осигурят заетост за повече хора, които да работят по-дълго. В случая с Гърция това може да включва увеличаване на възрастта, която дава право на пенсия от публични схеми.

*

* *

Въпрос № 41, внесен от Tadeusz Zwiefka (H-0291/09)

Относно: Резултати от второто заседание на подкомитета ЕС—Египет „Политически въпроси: Човешки права и демокрация — международни и регионални въпроси“ на 7—8 юли 2009 г. относно „Al-Manar TV“

Излъчването на програмата на обявения извън закона терористичен канал „Al-Manar TV“ в Европа от египетския доставчик на сателитни услуги Nilesat продължава да бъде в разрез с Плана за действие ЕС—Египет и представлява заплаха за сигурността в Европа под формата на процес на радикализация. В отговора на Комисията на въпрос H-0011/09 беше заявено, че съвместният подкомитет по политически въпроси с Египет е „подходящият механизъм“, чрез който да се повдигне въпросът за излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat. Беше ли включил Съветът въпроса относно излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat в дневния ред на второто заседание на подкомитета ЕС—Египет относно „Политически въпроси: права на човека и демокрация — международни и регионални въпроси“, проведено на 7—8 юли 2009 г.? Би ли могъл Съветът да посочи какви ангажименти бяха поети от Египет за прекратяване на излъчването на „Al-Manar TV“ от Nilesat?

Отговор

(EN) Комисията благодари на уважаемия колега за въпроса относно неотдавнашното заседание на подкомитета по политически въпроси ЕС—Египет и египетския сателитен доставчик NileSat, който излъчва телевизионния канал „Al-Manar“.

Комисията споделя загрижеността на уважаемия колега, че излъчваните от „Al-Manar“ материали може да подбуждат омраза.

Както се посочва в приетия през 2007 г. съвместен план за действие, Египет и ЕС са поели ангажимента в рамките на европейската политика на съседство да си сътрудничат в борбата срещу всички форми на дискриминация, нетолерантност, расизъм и ксенофобия, и по-специално омраза или клеветнически изявления на основата на религия, вяра, раса или произход. . . Комисията също така е ангажирана да укрепва ролята на медиите в борбата с тези явления.

Второто заседание на подкомитета по политически въпроси ЕС—Египет, което се състоя в Кайро през юли, е още една стъпка към задълбочаване на политическите отношения с Египет и изграждане на доверие в процеса на политически диалог.

По време на срещата Комисията действително повдигна въпроса за излъчването на телевизия „Al-Manar“ от Nilesat. Комисията изрази загриженост за съдържанието на канала, който нарушава законодателството на ЕС, забраняващо подбуждащи омраза изказвания, и подкопава усилията на ЕС и Египет за насърчаване на мира и сигурността в региона.

Египет не направи коментар по този повод, нито пое ангажимент да спре излъчването на телевизия „Al-Manar“ по Nilesat.

Комисията ще продължи да отделя специално внимание на този въпрос и може да го повдигне по друг повод в рамките на редовния политически диалог на ЕС с Египет.

*

* *

Въпрос № 42, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0293/09)**Относно: Нарушаване на правото на ЕС от страна на спортни клубове**

Комисията ще реагира ли и по какъв начин срещу погазването на правото на ЕС в областта на равното третиране на гражданите на различните държави-членки на ЕС от страна на датските органи, които не допуснали полски, а също така и нидерландски граждани с валидни билети на мача от елиминациите за Европейската лига между отборите на Брьондби Копенхаген и Легия Варшава? Това представлява дискриминационна практика. Също така лица с белгийски документи за самоличност не били допуснати да присъстват на мача. По подобен начин на свой ред органите на белгийския ФК Брюж миналата седмица отказали да продадат билети за мача между ФК Брюж и Лех Познан (27.08.2009 г.) на поляци – служители на Европейската комисия и Европейския парламент? Това също е пример за действителна дискриминация по повод държавата на произход. Означава ли това, че правилата, които определят отделните спортни клубове в Дания и Белгия например, са по-важни от правото на Европейския съюз?

Отговор

(EN) Що се отнася до твърденията за забрана на влизането, наложена от датските органи по отношение на полски и нидерландски граждани, притежаващи валидни билети за мача от Шампионска лига между Брьондби Копенхаген и Легия Варшава, Комисията би приветствала изясняването дали забраната се е отнасяла до влизането в страната или в стадиона, както и дали тя наистина е била наложена от държавните органи или от самите организатори на мача. Също така би било много полезно да се знаят причините, които са били изтъкнати от органите или организаторите, при недопускането на въпросните лица да присъстват на мача.

Във връзка с това трябва да се отбележи, че от установената практика на Съда на Европейските общности⁽¹⁸⁾ следва, че член 49 от Договора за ЕО, който гарантира свободното предоставяне на услуги на територията на ЕС, включва също и свободата на получателите на услуги да отидат в друга държава-членка, за да получат там услуга, без да бъдат възпрепятствани от ограничения, освен ако тези ограничения може да бъдат обосновани с императивни съображения от обществен интерес като сигурност или обществен ред и ако те са пропорционални. Този принцип е залегнал и в член 20 от Директивата за услугите 2006/123/ЕО⁽¹⁹⁾ (която следва да бъде транспонирана от държавите-членки до 28 декември 2009 г.), според която държавите-членки гарантират

i) че получателят не е обект на дискриминационни изисквания, основани на националност или местожителство и

ii) че общите условия за достъп до дадена услуга, представени пред широката общественост от доставчика, не съдържат дискриминационни разпоредби, свързани с националност или местожителство на получателя, без това да изключва възможността да се предвиждат разлики в условията на достъп, когато тези разлики са пряко оправдани от обективни критерии.

Що се отнася до правото на гражданите на ЕС да се движат и пребивават свободно, Директива 2004/38/ЕО⁽²⁰⁾ дава право на държавите-членки да отказват на граждани на ЕС да влязат на територията само на основания, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве. Ограничителните мерки трябва да бъдат в съответствие с принципа на пропорционалност и следва да се основават изключително на личното поведение на въпросното лице, което трябва да представлява истинска, реална и достатъчно сериозна заплаха, засягаща някой от основните интереси на обществото.

Следователно от горното не следва, че забраната за влизане непременно представлява незаконна дискриминация или налагане на неоснователно ограничение съгласно законодателството на Общността. Заслужава да се отбележи, че според Правилника на Шампионската лига на Съюза на европейските футболни асоциации (УЕФА) клубът домакин отговаря за реда и сигурността преди, по време и след мача.

(18) СЕО 186/87 Cowan срещу Trésor Publique, C-45/93 Комисията срещу Испания.

(19) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар, ОВ L 376, 27.12.2006 г.

(20) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, ОВ L 158, 30.4.2004 г.

В резултат на това, за да се прецени дали предполагаемото поведение на датските органи или организатора на мача е в нарушение на правото на Общността, е необходимо по-точно познаване на обстоятелствата при конкретния случай.

Що се отнася до предполагаемия отказ на ФК Брюж да продава билети на полски граждани, служители на институциите на ЕС, за мача между ФК Брюж и Лех Познан, описаните по-горе съждения относно недискриминацията и незаконното ограничаване на свободното предоставяне на услуги се прилагат по подобен начин. Отново, за да бъде направена оценка на съответствието на предполагаемото поведение с правото на ЕО, би била необходима повече информация.

*
* *

Въпрос № 43, внесен от Antonio Cancian (H-0294/09)

Относно: Насилието срещу християни в Пакистан

През август ескалира насилието от страна на ислямски фундаменталисти срещу християни в Пенджаб, Пакистан. Местните органи проявяват толерантност към екстремистите, които се позовават на член 295 от пакистанския наказателен кодекс, известен като „закон за богохулството“. Международната общност и католическата такава осъждат „безсмислената атака срещу християнската общност“ и призовават за отмяна на жестоките разпоредби. Какви действия възнамерява да предприеме Комисията във връзка със споразумението за сътрудничество с Пакистан (2004/870/ЕО⁽²¹⁾) по отношение на спазването на клаузата за демокрацията с цел да защити човешките права на религиозните малцинства?

Отговор

(ЕН) Комисията е запозната с инцидентите в Гойра, а насилието срещу християните там може да бъде определено само като ужасяващо. Преди всичко трябва обаче да бъде посочено, че не само християните, но също така и други малцинства, включително шиити и ахмадити, страдат от екстремисткото насилие в Пакистан.

Комисията многократно е повдигала въпроса за религиозните малцинства на заседанията на съвместните комисии и като част от диалога на Тройката. ЕК ще продължи да повдига въпроса пред Пакистан при всяка възможност в рамките на диалога за правата на човека.

Пакистанските официални представители са напълно наясно, че жестокости като тези в Гойра не само причиняват огромно лично страдание, но и петнят имиджа на Пакистан. Комисията разбира, че правителството е предприело мерки в отговор на инцидентите, включително предоставяне на компенсации за всички загуби на имущество и създаване на разследваща комисия. Тя ще следи ситуацията отблизо — по-специално напредъка в изправянето на виновните лица пред съда.

Комисията също така многократно е повдигала въпроса за законите за светотатството пред правителството на Пакистан в рамките на диалога за правата на човека. Комисията разбира, че несъмнено по-голямата част от лицата, които са обвинени по тези закони, принадлежат към мюсюлманската вяра. Тя обаче осъзнава факта, че законите за светотатството често са били прилагани по отношение на религиозни малцинства, и е осведомена за използването на фалшиви обвинения като инструмент за уреждане на частни спорове или за лична изгода.

Инцидентите в Гойра станаха причина за отправянето на нови призови от гражданското общество в Пакистан за реформиране или отменяне на законите за светотатството. Комисията би приветствала подобни инициативи и ще предаде това послание на пакистанското правителство.

Член 1 от Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и Ислямска република Пакистан за партньорство и развитие посочва зачитането на правата на човека и демократичните принципи като основен елемент на споразумението. По повод на срещата на върха на 17 юни 2009 г. ЕС и Пакистан подчертаха важността на наличието на открит и конструктивен диалог по време на форумите за правата на човека. Споразумението за сътрудничество формира основата на този диалог като Комисията смята, че пътят напред е да продължи да ангажира Пакистан с въпросите за правата на човека.

*
* *

(21) ОВ L 378, 23.12.2004 г., стр. 2/22

Въпрос № 44, внесен от Hans-Peter Martin (H-0296/09)**Относно: Изменения чрез Договора от Лисабон**

Ще получат ли членовете на Комисията пенсионни права в по-голям размер или други допълнителни имуществени права в случай на (закъсняло) влизане в сила на Договора от Лисабон?

Отговор

(FR) Договорът от Лисабон не променя пенсионната схема за членовете на Комисията, която се основава на Регламент № 422/67/ЕИО от 25 юли 1967 г. ⁽²²⁾

В съответствие с този регламент всеки член на Комисията придобива право на пенсия през своя мандат. Следователно, ако неговият мандат бъде удължен, правата му се увеличават до фактическия край на мандата.

По подобен начин, съгласно същия регламент временното обезщетение, на което членовете на Комисията имат право през трите години след края на своя мандат, може да бъде увеличено за някои от тях, които поради продължаването на техния мандат са достигнали срока, който се изисква за преминаване в друга категория обезщетения (член 7, параграф 1 от регламента).

*

* *

(22) Регламент № 422/67/ЕИО, 5/67/Евратом на Съвета от 25 юли 1967 година за определяне на възнаграждението на председателя и на членовете на Комисията и на председателя, съдиите, генералните адвокати и секретаря в Съда на Европейските общности, ОВ 187 от 8.8.1967 г.